

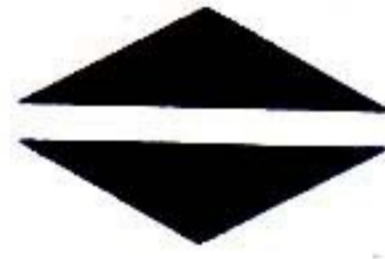
جلوسے اشتکال، کیرتانا

وَسَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَىٰ آلِهِ
وَعَلَىٰ رَجُلَيْهِ
وَعَلَىٰ كَلْبَتَيْهِ
وَعَلَىٰ مَنْ مَضَىٰ
وَعَلَىٰ مَنْ هُوَ

پیر سیدنا حضرت شیخ سید الہی

جلوے لشکال کمرتاں

پیر سید ناصر چشتی سیالوی

نورین رضویہ پبلی کیشنز

۱۱۔ گنج بخش روڈ - لامہود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَارْحَمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

مَوْلَانِي صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا أَبَدًا
عَلَى خَيْرِ خَلْقِكَ خَيْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ
مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْكَوْنَيْنِ وَالْقَلْبَيْنِ
وَالْفَرِيقَيْنِ مِنْ عَرَبٍ وَمِنْ عَجَمٍ

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ

حمد باری تعالیٰ

لفظوں کی تاثیر میں اللہ	قسمت اور تقدیر میں اللہ
عمر کی ہے تعزیر میں اللہ	کعبے کی تعمیر میں اللہ
حیدر کی تقریر میں اللہ	عثمان کی تحریر میں اللہ
علی اصغر کے نیر میں اللہ	شبر اور شبیر میں اللہ
قرآں کی تفسیر میں اللہ	عابد کی زنجیر میں اللہ
ناصر ہر دم اللہ ہی اللہ	مرشد کی تصویر میں اللہ
نعرۂ تکبیر میں اللہ	

نعت شریف

عاشق کی تکرار مدینہ
 سوچوں کی رفتار مدینہ
 پھولوں کی مہکار مدینہ
 دکھیوں کا غمخوار مدینہ
 جنت کی گلزار مدینہ
 ہے صدیق کا یار مدینہ
 عثمان کا دلدار مدینہ
 قدرت کا شاہکار مدینہ
 ہے بس پر انوار مدینہ
 اپنی فقط پکار مدینہ
 شاعر کے اشعار مدینہ
 سانسوں کی جھنکار مدینہ
 شہروں کا سردار مدینہ
 آقا کا گھر بار مدینہ
 عمر جری کا پیار مدینہ
 حیدر کا اسرار مدینہ
 عشق کی ہے پرکار مدینہ
 ناصر روز دعائیں مانگے
 دیکھوں لاکھوں بار مدینہ

جس دم چلدا سینے اتے درد غماں دا تیشہ
تتے ہوکے بھر دیاں رہناں بن جاندا اے پیشہ
ناصر اک سکھ آون نہ دیوے ظالم درد اندیشہ
اک عاشق اک وچھڑیا بلی روندے رہین ہمیشہ

قدر شناس جے ہندے مصری کیوں مل یوسف لیندے
اٹیاں سکیاں دی تھانویں اوہ سر نذرانے دیندے
محبوباں دے حسن دے مٹھے چند قربان کریندے
ناصر عشق و پاری جیہڑے گھاٹیاں ول نہیں و ہندے

عاشق دا کم یار دی راہ تے جھاڑو دیندا وتے
ذکر دا چرخہ ڈاھا کے ہر دم اک اک پونی کتے
صبر دی نہیں تے شکر دا کوٹھا آہواں بھر بھر چھتے
ناصر جس تے ماہی راضی اوہنوں خیراں ستے

ایہہ دی شان حبیب میرے دو جگ دا سرمایہ
انا اعطینک الکوثر جس دی شان اچ آیا
بے سایہ خود ہوکے اس دا دو جگ اتے سایہ
جیویں سوئے چاہیا ناصر رب نے اونویں بنایا

جس دیاں قسماں کھا کے جنوں خود رب نے وڈیا
 زلف جھدی وایل بنا کے مکھ والفجر بنایا
 اپنا آپ تعارف رب نے خود جس توں کروایا
 سورج واپس پلٹیا ناصر جد سوہنے فرمایا

ایہہ دی شان حبیب میرے دی سینہ نوردی کان ایس
 اہدے لئی سب کھیڈاں بنیاں کل عالم دی جان ایس
 سچ فرمایا مہر علی نے اوہ تے ربدی شان ایس
 ناصر دے شان کیہ اہدی خلق جہدا قرآن ایس

ایہہ وی شان حبیب میرے دی ہر اک عقدہ کھولے
 اوہ دوزخ دا بالن بن دا شان اہدی جو تولے
 اک اک مٹھ بول بجن دا منہ وچ مصری گھولے
 ناصر اہدے صدقے جس دے بولن وچ رب بولے

ایہہ وی شان حبیب میرے دی سب دے عیب لکووے
 چن اسمانی لک لک جاوے اہدے سامنے جدوں کھلووے
 ناصر خشک کھجوردی لکڑی جس دے ہجر اچ رووے
 جو آکھے رب ٹالے ناہیں جو چاہوے سو ہووے

ایہہ وی شان حبیب میرے دی نشرح سینے والا
 جیہڑا ونڈیاں مک نہیں سکدا اوس خزینے والا
 جس دی ریس کرے کستوری اوس پسینے والا
 ناصر فقط سہارا میرا شہر مدینے والا

ایہہ وی شان حبیب میرے دی توڑ نبھاون والا
 شہر مکے وچ آون والا عرش تے جاون والا
 اجڑے پجڑے باغاں اندر پھل مہکاون والا
 ناصر نال اشارے چن نوں کول بلاون والا

میں کوچھا بیکار کوچھا کلماتے دیوانہ
 عیاں بھریا سب توں ماڑا ناں کوئی کول خزانہ
 فقط سہارا پاک نبی دا نہیں کوئی ہور ٹھکانہ
 ناصر مدد کرے گا میری پیر حسین دا نانا

اللہ ای جانے ویکھیا کیوں کالیاں زلفاں والے
 سوہنیا سوہنیا توں وی تک کے نہیں جاندے قدم سنبھالے
 اک واری وی جس دے گھر وچ کردا آن اجالے
 جاندی واری لے جاندا اے ناصر دل وی نالے

○
 شہر مدینے والیا سجناں پا اک کرم دا پھیرا
 ابو ایوب دے وانگوں کر جا میرا بھاگ اجیرا
 جے پئے جاوے گھر وچ میرے قدم نورانی تیرا
 سر جانا ایں اپنی گل وچ ناصر بتہ میرا

○
 لبھدیاں پھرن اجے اوہ منظر کرماں والے اکھیاں
 جس ویلے محبوب دے درتے کیتے نالے اکھیاں
 دیوے بال کے پلکاں اتے کرن اجالے اکھیاں
 ناصر کون بجھاوے جیہڑے بھانڈے بالے اکھیاں

○
 ساڈی جنت باغ بہاراں وچ محبوب دے پیراں
 لے گئے بازی یار دے منگتے کجھ ناں کھٹیا غیراں
 جہناں قدم سخن دے چم لے کرن فلک دیاں سیراں
 ناصر چاہنا میں خیر جے اپنی منگ دلبر دیاں خیراں

○
 دور سخن توں رہندے جیہڑے کم عقلے بے ڈھنگے
 فکر اندیشے دی سولی تے ہر دم رہندے ٹنگے
 کیڈا اوہ بدبخت ہے جیہڑا خیر نہ یار دی منگے
 ایسے بندے کولوں ناصر کتے بلے چنگے

اج ناں خالی موڑیں سانوں دکھیاں دے دم سازا
میرے عیب گناہاں دا مینوں ماسہ نہیں اندازہ
میرے وی آج درد مکا دے عرش دیا شہبازا
ناصر مردیاں تک نہیں چھڈنا۔ ایہہ ترا دروازہ

مالک رہوے نراض جیدے تے اوہ کیوں مہندی لاوے
ناں اوہ کجلا پاوے ہرگز ناں ای سیس گنداوے
قسمت والی بہہ کے ڈولی سوہرے گھر نوں جاوے
ناصر اوہو سہاگن جیہڑی اپنے خصم نوں بھاوے

چھڈ دے جھوٹی دنیا سجناں رہو دلدار دے نیڑے
دلوں مکائیے تہ مکدے میں سارے جھگڑے جھیرے
گوتے کھان اوہ کنڈ کردے میں یار ملاحاں نوں جیرے
ناصر یار ملاح جے ہووے مڑ نہیں اڑدے بیڑے

کر مرشد دی سیوا تینوں ایہہ دنیا بھل جاوے
فقر نوں یار بناون والا کدی نہ دھوکھا کھاوے
ہسن والا بندہ اکثر رو رو کے پچھتاوے
اوہ کیوں ہسے ناصر جہنوں ہاسہ راس نہ آوے

کٹ کٹ چوری پاواں اونہوں جدوں بولے گانگ بنیرے
 آ جاوے آج ماہی شاید دکھ مک جاون میرے
 کدی اڈیکاں بال کے ڈیوے کدی ماراں واج سویرے
 ناصر دید لئی کرنے پیندے ٹونے جتن ہتھیرے

رو رو داغ فراق تیرے دے دل توں دھوندا وتاں
 تیرے باہجوں لکھاں وانگوں ہولا ہوندا وتاں
 ناصر لے کے اکھ مے موتی ہار پروندا وتاں
 جے کر رُنیاں ملدائے ماہی شالا روندا وتاں

جیہڑے نیویں نیویں ہو کے در سجناں دا لنگھے
 اس دروازے اچی بولن توں وی جیہڑے سنگے
 جیہڑے قسمت والے جاندے عشق دے رنگ وچ رنگے
 ناصر دوہیں جہانیں رہ گئے اوہ دیوانے چنگے

عشق اچ رونا عین عبادت جو روے پھل پاوے
 روون نال وفا دے بوٹے رہن ہمیشہ ساوے
 جو روے دل دھو دے اپنا دلدا زنگ لٹھ جاوے
 رون والے دے گھر ناصر اکثر ماہی آوے

آ عشتقا باہناں پھڑ لے میری رل کے وسیے دونویں
 جیویں ملیا بوسیری نوں یار ملا دے اونویں
 اک واری تے کہہ دے مینوں شالا کدی نہ رویں
 اونہوں کیہڑے گھائے ناصر جس دے کول توں ہوویں

آ دردا رہو سینے اندر تینوں میں مہمان بناواں
 آپ رلاں میں وچ گلیاں دے تیری اچی شان بناواں
 جگر کلیجہ پیش کراں میں انج دستر خوان وچھاواں
 تو ماہی دا درد ایس ناصر تینوں اپنی جان بناواں

جان بنا کے تینوں اپنی ترے دردا ناز اٹھاواں
 پلنگھ وچھا کے دل اپنے دا تینوں رتجھاں نال بٹھاواں
 کر کے عرق کشید اکھیاں چوں تینوں بھر بھر جام پیواں
 ناصر ایہو دعائیں دیوے توں جیویں میں مر جاواں

توں جیویں میں مرجاں شالا اتے جیون یارا ساڈے
 جیہڑے سانوں کول بلا کے ٹر گئے آپ دراڈے
 ہر گل بس منواندے اپنی اک ضدی اک ڈاہڈھے
 ناصر لاڈیاں سجناں بخشے سانوں درد وی لاڈے

بولی بول جن دی جھلیا گیت جن دے گا توں
 جے دلدار نوں راضی کرنا میں بلے وانگ منا توں
 محبوباں دے پیر دے جوڑے سردا تاج بنا توں
 جے دیوے جگ طعنے ناصر ہس ہس جھولی پاتوں

اک در چنگا سو در نالوں در در توں کیہ لیناں
 کنڈ پچھے ہر شے نوں کر کے من دلدار دا کہیاں
 تسبیح اتے نام جن دا ناصر پڑھیاں رہیاں
 سب توں وڈی یار عبادت یار دے قد میں ڈھیناں

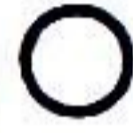
یا رب فضل تیرے دا منگیا تیتھوں خیر کینے
 دیس وکھا اوہ تلیاں لایاں جتھے ڈھول گننے
 ایہو حضرت ہا ہواں بھر دی رہندی اے وچ سینے
 دیوے رب توفیق جے ناصر مرے شہر مدینے

اہدے درد وچھوڑے ماری سینے دے وچ سانگ اے
 ڈنگدا رہندا لوں لوں میرا اہدے ہجر دا نانگ اے
 ہن تے دل نوں لگی رہندی ہر دم یار دی تاجنگ اے
 اہدے باہجوں ناصر شاہ دا حال فقیراں وانگ اے

آ دردا اک رات تے رہ جا آ ہن ساڈے ولے
لنگھدا لنگھدا جھاتی پا جا ساڈے شہر محلے
لبھدے لبھدے در دی کوئی اسیں ہو گئے کملے جھلے
ناصر اکھ دیاں سک گمیاں جھیلاں اتھرو وی رس چلے

فقر فقیر دا اصلی گہدیاں فقراں نے جگ تارے
باہجھوں فقراں رب ناں ملیا ٹونے کر کر ہارے
فقر وصال دی پنکھ تے ناصر ہر دم لین ہلارے
کلدے ہتھ تمامی رہ گئے دولت والے سارے

کھلا فقر دا میخانہ تے جو چاہوے آپوے
فقراں باہجھ دلاں تے لگے کوئی زخم نہ سیوے
جو کجھ اندر ہووے یارو باہر پیا دیسیوے
سچ فرمایا باہو ناصر قبر فقیر دی جیوے

رب دی ٹوہ تے نکلے لکھاں لکھ لکھ بدل پرہیوا
پادری ملا راہب سادھو لا تھکے ہر ٹیوا
ہر دی پہنچ توں باہر رہیا یار دے وصل دا میوہ
ناصر شاہ رب اوہنوں ملیا جس کیتی یار دی سیوا

تینوں سمجھ نہ آئی کم عقلا توں باہر ٹول دا رہیا
 عقل دی کشتی اتے چڑھ کے ہر دم ڈولدا رہیا
 تیری حبیب اچ لعل سی جھلیا گھر غیر دا پھول دا رہیا
 ناصر جس لئی جنگل چھانے میرے اندر بول دا رہیا

اکھیو نی آؤ دونویں رل کے رٹھڑا یار منایے
 یا محبوب نوں راضی کریے یا صدقے ہو جائے
 غیراں دے دروازے اندر پیر کدی ناں پائے
 ناصر جس دا کھائیے اُس دے گیت ہمیشہ گائیے

ماہی دے دیدار دے بارے فقط سوچندے رہیے
 لا کے سینے درد ناہی دا پلکاں بھیندے رہیے
 وچ تصور یار اپنے دا چہرہ وہیندے رہیے
 سجاں دے دروازے ناصر جھاڑو دیندے رہیے

تارے جیویں افلاک تے سجدے نیں ہیرا جیویں خزینے وچ سجدا اے
 مہکے پھلاں دے اندر گلاب جیویں جمعہ جیویں مہینے وچ سجدا اے
 اللہ پاک دا پاک قرآن سارا نبی پاک دے سینے وچ سجدا اے
 ناصر کوئی نہیں سجیا اچ تیکر جیویں سوہنا مدینے وچ سجدا اے

ایہو گنڈھ نہیں کھلی سیانیاں توں سوہنا آر وسدا یا کہ پار وسدا
ہراک سہنے وچ اے یا مدینے وچ اے کھیڑے شہر اندر شہر یار وسدا
لے کے عرش توں توڑ پاتال تیکر جدھر دیکھے آپ دلدار وسدا
عشق بولیا رولنا نہ پائیں ناصر اوہ بے حد اے خداں توں پار وسدا

سچے رب نے ہفت اقلیم خلقے ہے لاریب اوہ حور و قصور دا رب
جیہڑا موسیٰ لئی بولیا رکھ وچوں بولیا وچ منصور منصور دا رب
اہدے وچ نہیں ماسہ وی شک ناصر ہے اوہ ہر مختار مجبور دا رب
کہندا رب نوں رب نہ کوئی اتھے جے اوہ ہندا نہ ساڈے حضور دا رب

جوہیں آکھیں سوہنا اونویں ہوسی سوہنے نال ایہ اللہ دی گل ہو گئی
جس دم رات معراج دی رل بیٹھے ساڈی بخشش ہڈوں اٹل ہو گئی
سوہنے پیڑ منائی اساں دکھیاں دی ساڈے منہ دی سرخی ول ہو گئی
ناصر مار اپٹھیاں ہن چھالاں ساڈی حشر اندر بل بل ہو گئی

پیار والیاں پیار دا درس دتا فصل نفرتاں دی اساں گڈی کوئی نہیں
ہوئے جیہڑی گستاخیاں وچ شامل منہ چوں کدی آواز اوہ کڈھی کوئی نہیں
جم جم نعت حضور دی لکھ ناصر اس توں ہور سعادت وڈی کوئی نہیں
ایہہ وی یاد رکھیں نعت کہن لکیاں کسر مولا کریم نے چھڈی کوئی نہیں

زلف نبی دی دیواں مثال کیہڑی کتھے رات تے زلف دوتا کتھے
کتھے ماہ کنعان تے چن سورج پر انوار مکھڑا واضحی کتھے
کیویں منا جبریل استاد اہدا سدرہ کتھے تے عرش خدا کتھے
ناصر ناز تے نیاز دا جوڑ کوئی نہیں جبرائیل کتھے مصطفیٰ کتھے

لے کے ڈاک حضور دی اون والا اوہ نہیں نبی دے اعلیٰ شعور ورگا
میرے نبی دے سامنے انج لگدا جیویں ہے جبریل مزدور ورگا
سدرہ المنتہی تے کیوں رکیا ہے سی جے سرکار دے نور ورگا
توڑ و توڑ حضور دے نال ناصر چلا جاندا جے ہندا حضور ورگا

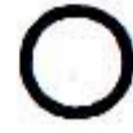
کھڑیا ہويا جے کوئی گلاب دیکھو مصطفیٰ دے پسینے دی بات چھیڑو
جیہڑے پیرے چہرے چوں رب دے ایسے پاک آئینے دی بات چھیڑو
پڑی ایہو سکون دی ہے ناصر ربیع الاول مہینے دی بات چھیڑو
ساہواں آخری ہن بیمار دیاں چھیتی کرو مدینے دی بات چھیڑو

بھنور خود وی جھتوں پناہ منگ دے ایسے کپڑ چوں مرے نصیب گزرے
موت زیست اندر کشتی رہی جاری میرے اتے حالات عجیب گزرے
یک دم شہر مسیحا چوں آئے جھونکے ہو کے انج دی میرے قریب گزرے
آیا چین تے ہويا محسوس ناصر دل دی گلی چوں جیویں حبیب گزرے

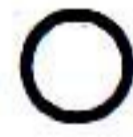
سہرا طہ دا گھلے رب سوہنا تیری پاک جبیں تے سجدا اے
 حَمّ دا کنڈل ہلاریاں وچ آ کے رُخ لیسین تے سجدا اے
 ناصر شاہ ایہہ سب تسلیم کر گئے حیدر گھوڑے دی زین تے سجدا اے
 ایناں عرش افلاک تے سجدا نہیں جیویں طیبہ زمین تے سجدا اے

چپ وٹ کے بہہ گیا کئی واری چپ رہن دیندے اے پر لوگ ہے نہیں
 روندا رہنا واں سوہنے دی یاد اندر کسے غیر دا دل وچ سوگ ہے نہیں
 اپنی مستی وچ نعتاں سنائی جانا گو میں جان دا سندھڑا جوگ ہے نہیں
 جیویں حق اے کرے بیان ناصر ایہہ تے کسے دے وس داروگ ہے نہیں

دوہاں عالماں وچ اہدی جگہ کوئی نہیں چنگا کھا کے جو بول دا مندہ ہووے
 اوہنوں دین سلامیاں دونویں عالم جیہڑا اپنے یار دا بندہ ہووے
 اہدے نام تھیں ملے رہائی فوراً بھاویں گل وچ پھانسی دا پھندہ ہووے
 ناصر سینے اوہ اوہوں وی لا لیندا جیہڑا سارے جہاں توں گندہ ہووے

جھگی والے دی قدر اوہ کئیہ جانے بیٹھا رہندا اے جیہڑا چوبارے اتے
 مجنوں اک ہندا باقی لوک سارے بیٹھے رہندے نیں چوری دے لائے اتے
 سکھ لے سبق پتنگاں توں عاشقی دا سڑے شمع دے اک لشکارے اتے
 ناصر شاہ ہوئے اوناں دے پوں بارہ بیٹھے رہن جو اے کے دوارے اتے

ذرا دس خاں سورجا کیوں تینوں کملی والے حبیب نے موڑیا سی
 قسمت والا ایں کعبا بتاں کولوں کر پاک حضور نے چھوڑیا سی
 آ کے ناصر نوں چناں سنا تے سہی تینوں کیوں لہچال نے توڑیا سی
 لوکی پیراں دی خاک نوں سکدے نیں تینوں دست ید اللہ نے جوڑیا سی

پانی اندر مدھانی دا فائدہ کیہ ایویں پانی نوں رڈکنا چاہیدا نہیں
 لا کے سچیاں نال پریت سچی ثابت رہیے فیر تھڑکنا چاہیدا نہیں
 جیہڑے شیشے وچ سوہنے دا عکس ہووے اوس شیشے نوں تڑکنا چاہیدا نہیں
 بھاویں یاز دی گلی دا کتا ہووے ناصر اوہنوں وی جھڑکنا چاہیدا نہیں

رک جا تیرا قضا دیا چند گھڑیاں پچھے رَج رَج کے مینوں لٹی جاویں
 صرف دید محبوب دی کرن دے توں پھر توں زندگی دا بوٹا پٹی جاویں
 اے ہوائے مدینے دا واسطہ ای چھیتی مار کے طیبہ ول جھٹی جاویں
 اوندی وار مدینے چوں خاک لے کے ناصر شاہ دی لاش تے سٹی جاویں

مرے ورگاتے او گنہار کوئی نہیں جدوں ہتھ بنھ کے اعتراف کیتا
 اوس ویلے سرکار نے کرم کر کے عیاں میریاں دا کھاتہ صاف کیتا
 بار بار کوچے کوچے کیتے بار بار لہچال نے معاف کیتا
 کنی وار تصور دے وچ ناصر روضے پاک دا جا کے طواف کیتا

بڑی شان میں کعبے دی نیاں میں کعبے وچ تے باہجھ خدا کوئی نہیں
کعبے دل پر ہر کوئی جا سکدا اوتھے کوئی تخصیص روا کوئی نہیں
اچا ایس لئی کعبے نوں دل ہندا اوتھے مطلق غیر دی جا کوئی نہیں
اکو دل اے ایسا مقام ناصر جہدے وچ محبوب سوا کوئی نہیں

اہدے عشق دی روشنی نال لے کے پا جگ وچ اپنی دھم لینا
اہدے پیار پریت نوں اوڑھ کے تے مار عشق حبیب دی جھم لینا
اکھاں بند کر کے نیویں دھون کر کے نقش قدم حضور دا چم لینا
ایسے مستی دے عالم دے وچ ناصر اہدے شہر دیاں گلیاں گھم لینا

ہر نماز اچ التحیات اندر بہہ کے میں غم خوار نوں وکھ لینا
جس دم لبیاں تے آوے سلام میرے اکھاں نال سرکار نوں وکھ لینا
جے میں چاہواں تصور دے وچ اکثر اہدے پاک دربار نوں وکھ لینا
ناصر کدی میں سوہنے نوں دیکھنے لئی اہدے کسے دلدار نوں وکھ لینا

ناتا نال حضور دے جوڑ اپنا کسے قیمت تے جیہڑا ٹٹ دا نہیں
جیہڑی جگہ تے ذکر حبیب ہووے ڈاکو اوس مکان نوں لٹ دا نہیں
دل دی کیاری وچ عشق دا لا بوٹا قبر وچ دی جنہوں کوئی پٹ دا نہیں
بھاویں کلی دا ککھ نہ رہوے ناصر ساتھوں دامن حضور دا چھٹ دا نہیں

کے گیاں تے کدی نہیں گل مکدی جے کرمنوں مکایے تے گل مکدی
 حرم پاک دے چم کے پتھراں نوں طیبہ شہر ول جائے تے گل مکدی
 تیرے میرے تے وس دی گل کوئی نہیں سچے سنگاں نال لایے تے گل مکدی
 ناصر در در ٹھوکران نالوں اکے بوہے بہہ جائے تے گل مکدی

دتی ہے سی قربانی حسین جیہڑی اہدے صدقے شہیداں دی گل بن گئی
 کرم ایسا بغداد دے پیر کیتا سارے پیراں مریداں دی گل بن گئی
 آیا ناں حضور دا لبان اہتے کل عنواناں تمہیداں دی گل بن گئی
 چڑھیا عید میلاد دا چن غاصراج توں عیداں بقریداں دی گل بن گئی

اقصی وچ امامت مصطفیٰ دی خوش نصیباں اماں دے کم آ گئی
 عاصی امت لئی غاراں دے وچ زاری سبھے خاصاں تے اماں دے کم آ گئی
 طیبہ شہز دی مست شراب یارو خالی محفل دے جاماں دے کم آ گئی
 اوہدی کملی نرالی دی چھاں ناصر میرے ورگے غلاماں دے کم آ گئی

ملے جگہ محبوب دی نگری وچ تاجاں تختاں تے لعلوں دی لوڑ کوئی نہیں
 او تھے بلا تخصیص خیرات ملدی سانوں او تھے دلالاں دی لوڑ کوئی نہیں
 مکدی گل اے بخشاں وچ پھنسا کیہ اتھے وہاں خیالاں دی لوڑ کوئی نہیں
 بعد رب دے اوہ وڈا اے ساریاں توں ناصر اتھے مثالاں دی لوڑ کوئی نہیں

○

ایہہ قرآن کیہ اے اہدا تذکرہ اے خلق پہلواک اہدے کردار دا اے
 جنت کیہ اے پچھو دیوانیاں نوں عکس آپ دے پاک دربار دا اے
 کہکشاں کیہ اے منظر اے ناصر اہدے جوڑے دے گرد و غبار دا اے
 لا مکان کیہ اے پہلا دیس اہدا بخشش ناں سرکار دے پیار دا اے
 زہد کیہ اے سرہانہ حضور دا اے تقویٰ کیہ اے بچھونا حضور دا اے
 سورج کیہ اے ذرہ مدینے دا اے چن کیہ اے کھلونا حضور دا اے

○

کرم کیہ اے سہرا کریم دا اے رحمت کیہ اے جھولی حضور دی اے
 حج نام ہے روضے نوں دیکھنے دا روضہ کیہ اے ڈولی حضور دی اے
 حسن کیہ اے گولہ حضور دا اے دولت کیہ اے گولی حضور دی اے
 ناصر فقر کیہ اے اہدا خاص گہنا علم کیہ اے بولی حضور دی اے

○

حکمت کیہ اے کنش بردار اہدی درس امن پیغام حضور دا اے
 ہے امام الکلام کلام اہدا موجب سکھ دا نام حضور دا اے
 دوزخ گڑھا اے اہدے گستاخ دے لئی تے فردوس انعام حضور دا اے
 جے کوئی پچھے انصاف تے عدل کیہ اے دنیا تے نظام حضور دا اے
 جے نماز ہے اللہ دی اے ناصر تشہد کیہ اے سلامی حضور دی اے
 ہے اسلام سلامتی مومناں لئی تے ایمان غلامی حضور دی اے

حسن کون این حلم حضور دا اے تے شبیر وی قاری حضور دا اے
 اہدے حسن دا سمجھ لو تل اوہنوں جو بلال درباری حضور دا اے
 تے حسان دا پتہ جے پچھ دے او نعت خوان سرکاری حضور دا اے
 جے کوئی پچھے کہ دوزخی کون ہندا میتھوں پچھو انکاری حضور دا اے
 اہد اچ صدیق دے روپ وچ اے عمر کون این قاضی حضور دا اے
 ذوالنورین ہے ناصر حیا اہد حیدر کون این غازی حضور دا اے

ساری عمر دی کٹھی کمائی اپنی کیتی اج شیطان تباہ بیٹھائے
 اوہناں کولوں وی پئے گئے سوں ہتھ دھونے اگے جہناں نوں کرگمراہ بیٹھائے
 ادھر قسمت حلیمیاں دی جاگ پئی اے سوہنا اہدے ول کیتی نگاہ بیٹھائے
 ناصر چال اسواری دی دس دی اے اہدے اتے کائنات دا شاہ بیٹھائے

سینے لاؤندا اے کیویں محبوب آ کے اوہدی یاد دے درد سہیڑ کے دیکھ
 منزل اتے پہنچاؤنا کم اہد اگڈی عشق محبت دی ریڑ کے دیکھ
 لگدا آس دی کیمھتی نوں پھل دیکھیں کھوہ اکھاں دا دوستا گیر کے دیکھ
 مزہ ناصر جے چکھناں ای زندگی دا کدے ذکر حضور دا چھیڑ کے دیکھ

زمیں ساری نوں فرش بنا چھڈیا سائبان تمام آسمان بن گئے
 تارے مرچاں سورج تے چن ٹیوباں غوث قطب سارے نعت خوان بن گئے

اک لکھ تے کئی ہزار مرسل خطبہ دین لئی شیریں لسان بن گئے
منتظم ملائکہ عرش والے سامعین کرام انسان بن گئے
بنیاں خود جبریل نقیب آ گئے ناصر ہر پاسے جلوہ طور دا اے
جد میں پچھیا ربا ایہہ گل کیہ اے اوہنے کہیا میلاد حضور دا اے

بوٹا پٹے ناں جیہڑا تاریکیاں دا ظلمت کرے نہ دور آفتاب کاہدا
آوے مہک نہ جہدے چوں پھل کاہدا کنڈیاں وچ نہ کھڑے گلاب کاہدا
مزے نیند وچ دیوے ہزار بھاویں کھلے اکھ جے رہوے تے خواب کاہدا
کشتہ ہویا جو عشق رسولی اندر لینا اہدا نکراں حساب کاہدا

دھون چکے گا جتھے فرعون کوئی وجدا او تھے کلیم دا ڈنڈا رہناں
جانے ٹٹ ترازو تے باطلاں دے اکوٹھیک اسلام دا کنڈا رہناں
جنی دیرنے آقا زمین اتے ادوں تیک ہے دوزخ وی ٹھنڈا رہناں
ہونے سرنگوں پرچم ساریاں دے اچا ناصر حضور دا جھنڈا رہناں

اہدی زلف نوں چھو کے ہوا لنگھی جتھوں گزری چمن نکھار دی گئی
ونڈ دی گئی مہکار دے اوہ تھنے کلی کلی دا چہرہ سنوار دی گئی
اہدے لبیاں چوں جدوں دعا نکلی تالے دوزخ دے بوہے نوں مار دی گئی
جس دم یاد آئی ماہ طیبہ دی ناصر سینے غلاماں دے ٹھار دی گئی

مرے نبی دی شان کیہ پچھنا ایں شافعی یوم النشور دا آکھدے نیں
دیہاڑے ازل توں آج تک جو ہو یا فیض اہدے ای نور دا آکھدے نیں
میتھوں سنگیوں پتہ کیہ پچھدے او مینوں اپتلا تصور دا آکھدے نیں
ایناں پتہ اے ناصر نوں لوک سارے نعت خوان حضور دا آکھدے نیں

جے نہ لوح محفوظ دا پتہ ہووے اسی اوس پرواز نوں من دے نہیں
جہد اپیر نہیں آپ دی پیروی تے بالکل اہدے اعجاز نوں من دے نہیں
جیہڑا دے نہ عشق دی نے اہتے ایسے کسے وی ساز نوں من دے نہیں
جہدے ونج نہیں اہدا خیل ناصر اسیں اوس نماز نوں من دے نہیں

جیہڑے سینے ونج عشق حبیب دا اے اللہ تائیں اوہ سینہ پسند آیا
اقصی اندر امامت لئی انبیاء نوں صرف عربی گنہ پسند آیا
عطر پھلاں گلاب چنبیلیاں توں اوہدا نوری پسینہ پسند آیا
بڑے بڑے زمانے ونج شہر ڈٹھے ناصر مینوں مدینہ پسند آیا

عجب

محبوب خدا دے بول عجب
 اوہ جد بولے قرآن بنے
 اہدی ہر ساعت ہر پہر عجب
 جہدی خاک فرشتے حمدے نیں
 اہدی زلف دو تا خم دار عجب
 اہدی ناصر کیہ تعریف کرے
 ہے دو جگدا محبوب عجب
 ایہ تے ناصر ہر کوئی من دا اے
 سرکار عجب سردار عجب
 بے مثل ہے گلشن سوہنے دا
 صدیق عمر فاروق عجب
 ذیشان عجب اہدی شان عجب
 جہدے کولوں نعتان سن دے سن
 اہدے خلق دی اے تلوار عجب
 جبریل جہے اہدے چاکر نیں
 اہدی گل گل تے سر دیندے سن
 اوتھوں ملدا اے جیہڑا چین عجب
 کتے او ادنیٰ سبحان اللہ

کیہ ناصر کولوں پچھ دے او

زہرا " دی عجب حسین عجب

لگے ہوئے سن جیہڑے جہالتاں دے مرے نبی نے کل ای بدل دتے
 بن پئے سن جیہڑے ہنریاں وچ مصطفیٰ نے بل ای بدل دتے
 کر دے پئے سن صرف جو غلط پاسے کر کے کرم اوہ ٹل ای بدل دتے
 صرف صورتاں بدلایاں نہیں ناصر کملی والے نے دل ای بدل دتے

جے مظلومو انصاف نوں بھال دے او ملنا عربی دی بارگاہ وچ اے
 اوہدے نیڑے کوئی چیز نہیں آسکدی جیہڑا آ گیا اہدی پناہ وچ اے
 یارو بھلا بے درداں نوں کی خبراں جیہڑا مزہ اک دردی آہ وچ اے
 جو وی کم کائنات وچ ہو رہیا اے کملی والے دی ناصر نگاہ وچ اے

اوس ویلے نوں کر لے یاد تیرے جدوں موت آویہڑے وچ ڈھکنا ایں
 ثابت رہیوں جے وقت از ماش دے توں تیرے آگے فرشتیاں جھکنا ایں
 جے راہدی بغداد چون ملی تینوں رولا فیر مسافرا مکنا ایں
 ناصر جنہے سرکار نوں ویکھیا اے اوہنے فیر شراب تے تھکنا ایں

میکائیل رکاب نوں پکڑ کہندا میری عمر دی پوری اج تس ہو گئی
 ہلے او تھوں کستوری اے اون لگ پئے جیہڑی شے اوہدے جوڑے نال مس ہو گئی
 لا مکاں ول ناصر حضور ٹر پئے گل نوریاں کولوں بے وس ہو گئی
 اے منزل حضور دی سی باقی سدرہ اتے جبریل دی بس ہو گئی

میرے نبی دی شان مقام اعلیٰ غم گساروی اے ملن ساروی اے
ہے بے عیب دایار بے عیب سوہنا پر اسراروی اے پر انواروی اے
اچا اچیاں توں سچا سچیاں توں شہر یاروی اے تاخداروی اے
صدقے ناصر کریم دے کرم اتوں کردا پیاروی اے دیندا تاروی اے

ہندی سیر لاہوت دیاں وادیاں دی جدوں تیر پریم دا ٹھکدا اے
چوکھٹ یار دی ملے تے کدوں کوئی فیر تحت سکندر تے تھکدا اے
پیندا واسطہ جھکڑاں نال اہدا دھون جدوں درخت کوئی چکدا اے
لکھاں ہوندے نیں دل سیراب ناصر سرا جس دم صراحی دا جھک دا اے

ایہہ کوئی اساں نہیں لائیاں نیاریاں تے لاوندا خوشی اندر سارا جگ مرچاں
انج لگا ستارے نیں چمک اٹھے کیتا جس ویلے جگمگ مرچاں
من والیاں تائیں سکون ملدا غیراں واسطے ہین ایہ اگ مرچاں
لائیے اسیں عقیدت دے نال ناصر ایویں ملا نوں جانڈیاں لگ مرچاں

پتر کسے دا جمیں تے اوس ویلے اہدا باپ مٹھائیاں دے تھال ونڈے
ونڈونڈ اندر ہندے فرق لکھاں ہر کوئی یار توفیق دے نال ونڈے
ساری اپنے ظرف دی گل ہندی کوئی ونڈے مٹھائی کوئی مال ونڈے
آمد ہوئی حضور دی جدوں ناصر اللہ پاک نے مائیاں تے لال ونڈے

دعویٰ عشق دا سوچ لئیں کرن لگیاں بات آرے یا دار تک پہنچ دی اے
 ڈاڈھے نال آزماؤ نا۔ زور کاہدا ضد اکثر ہار تک پہنچ دی اے
 بھادیں جان مسیحا مدینے وچ اے اہدی نظر بیمار تک پہنچ دی اے
 ناصر نال مذاق نہ کرو لوکو نسبت مری سرکار تک پہنچ دی اے

صدبے جاواں محبوب دی شان اتوں جہنے رحمت دا چھٹہ اوہ ماریا اے
 دتیاں بخش جاگیراں سوالیاں نوں کائنات دا بخت سنواریا اے
 دس سیرتے اک من جوکھا کے جہنے سال تریسٹھ گزاریا اے
 ہو کے دوہاں جہاناں دا شاہ ناصر اجڑ دانی حلیمہ دا چاریا اے

کملی والے پاک دربار اندر ایہو عرض میں صبح تے شام کرنا
 منظر ویکھاں مدینے دا کدی جا کے میں تے چاہناں واں اوتھے قیام کرنا
 جدوں قلب فراق تھیں جل اٹھدائے پیش ہنجواں دے لہنوں جام کرنا
 ناصر شاہ کوئی ہور نہیں کم میرا صرف آقا نوں پیش سلام کرنا

ویلے صبح دے پرے دا پور پہلا ہویا سینیوں پار پرو یاداں
 شق ہو گیا شک وچ شوق میرا بوہا دین نہ شوق دا ڈھو یاداں
 دکھی رو رو راہ وچ رُل مویا پیاں روندے نوں ویکھ کے رو یاداں
 کردے کرم کریمہ کمبیزے تے دسنا حال میں کیتا اے جو یاداں

راتاں رنیاں رات میں جدو رویا چاہیا جو کچھ کیتا اے سو یاداں
ناصر جدوں حضور دی یاد آئی استقبال لئی گئیاں کھلو یاداں

مدنی ڈھولیا ترے دربار وچوں نہ میں باغ ارم وچ تھاں منگناں
تخت و تاج نہ راج زمانیاں دے نہ میں حسن پرستی دی چھاں منگناں
ہے اک حسرت کینے دی تاجدارا ہو جائے تری زبان چوں ہاں منگناں
ترے سوہنے مدینے وچہ میں ناصر صرف دو گز قبر دی تھاں منگناں

عشق نبی دیاں برکتاں نال میرا سینہ ہو گیا نور بجمہ اللہ
اہدی نظر کریکی نے دھو چھڈے میرے سارے قصور بجمہ اللہ
اہدے اسم گرامی چوں ملدا اے مینوں بڑا سرور بجمہ اللہ
ناصر کرم جے نہیں تے ہوو کہی اے ریندے کول حضور بجمہ اللہ

منن والا حضور دا جس ویلے گھسن گھیریاں دے وچ گھر جاندا
جیہڑے ویلے رسالت دا لائے نعرہ سینہ فیر طوفان دا چہ جاندا
سایہ اہدے تے رحمتاں کرن آکے جیہڑا بخت دی پوڑی توں گر جاندا
ہرگز مشکلاں رہن نہ فیر ناصر چہرہ جدوں مدینے نوں پھر جاندا

نگری دے حضور دی حشر تیکر جیہڑی ٹھار اے اساں دیوانیاں دی
جنت ربکی ادوں آباد ہونی گئی فوج جد ایناں پروانیاں دی

اہدے وچ ہے تیرا ای بھلا ناصر اونہوں لوڑ نہیں ساڈے ترانیاں دی
جنت وچوں مدینہ جے کڈھ دیئے جنت رہ جاوے کلی کانیاں دی

میتھوں ایڈا ہنیر نہیں ہو سکدا نبی فیض گنجور نوں بھل جاواں
بھلن والی سرکار دی ذات ہے نہیں نکلے جان جے نور بھل جاواں
جہدے نام تھیں بھل گئے غم سارے کیوں ایڈے سرور نوں بھل جاواں
بھلن لئی بہتیریاں ہور چیزاں ناصر کیوں حضور نوں بھل جاواں

جیہڑے سینے وچ عشق حضور دا اے اللہ پاک اوہ سینہ آباد رکھے
سوہنا جیہڑے مہینے دیوچ آیا اوہ مبارک مہینہ آباد رکھے
دل دے اندر جے درد حضور دا اے اللہ ایسا گنجینہ آباد رکھے
ناصر جہیاں دی ٹھار اے ازل توں ای مولا پاک مدینہ آباد رکھے

تار جدوں پریم دی وجدی اے کائنات لئی بن مضمون جاندا
پچھ قیس توں عشق دے راز ڈونگھے تن سکدا اے سڑ خون جاندا
اکھاں سامنے جدوں محبوب ہووے سولی اتے وی پہنچ سکون جاندا
دیوے جووی حکم حبیب ناصر عاشق واسطے بن قانون جاندا

اللہ والیاں دے پاک در اتے لکیاں عشق و وفا دیاں منڈیاں نے
لکیاں توڑ دیاں ٹکھاں کمالاں توں کھیاں یارو طوائفاں رنڈیاں نے

صدقے جاواں مدینے دے چن اتوں جہنے نعمتاں جگ تے ونڈیاں نے
مستی موسم دی دسوی اے پئی ناصر زلفاں جیویں سرکار نے چھنڈیاں نے

چلدا جاندا اے عرش تے چن عربی ادھر کنڈا دروازے دا ہل رہیا اے
اک وی قدم جبریل نہ چل سکیا اگے سدھرہ توں لائل رہیا اے
وجد وچ غلماں مسرور حوراں جھوم ہر اک فرشتے دا دل رہیا اے
کیڈے اہتمام دے نال ناصر یار یار نوں عرش تے مل رہیا اے

لکھن لکھیاں سوچنا کیہ لکھاں کملی واڑے دی کنی شان لکھاں
اہدی شان محتاج نہیں لفظاں دی کہڑے لفظ توں پاک عنوان لکھاں
لکھاں دین یا دین دا مان لکھاں اوہنوں جان یا جان جہان لکھاں
شہر یار لکھاں تاجدار لکھاں کائنات دا مان تران لکھاں
معنی لفظ خیال پرواز سوچاں اتھے ایہناں دا بھلا کمال کی اے
جہدی نعت خود پڑھدائے رب ناصر میں کیہ لکھاں گا میری مجال کی اے

بڑے چنگے میں حال احوال میرے کیوں جے چنگے دے ہتھیں ہے بانہاں میری
میںوں حوصلے اہدے پیار بخشے گڈی چڑھ گئی سگوں ایں تہاں میری
جے گوانڈ نہ ہووے سرکار میرے ایسی جنت توں ہے بس نہاں میری
ناصر ہور نہیں منگدا کجھ مولا اہدے قداماں وچ ہووے تھیں میری

(فارمولا گرونا نک)

کے چیز دے ناں دے غد کڈھ کے ضرب اوسنوں دے دیو چار دے نال
 اہدے وچ فیر دونوں جمع کر کے ضرب پنج تھیں دیو فیر پیار دے نال
 جمع کر کے ہندسیاں ساریاں نوں اتے ویہہ تے فیر تقسیم کریئے
 باقی جو بچے فیر نو دے نال ضرب دین دی اوہنوں سقیم کریئے
 جمع اسدے وچ فیر دو کر کے باقی دوستو بانویں بچدا اے
 ایہو عدد حضور دے نام دے نیں لوں لوں وچ خوشی دے نچدا اے
 ثابت ہويا۔ کہ جنہوں وی جو ملیا ملیا دوستو در حضور وچوں
 بنیاں جو کائنات دے وچ ناصر خلقیا گیا حضور دے نور وچوں

کن کھول کے سن لو گل لو کو نہ میں رانجھے نہ ہیر دی کرن لگاں
 مینوں چاہ نہیں سیاں سوہنیاں دا گل نہ زلف زنجیر دی کرن لگاں
 پہلے جو کجھ ہويا میں جان دا نہیں میں تے بات اخیر دی کرن لگاں
 کھاوے قسماں جدیاں رب ناصر گل اس بدر منیر دی کرن لگاں

ٹی پھٹی ایہ کڑی محبتانندی آخر کار اسلوب تک چلی گئی اے
 جیہڑی شوخی سی کاتب دے جذبیاں وچ قلم نال مکتوب تک چلی گئی اے
 ایسی نظر اس خوباں دے خوب دیکھی اکھاں وچوں قلوب تک چلی گئی اے
 دھڑ کے دل بے تاب ایہہ جدوں ناصر سمجھو بات محبوب تک چلی گئی اے

بن جان ایہ کل درخت قلماں جناں پانی این سارا سیاہی ہو جائے
 بن جان زمین آسمان کاغذ کٹھی عرشاں تے فرشاں دی شاہی ہو جائے
 کاتب ہون انسان غلمان ہوراں ایناں نال ہر نوری سیاہی ہو جائے
 ایہ چرند پرند درند ذرے اک پاسے ہر مرغ تے ماہی ہو جائے
 قلماں ٹٹ جاسن پانی مک جاسی نوری خاکی وی مان نہیں کر سگدے
 محشر تک لالین ایہ ٹل ناصر اہدی شان بیان نہیں کر سگدے

دن رات سچ ہو تبدیل جاندا چڑھے دن تے رات وی بدل جاندی
 اساں ویکھیا اج دے دوراندر بدلے کرسی دے بات وی بدل جاندی
 بدلیا سید دا قول نہ سونہہ رب دی بھاویں کل کائنات وی بدل جاندی
 جھوٹا بھرم وقار بناؤنے لئی اتھے کیماں دی ذات وی بدل جاندی
 دن ہفتیاں سچ ہفتے مہییاں وچ سال صدیاں دے وچ لکھ بدلے
 صدی بدل گئی ناصر تے کیہ ہو یا اللہ کرے نہ سوہنے دی اکھ بدلے

سجیاں ہن مسیتاں آباد فلماں ساری دنیا دے کم تے کاج بدلے
 بدل جان دے نیں اج کل بڑے لوکی اک پل وچ تخت تے تاج بدلے
 صدی چودھویں گزرگی پندرہویں دے شب وروز تے رسم ورواج بدلے
 اللہ فیر کوئی عمر عطا کر دے ساڈا وگڑیا جلد سماج بدلے
 لے کے آیا سی جیہڑا جبریل یارو رنگ اوس مکتوب دا بدلیا نہیں
 سب کجھ ناصر زمانے تے بدل گیا اے دست کرم محبوب دا بدلیا نہیں

اہدے جوڑیاں نال جو خاک لگے فیر اوہ خاک میں خاک شفا ہندی
جیہڑی چلے تے چین نصیب ہووے اہدے شہر دی مست ہوا ہندی
جتھے کل مخلوق دی بس ہندی اوتھوں اوس دی ہے ابتداء ہندی
جنی دیر نہ اوہدا خیال آوے ناصر نہیں کوئی نماز ادا ہندی

جیہڑے ویلے حضور دی بات چھیڑو چلدی چلدی سرور تک پہنچ دی اے
صرف اوہنوں مدینے نہ سمجھیا کر نظر سوہنے دی دور تک پہنچ دی اے
جیہڑی کڑی حضور دی شان والی لیے پکڑ اوہ نور تک پہنچ دی اے
ناصر ایویں نہیں کدی فریادہ کردا مری عرض حضور تک پہنچ دی اے

کون آیا زمانے دے وچ لوکو قلب و جان اتے ہاوی مستیاں نہیں
اک مک ایس جہان وچ ہو گئیاں میرے ہار بلندیاں پستیاں نہیں
بنی عرش حلیمہ وی انج کلی کوچ کیتا اے آج تنگ دستیاں نہیں
موگھے گھل گئے کرم نوازیں دے ناصر شاہ آج رحمتاں سستیاں نہیں

کون آیا زمانے دے وچ لوکو جاناں عربی عجمی گھول اٹھے
قدر جہاندی کوئی نہ جان داسی بدو عرب دے بن انمول اٹھے
شرق و غرب نوں لے کے کلاویاں وچ بدل رحمتاں دے پرتول اٹھے
تری واہ سبحان سبحان قدرت ناصر شاہ آج تتر وی بول اٹھے

جس نماز اچ فرض خدا دے نیں سنتاں نال نیں در یتیم دیاں
نالوں نال توحید دے ویکھیاں نیں صفتاں لکیاں نبی کریم دیاں
نال رب دے کلمے شریف اندر لذتاں ہین محمد دے میم دیاں
مرضی ربدی اے رہوے نال سوہنا کرنہ ایویں سقیماں تقسیم دیاں
تاہیوں کٹھے نیں یاراں دے نام دونویں اک اک گھڑی جدا نہیں لنگھ سکدی
توں کیوں پاگلا وچوں دی لنگھاں ایں اوناں وچوں تے وانہیں لنگھ سکدی

سیم وزردا اتھے سوال کوئی نہیں اوہ تے ویکھ دا اے سچے پیار ولے
اللہ تاہیوں خطاواں ول ویکھ دانہیں اوہ تے ویکھ دا پاک دربار ولے
ہو جائے غرق جہان اک پل اندر ویکھے ساڈے جے اوہ کردار ولے
دنیا ویکھ دی پروردگار ولے ناصر ویکھ دا رب سرکار ولے

کملی والے دی سیف زبان وچوں جووی نکل جائے اوہو خدا کروائے
اہدے قدماں وچ ہو صاف جانندی جدوں کوئی نادان خطا کروائے
جیہڑا خاک مدینے دی چم لیندا ہراک مرض توں اللہ شفا کردائے
ناصر منے میلاد دی منت جیہڑا رب اوس نوں پتر عطا کردائے

چپے چپے تے نور دا ہے پہرہ ظلمت ہو آج گھروں بے گھر گئی اے
صف ماتم ابلیس دی وچھ گئی اے اوہدی آج توں قسمت ہر گئی اے

سوہنے دسیا ڈھنگ اوہ جیونے دا تک کے زندگی نوں موت مرگئی اے
کرماں والے محبوب دا اونا سی ناصر آتش جہنم دی ٹھر گئی اے

دائیاں اوندیاں رہیاں حضور و لے کملی والے نگاہواں وچ تولیاں نہیں
خالی رہنا سی اوناں سعادتاں توں بن کے تاہیوں سوالی اوہ بولیاں نہیں
میرے نبی نوں نہیں اوہ پسند آئیاں تے اوہ بھر سکیاں جھولیاں نہیں
دھروں اناں دے بخت سیاہ ہے سن اکھاں تاہیوں حضور نے کھولیاں نہیں
جس دم سعدیہ پاک دی آئی واری لے کے ازل دے اوہ مقسوم اٹھی
ڈٹھا اہدے ول میرے حضور ناصر تک کے اوہ سرکار نوں جھوم اٹھی

چھڑ خشک سن بکریاں دائی دیاں بیٹھی دوہن لئی دائی اک چا برتن
اک اک بکری نے کئی کئی بھرے بھانڈے بیٹھی دودھ تھیں سارے مکا برتن
شیمان دائی حلیمہ دی سی بیٹی بھریا دودھ تھیں لو لے ہٹا برتن
چنچے گھی وچ انگلیاں آج ہوئیاں آکھے دھی نوں ہور لیا برتن
ہوئیاں ماں تے بیٹی حیران دونوں کتھوں کرم دیاں لہراں چل پیدیاں
ناصر بھکھیاں تسیاں بکریاں چوں آج تے دودھ دیاں نہراں چل پیدیاں

نظم

سی ناں فاطمہ بی بی کلے اچ رہندی اوہ عبداللہ نوں روز تر لے سی لیندی
میرے نال شادی جے سرکار کر لو میں قربان جاواں جے کر حامی بھر لو
تساڈی جے بیوی کدی بن میں جاواں عمر ساری قدماں دے اندر نبھاواں
جے رب مینوں ایہ دن کدے چا دکھاوے تے ہوجان بوٹے مقدرماں دے ساوے

اچانک نبی ایسی حکمت خدا دی ہوئی آمنہ نال حضرت دی شادی
تے اس رات کیتا کرم ذات باری اوہ خلوت دے وچ رات دونوں گزاری
صبح لنگھے فیر اوس بازار ولوں تے حیران سن اہدے تکرار ولوں
اچانک گلی وچ ملاقات ہوئی پر آج پہلے وانگوں نہ گل بات ہوئی
پھر عبداللہ نون اس فکر گھیر لیا کہ آج فاطمہ کاہنوں منہ پھیر لیا
تے پچھیا تیرا پہلا انداز وی نہیں نہ اوہ ناز نخر کوئی انداز وی نہیں
ساتیرے دل اتے کیہ آج ہے بیتی میرے نال شادی دی گل نہیوں کیتی
ایہ سن فاطمہ گل سی غمگین ہوئی جناب اتے تک کے تے فی الفور روئی
گلی کہن اس لئی تیری ساں دیوانی سی کل تیک روشن ایہ تیری پیشانی
تے ہن مینوں توں تاہیوں منظور کوئی نہیں نظر آیا اج مینوں اوہ نور کوئی نہیں
ہوئی سارے مکے اچ ایہ سی منادی ہوئی آمنہ نال کل تیری شادی
اہدا اے مقدر بڑا ای نرالا ترے کولوں لے گئی اے اوہ نور والا
میں پڑھیا سی موسیٰ دی تورات اندر نبی اونا ایں اوہ کائنات اندر
اوہ ہونا ایں اللہ دا اک تجلا اہدا دیس ہونا ایں اصلی من اللہ
مقدر غریباں دے اونے بناؤنے جوا جڑے میں پھر دیس اونے وساؤنے
اوہ امت دا مونس نے غم خوار ہونا اوہ سارے رسولاں دا سردار ہونا
سی کل تیک میں تے ایہو آس لائی کہ بن جاواں میں اس محمدی مائی
پر اوہ آمنہ بیچ تیری تے بہہ گئی تے لٹ کے خدای خدائی نوں لے گئی
ترے نال بنیاں میرا جوڑ کوئی نہیں تے عبداللہ خالی دی ہن لوڑ کوئی نہیں
میرے ولوں کر لے مبارک قبول اے تیرا بیٹا ہونا خدا دا رسول اے
اہدی شان ہونی ایں ناصر نرالی جہدا بیٹا ہونا ایں کوثر دا والی

محشر دے دن

گل تے عشق محبت دی اے
دھکے دھوڑے لین گے سارے
کدھرے چین نہ پان گے لوکی
موسیٰ توں عیسیٰ دے تیکر
جاؤ جاؤ غیر دے دے
اس سوہنے نے ایہ فرمانا
تہانوں اکو بوہا دساں
نسو نسو ادھر نسو
اوہ کھڑا جے کملی والا
دل دا مقصد پا جائے گی
سوہنیا توئیوں جان چھڈانی
مدنی رب دے پیش ہووے گا
ہو جا راضی مکے رولا
نبیاں ولیاں دے مطلوبہ
توں اینوں بخشاون والا
اس کم لئی ایں توں ای سجدہ
محشر نوں گلزار بنا دے
سبھناں نوں دیدار کرا دے
مک جائے گا سارا رولا

محشر دے دن ہونا کیہ اے
نفسی نفسی کہن گے سارے
ہر بوہا کھڑکان گے لوکی
آدم توں موسیٰ دے تیکر
سارے کہن گے بیٹھ کے کلمے
عیسیٰ کول جدوں آ جانا
آج میں رحمت بن کے دساں
جاؤ خوشیاں مانو ہوسے
پچھے گا اوہ تہاڈا حالا
ساری خلقت آ جائے گی
سب دن گے رام کہانی
سکھ تے چین ہمیش ہووے گی
آکھے گا پھر سوہنیا مولا
رب آکھے گا سن محبوبا
میں آں خلق بناون والا
کر محمود مقام تے سجدہ
سجدہ کر کے یار دکھاوے
پھر چہرے توں پردہ چا دے
نہ چھپ سوہنیا لاه دے اوہلا

پل تے پر جبریل دے وچھے
 سارے ہون گے چھپے لگے
 تیریاں نعتان پڑھدے جاون
 ایہ وی ٹھیک اے جنت میری
 توں آکھیں تے میں گل موڑاں
 سب دی طاقت کھنسی ہے سی
 میں جانا تے دوزخ جانے
 خلقت چھپے گی یا مولا
 جگرتے سینہ سلیاں کیوں ای
 سارے طوفاں ٹھل دیندوں توں
 رب فرماوے گا اے لوکو
 جیکر پہلے ای کملی والا
 کجھ عملاں دے کھچے ہے سن
 ایناں نے سی ایہ فوراً کیناں
 ایہ کم نوح وی کر سکدا سی
 موسیٰ رب نوں کہہ سکدا سی
 میں ایہہ تاہیوں پائی ہتی
 دھکے دھوڑے کھا کے آئے
 زندگی ہوئی بیزار انہاندی
 ایناں دے کم آئی منحوسی
 لالے ساری امت چھپے
 ترا جھنڈا سب تھیں اگے
 درجے اپر چڑھدے جاون
 میں وی تیرا ایہہ وی تیری
 میں نہیں پاؤنیاں قطن اجوڑاں
 تیری عظمت دسی ہے سی
 امت نوں کہہ موجاں مانے
 ایہہ وی کڈھ کے رکھدے رولا
 بوہے بوہے گھلیا کیوں ای
 پہلے ای اتھے گھل دیندوں توں
 راز میری قدرت دا سوچو
 پچھ لیندا جے تہاڈا حالا
 منکر وی تے وچے ہے سن
 اساں کیہ مدنی کولوں لینا
 ساڈا بیڑا تر سکدا سی
 خبر اساڈی لے سکدا سی
 ایناں تے مونہہ تے وچے جتی
 سارے در کھڑکا کے آئے
 کسے وی لئی نہ سارا انہاندی
 ہر پاسوں جد ہوئی مایوسی

ایناں نوں ایہہ بتلیم کرایائے
 جد ایہہ آئے سوہنے ولے
 ہر پاسوں جد دھکے وجے
 آخر کرم میں ایہہ فرمایا
 سوہنے گل ٹھکرائی کوئی نہیں
 یار دے کہنے انج کر تولے
 لگ گئے سارے لوک کنارے
 تہانوں میرے پار بچایائے
 فیر ہوئی اے بلے بلے
 دھکے کھاندے کھاندے رجے
 اپنے ہار دے کول لیایا
 میں وی دیرتے لائی کوئی نہیں
 فٹ جنت دے بوہے کھولے
 آج منکر وی من گئے سارے

ناصر میناں سب انساناں

میرے نبی دیاں اچیاں شانناں

ایہہ تے دوستا تیرے تے فیصلہ اے جیہڑی دل کردائی اوہو سیٹ لے لے
 بھاویں باغ فردوس وچ مان موجاں بھاویں نار جہنم دی ہیٹ لے لے
 ناصر شاہ ایہہ عشق دا فیصلہ اے تماں چھڈ دے کوئی سویت لے لے
 کملی والے دا بن کے دیکھ تے سہی بھاویں رحمتاں دی مارکیٹ لے لے

عقل مار انسان دی مت دیندی عقل آکھدی جیب اچ پسیا ہووے
 مال جیب اچ آؤنا چاہیدا اے مال مال ای اے بھاویں جیسا ہووے
 عشق آکھدا مال نوں بھٹھہ پائیے جیہڑا مال یارو ایسا ویسا ہووے
 جیویں رزق صدیق نوں رب دتا ناصر ہووے جے مال تے ایسا ہووے

فرض جان بچاؤنا عقل آکھے جان موت توں ڈردی لکدی اے
 عشق آکھدا یار توں وار دے توں گل ایہو ای مکدی چکدی اے
 عقل آکھدی نام نشان رہندا دولت گھر وچ جدوں آ ڈھکدی اے
 عشق کہندا ہے اے میرا اعلان ناصر گل کرم نوازی تے مکدی اے

عقل کہندی اے پاروی جاونا این عشق کہندا اے کشتیاں ساڑ چھیتی
 عقل کہندی اے وس داروگ ہے میں عشق کہندا اے کھود پہاڑ چھیتی
 عقل کہندی اے سیس بچا اپنا عشق کہندا اے سولی تے چاہڑ چھیتی
 عقل کہندی اے ٹھاٹھ بنا ناصر عشق کہندا اے جھگا اجاڑ چھیتی

عقل کہندی اے میری توں بنھ پلے جیکر لکھ این لکھ توں لکھ ہو جا
 عشق آکھدا یار نوں کر راضی جیکر لکھ این لکھ توں لکھ ہو جا
 عقل کہندی اے میرا تے فیصلہ اے آکھے لگ ہر چہرے دی اکھ ہو جا
 عشق کہندا اے ہار جے کیوے ناصر فیر توں سارے زمانے توں دکھ ہو جا

عقل کہندی اے رولا نہ پا ہر گز عشق کہندا پکارنا چاہیدا اے
 عقل کہندی کوئی ڈبے تے کیہ کرے عشق کہندا اے تار تارنا چاہیدا اے
 عقل کہندی اے جتنا لازمی این عشق کہندا اے ہارنا چاہیدا اے
 عقل کہندی توں ناصر بچا سرنوں عشق کہندا اے وارنا چاہیدا اے

ساڈی سن داے لعل آمنہ دا غیر بوہے تے ساڈی دوہائی کوئی نہیں
اس دا کرم جے شامل حال ہو جائے رہ کے فیر تنہا تنہائی کوئی نہیں
مرگئے مرگئے کہندے نیں مرن والے ساڈا زندہ اے سانوں جدائی کوئی نہیں
ناصر شاہ سرکار دے کرم باہجوں ساڈی جھولی وچ ہو رکھائی کوئی نہیں

بشر بشر کہی جان دے تے بے عقلے نور من دے آپ نوں نور والے
بڑے ادب دے نال درود پڑھ دے سن کے آپ دا نام شعور والے
مرے آقا دے کرم تے کرن عیذاں قسم ربدی نیڑے تے دور والے
حوراں والڑے ہون گے ہو ناصر سانوں کہی جاؤ فقط حضور والے

جنی مہک اے اہدے پسینے اندر کسے پھل اندر اپنی باس کوئی نہیں
کتھوں تیک سرکار دی دھم پئی اے او تھے پہنچ دا عقل قیاس کوئی نہیں
نہ اوہ بندہ نہ بندے دی ذات وچ اے جیہڑا نبی دا قدر شناس کوئی نہیں
ناصر شاہ جہے لکھاں نکمیاں نوں اہدی ذات باہجھوں دو جی آس کوئی نہیں

مرے آقا دے اسم گرامی اندر چھپیا عشق و محبت دا راز وی اے
اہدا نام وسیلہ اے نبیاں دا اہدے ناموچ سوز تے ساز وی اے
رکھے نام محمد جو بچیاں دا ہندی اناں دی عمر دراز وی اے
ایسے ناں دیاں برکتاں نال ناصر ہندی ہر منظور نماز وی اے

ذکر خیر حضور دا کری جاتوں ایہہ ایمان دے واسطے ڈوز وی اے
 آجا کلی مدینے وچ پالیے میری لکھاں دی ایہہ پرچوز وی اے
 رکھیا کر سرکار نوں یاد ہر دم تازہ رہندا محبت دا روز وی اے
 ناصر ذکر حضور دا کر دیندا نبی پاک دے نال کلوز وی اے

دہاڑا حشر دا آقا دی دیدلی اے باقی ذرا وی گل تے کتھ کوئی نہیں
 رب نے یار دی صرف رضا پچھنی ہور پرھیا پنجایت تے ستھ کوئی نہیں
 موجاں ماننے آل اہدے کرم اتے سانوں پاہن سکدا نتھ کوئی نہیں
 ناصر شان سرکار جے نال ہوئے حشر وچ لا سکدا ہتھ کوئی نہیں

مولا پیارے حبیب دا واسطہ ای درد پیارے حبیب دا گفت کر دے
 چمدارہاں نعلین حضور دی میں مرے دل نوں سوہنے لئی لفٹ کر دے
 میرے بخت دا کھر دراپن مولا نظر کرم دے نال سو فٹ کر دے
 ناصر شاہ دا اتھھے نہیں دل لگدا مینوں در رسول تے شفٹ کر دے

لاواں خاک مدینے دی گلیاں دی میرے دل دا ٹھیک پھپھولا ہووے
 اللہ کرے تے عشق رسول اندر دل جگر تے جان وی کولا ہووے
 جاواں روز مدینے دی سیر دے لئی میرے کول جے اڈن کھٹولا ہووے
 ناصر شاہ دی جدوی نظر اٹھے اکھاں سامنے مدنی ڈھولا ہووے

جو وی مرے حضور دے ہین منکر ہوندے وچ عذاباں اریسٹ ویکھے
 نوکر عربی ہاشمی مدنی دے پاس کردے عشق دے ٹیسٹ ویکھے
 اپنا سینہ مدینہ بناؤن والے ہوندے شہر مدینے دے گیٹ ویکھے
 ناصر جہاں حضور توں جان واری بخت اوناں دے ازل توں بیسٹ ویکھے

اللہ دی تلاش

خدایا کسے دی وی تینوں نہ بھن این نہ پیندا توں پانی نہ کھاندا توں ان این
 حساباں کتاباں نوں دیندا توں دکھ ایں کدی کردا لکھ ایں کدی دیندا لکھ ایں
 ترے وانگ کوئی نام مٹھانئیں مولا توں موجود ایں پر تینوں ڈٹھانئیں مولا
 کدی تینوں ربا جے ملنا میں چاہواں کوئی دس ٹھکانہ میں دس کتھے آواں
 توں مسجد دے وچ ایں یا مندر دے وچ ایں توں لارے دے وچ یا سکندر دے وچ ایں
 توں صدیق وچ ایں یا حیدر دے وچ ایں یا جامی دے وچ یا قلندر دے وچ ایں
 پہاڑاں دے اتے میں سد تینوں مارا کہ دریا دے پتتاں تے تینوں پکاراں
 میں شہراں اچ لبھاں کہ جنگلاں اچ ٹولاں توں کیناں ایں سد مار میں تیرے کول آں
 تیرے اگے انج متھہ ٹیکن داشوق اے کدی سامنے آ تینوں دیکھن داشوق اے
 میں فیروچیا اس طرح وی نہ سوچاں ایہو جیے خیالاں دا گل میں دبوچاں
 کسے مینوں سمجھایا جھلہ نہ بن توں کوئی چچ دی گل کر کوللہ نہ بن توں
 جہدی کوئی صورت نہیں اوہنوں توں وینائیں غلط ایہہ خیال اے غلط ہو کے دینائیں
 تلکن واسطے کوئی صورت وی ہووے اوہنوں مل جہدی کوئی صورت وی ہووے

خدا نال کرنا ایں الفت توں چنگی نہ اوہ پاندا کپڑے نہ پھیرے اوہ کنگھی
 کسے نال بہہ کے اوہ گپ شب نہیں کردا اوہ صورت توں پاک لے اوہ میک اپ نہیں کردا
 نہ کوٹ پاوے نہ اوہ شیروانی اہدی شان پچھ توں نبی دی زبانی
 اہدی شان بس ساری دنیا توں دکھ اے نہ کوئی اہدا چہرہ نہ کوئی اہدی اکھ اے
 منہ ہتھاں نہ پیراں دامتاج رب اے نہ زبراں نہ زیراں دامتاج رب اے
 کسے وی سمجھ وچ نہیں اوہ آؤن والا نہ ساوا نہ پیلا نہ گورا نہ کالا
 میں حیران ہو کے تے پھر پچھیا ٹونا خدا دے ملن دا کوئی دس دے ٹونا
 کراں میں اہدے نال گل بات کیوں جے چاہواں تے ہووے ملاقات کیوں
 تے فیراوس مینوں ایہہ نقطہ سی دسیا نکل آ عقل دے فریب اچ ایں پھسیا
 خدا دے ملن دا جے ہے شوق تینوں کسے پیارے مرشد نے ایہہ دسیا مینوں
 دبا کے توں سب راز سینے چلا جا تو بغداد جا یا مدینے چلا جا
 یا توں مجددنوں پئے جائیں نہ جھلی یا پالے توں اجمیر وچ جا کے کلی
 عقیدت دا سودا علی نال کرے محبت کسے توں ولی نال کر دے
 تے یکدم میری اکھ توں اترے جو پردے نظر آ گئے رستے آقادے دردے
 جدوں آپ دے نال نیوں نال لایا ناصر جہدی کوئی نہیں صورت نظر آیا
 ناصر مکاواں میں گل مینوں کیا مل گیا اے ملے مصطفیٰ تے خدا مل گیا اے

جنے تے اس دنیا تے رکھاں نال جنے پاسے لگے ہوئے نہیں سکھاں نال
 اسماناں دے اتے جنے تارے نہیں جنے دریا اتے سمندر سارے نہیں
 جنے ساہ نہیں جیون جام دی مستی وچ جنے ہین مسام بدن دی بستی وچ
 اس دنیا تے جنے مردے زندے نہیں جنے وی کچھ حیوان پرندے نہیں

جنیاں نظماں تے مضمون نصاباں وچ جنے وی حرف تمام کتاباں وچ
 جنیاں وی منگدے انسان دعاواں نیں جنیاں دھرتی اتے مست فضاواں نیں
 جنے وی تلواراں نیزے بھالے نیں مہر و ماہ تے جتنے ہو را جالے نیں
 جنے وی ایہہ تیر کماناں نیزے نیں جنے وی ایہہ پتھر تے سنگریزے نیں
 جنے وی اس لوح دے اتے نوشتے نیں جنیاں وی حوراں غلمان فرشتے نیں
 جنیاں وی ایہ فصلاں تے خوشبواں نیں جنیاں وی اس رب نے خلقیاں روحاں نیں
 جنے وی نیں سرتے وال انساناں دے جنے وی تے لہجے ہار زباناں دے
 جنیاں وی رنگین اداواں بنیاں نیں جنے وی ایہہ بدل بارش کنیاں نیں
 جنیاں پائیاں ساریاں لوکاں عمراں نیں جنیاں پھٹیاں شاخاں اتے لگراں نیں
 جنیاں وچ سمندراں رہندیاں چھیاں نیں جنیاں گلاں اتھے اچھیاں اچھیاں نیں
 جنے رستے وٹاں قلعے تے درے نیں جنے کھیت تے ایس رہن دے ذرے نیں
 کردا اے رب ناصر روز کرم جتنے پاک نبی دے اتے ہون سلام اتنے

ٹردے جاندے سن میرے حضور اک دن لگی رحمتاں دی اتوں جھڑی ہے سی
 یکدم آئی آواز حضور اپڑو تے پر درد آواز اوہ بڑی ہے سی
 مرے نبی نے ویکھیا جدوں منظر بے زباناں اتے مشکل گھڑی ہے سی
 سٹ کے جال اعرابی نے اک ہرنی جنگل وچ اس ویلے ای پھڑی ہے سی
 سنی کوک مظلوم دی جس ویلے چڑھ کے کرم ہواواں دے دوش آیا
 ہے سی دیر بس اہدے پکارنے دی رحمت پاک تائیں ایدھر جوش آیا
 کیتی ہرنی عرض حضور اگے لے کے دے دیو مینوں سرکار چھٹی

بچے دیکھ دے ہوں گے راہ میری ایتھوں مل جائے جے اک وار چھٹی
 دے کے دودھ میں اوناں نوں ہنے آواں کر کے جے دے دیو اتبار چھٹی
 تہاڈے اگے میں تاہیوں فریاد کیتی بن کے دے دیو اج غم خوار چھٹی
 دتا حکم اعرابی نوں نبی سوہنے اہدے رون دی قیمت ادا کر دے
 لے فیر اہدا ضمانتی میں ہونا میرے کہن تے اینوں رہا کر دے
 کیتی عرض اعرابی نے اوس ویلے تیرا سوہنیا حکم ہٹاؤنا نہیں
 اے پر ہے جانور ایہہ جنگلاں دا وعدہ کر کے اپنے نبھاؤنا نہیں
 تہانوں اپنے پھسا کے جال اندر اہدا واپسی لئی جی چاہناؤنا نہیں
 میں تے چھوڑ دینا اے پر ہے خدشہ ہرنی پلٹ کے سوہنیا اونا نہیں
 میرے نبی نے اوہنوں جواب دتا چنگی لگے نہ بحث فضول مینوں
 ایہہ تے مرا تے ہرنی دا معاملہ اے تیری ہے ہر شرط قبول مینوں
 اثر کر گیا کہناں حضور دا سی اہدی غیرت نوں جہے جھنجھوڑ دتا
 جیویں نبی کریم نے حکم دتا اوہنے رخ اپنا رونویں موڑ دتا
 ہے سی اہے ایمان توں گو خالی رشتہ نال حضور دے جوڑ دتا
 بنیاں جدوں ضمانتی نبی میرا ہرنی تائیں اعرابی نے چھوڑ دتا
 نالے بیٹھا اوہ دلوج کرے گلاں ایس نبی عجیب آج پھسنا ایس
 ہرنی آونا نہیں اینوں چھوڑنا نہیں نالے سارے زمانے نے ہسنا ایس
 اہے اوہ ترکیباں لڑا رہیا سی ہرنی پاوندی او تھے دھمال آگئی
 باسی ہو کے جنگلاں سنجیاں دی بے زباں اوہ کرن کمال آگئی

ہوئی بھل اے سوہنیا بخش دیویں قدماں وچ کردی حال حال آگئی
 کلی آئی نہیں نبی دابول پالن میں تے بچیاں نوں لے کے نال آگئی
 منظر ویکھ اعرابی نے کہیا اپنے ہو کے جانور وعدہ وفا کیتا
 میرے کولوں تے چنگی اے ایہہ ہرنی کملی والے دا جسے حیا کیتا
 جیہڑے اپنے نہیں اوہ تے اک پاسے غیر اس گل دا اعتراف کردے
 ہرنی اتے اعرابی سی اوس ویلے کملی والے دا رہے طواف کردے
 بڑے پیار دے نال غم خوار آقا رہے دل اعرابی دا صاف کردے
 ڈگ ڈگ پیراں تے کہندا سی اوہ سوہنیا جیہڑی بھل ہوگئی مینوں معاف کردے
 کلمہ پڑھ کے بن گیا نیک بندہ غازی پاک جرار تے جری ہویا
 دولت لے گیا نال ایمان والی نالے نار جہنم توں بری ہویا

جھنڈے

سوہنا آیاتے رب نے کہیا فوراً اے جبریل توں نال لے جا جھنڈا
 بیت المقدس دی نوری چھت اتے میرے نبی دے نور دا لا جھنڈا
 دو جا حرم شریف تے جا کے تے دے پیار دے نال سجا جھنڈا
 تیجا آمنہ بی بی دے حجرے تے چھیتی جا کے دے لہرا جھنڈا
 چوتھا لاون گے آپ جوان ہو کے سچے دین والا مصطفیٰ جھنڈا
 جھنڈے جبرائیل نے لائے ناصر یاروتسی وی سارے بناؤ جھنڈیاں
 جہاں جہاں نوں خوشی حضور دی اے رَج رَج کے محفل تے لاؤ جھنڈیاں

کدوں اونناں میلاد مناؤنا ایس جیہڑے شرک دی گڈی تے چڑھے ہوئے نیں
لیے نبی دا نام تے چیخ اٹھدے جیویں نال حضور دے لڑے ہوئے نیں
خوشی کرو نہ سوہنے دے آونے دی ڈھڈھوں ظالماں مسلے گھڑے ہوئے نیں
ناصر کوئی سمجھاندا نہیں ظالماں نوں کاہنوں ذکر حضور توں سڑے ہوئے نیں

حلیمہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا دا چھپر

بڑا کرماں والا حلیمہ دا چھپر
کے پھیرا جتھے کدی نہیں سی پایا
کرم ایسے فرمائے جا کے حضوراں
نہ دیوا سی جتھے کسے رات بلیا
اہدی کلی ول بوہے جنت دے کھلے
جہدے کولوں نفرت جتائی سی لکھاں
رکی آ کے جس دم نبی دی سواری
نبی ساڈے ناصر حقیقت نوں پنیاں

جتھے لائے ڈیڑے رسولاں دے سرور
اہدی خاک چمن لئی جبریل آیا
حلیمہ دی کلی دے وچ آیاں حوراں
تے اج نور دا موگھ اوٹھوں ہے چلیا
تے آون پئے مشک و عنبر دے ہلے
تے اج سمجھے اس پاسے اٹھیاں نے اکھاں
فرشتے پئے دین اوٹھے بھوباری
بجائے محلاں دے کلی نوں چنیاں

اپنے اپنے مقام تے ہین اعلیٰ
نہیں کوئی رب توں جان دا نبی توں ودھ
حب نبی ایمان دی شرط پہلی
ناصر ہندا اے اودوں ایمان پورا

پر نہیں کوئی کتاب قرآن توں ودھ
نہ کوئی نبی نوں جانے رحمان توں ودھ
اہدی حب نوں جان ایمان توں ودھ
جدوں جانیے نبی نوں جان توں ودھ

ایسا نبی کہ جہدی مثال کوئی نہیں
 جہدے نال دا کوئی نہیں ہو ردوجا
 لاجواب صورت بے مثال سیرت
 دسدا پیا قرآن قرآن دی سونہہ
 بلا تشبیہ کلا جہان وچ اے
 ہیرا ایسا نبوت دی کان وچ اے
 عکس دوہاں دا ڈٹھا قرآن وچ اے
 تیرا نبی ناصر تیری جان وچ اے

مقام دانی حلیمہ

کھلا ہو یا سرکار عالم دا درسی
 تے سن عائشہ ول آپ سرکار بیٹھے
 اچانک نبی ایسی حکمت خدا دی
 بڑھاپے تھیں جاوے عمر اس بھر دی
 اوہنوں دیکھ کے آپ چپ چاپ ہو گئے
 جہاں سارا چاہت دے مرکز تے گھمیاں
 تے وہندی رہی آپ دیاں اداواں
 اوہ جھٹ بہہ کے واپس ہو او سے گلی گئی
 جھکا کے عرض کیتی عائشہ نے دھون ایں
 ایہہ سی کون جس نوں تساں پیار کیتا
 تے ہو یا اے دل میرا آقا فگار اے
 پھر آقا نے راز اتوں پردے اٹھائے
 تے فرمایا جان نبی ایویں روئیں
 ہنہ جاؤنا راز تیرے تے کھل اے
 اصل وچ اوہ اماں صدیقہ دا گھرسی
 سی لائی محبت دا دربار بیٹھے
 تے گھر آپ دے آگئی اک سی مائی
 تے آئی سی مائی اوہ کھونڈی تے ٹردی
 ذرا مسکرا کے کھڑے آپ ہو گئے
 گلے لاکے سوہنے نوں مائی نے جمیاں
 تے دیندی رہی آپ نوں اوہ دعاواں
 جدھر توں اوہ آئی سی ادھر چلی گئی
 تہانوں مرے نالوں پیاری ایہہ کون ایں
 ادب ایناں کاہدے لئی سرکار کیتا
 کہ ودھ میتھوں تہاڈا اہدے نال پیار اے
 سی تک کے صدیقہ دے ول مسکرانے
 تو سن لے میری گل تے غمگین ہوئیں
 لگی تینوں مفت ایچ رقابت دی بھل اے

ایہہ آئی سی جیہڑی ترے گھراج مائی
 اہد ارتبہ عقلاں دے کولوں وی تہاں ایں
 اپنے مینوں رکھیا بنا کے سی دولہا
 ایہو تے ہے عالم دی پیاری کریم
 حلیمہ تیری خوش نصیبی توں صدقے
 خدا نے تیرا اوہ مقدر بنایا
 ایہو تے ہے تیرے محمد وی دائی
 ایہو تے رسولاں دے آقادی ماں ایں
 جھلاؤندی سی بچپن دے وچ میرا جھولا
 ہے ناصر ایدا ناں ای مائی حلیمہ
 تیری بے کسی تے غریبی توں صدقے
 تیرے حصے وچ ربا محبوب آیا

○

اللہ کہن لگا مصطفیٰ توں ایں
 پڑھی نعت حضور دی رب سچے
 اونہے کہیا احد اونہے کیا احمد
 اللہ پاک نے کہیا الست ناصر
 سوہنے کہیا خدا میں آکھ دیناں
 سوہنے کہیا ثنا میں آکھ دیناں
 ہین دونویں یکتا میں آکھ دیناں
 سوہنے کہیا بلی میں آکھ دیناں

○

مرے نبی دا کرم سبحان اللہ
 پتھر موم ہو گئے اہدے قدم تھلے
 ایسی نور محمد نے چمک ماری
 ناصر نظر اٹھائی تے بدواں دے
 ڈٹھا جزاں دے ولے تے کل ہو گئے
 کندیاں ولے جے ڈٹھاتے پھل ہو گئے
 پہلے جسے چراغ سن گل ہو گئے
 اچے سارے جہان توں مل ہو گئے

○

جی تے چاؤ ہندا اے سوہنے دی نعت اندر
 لگے وس تے جا کے بلال کولوں
 قربت لئی سرکار دی میں ناصر
 مصطفیٰ دی نعت سناؤنے لئی
 حرف حرف قرآن دا لے آواں
 لہجہ اہدی زبان دا لے آواں
 درد کتھوں عثمان دا لے آواں
 جذبہ حضرت حسان دا لے آواں

چلو تار یو وقت غروب دا اے
شرق و غرب شمال جنوب دا اے
ڈنکا و جدا اس مطلوب دا اے
دھن جگرا اس محبوب دا اے

چڑھیا عرب دا جن تے حکم ہويا
صرف مالک زمیں دا نعیں یارو
لے کے تخت الثریٰ توں عرش تیکر
ناصر جیاں ایساں نوں معاف کرنا

جے کھول کے زلفاں چھنڈے
دل کئی کئی جاون پھنڈے
اوہ لبھدے رہ گئے کنڈھے
جیہڑے عشق استاد نے چنڈے
رہ برف دے وانگوں ٹھنڈے
اہدے عرش تے جھلدے جھنڈے

دن ادبوں رات دیسوں
اہدی اک اک زلف دے دل تھیں
جیہڑے عشق ندی وچ وڑ پگئے
اوہ کدھرے فیر نہ اڑدے
جیہڑے سک دے سیک نوں سہہ گئے
جیہڑا ناصر آپ دا ہويا

جتنے قلم چپ اے قلم دان چپ اے
ساری زمیں چپ اے آسمان چپ اے
ہراک ساز چپ اے ہراک تان چپ اے
ہراک حور چپ اے ہر غلمان چپ اے
جیہڑا بولدا اے اوہو ڈولدا اے
اوہ وی اہدی زبان چوں بولدا اے

اہدا مرتبہ کرے بیان کہدا
ہر انسان دی او تھے زبان چپ اے
تالے لگے صداواں نوں چپ دے نیں
شجر و ہجر حیوان وی چپ سارے
اتھے پیش مخلوق دی نہیں جاندی
جیکر بولے تے بولدا رب ناصر

سورج روز افلاک تے لائے پھیرے
 پتیاں نال سرگوشیاں ہوا کردی
 کھمیاں نال سر پھوڑ دا روز پانی
 تارے تارے نوں پچھدا چن راتیں
 سارے جن انسان چرند کچھو
 اپنے اپنے مقام تے سب ناصر
 گردش اندر ستارے نیں پہراٹھے
 منتظر نظارے نیں پہراٹھے
 تے خاموش کنارے نیں پہراٹھے
 کسے ٹول وچ سارے نیں پہراٹھے
 گردش اندر ایام جو سال دے نیں
 اٹھے پہر حضور نوں بھال دے نیں

جھک دا پیا اے عرش وی فرش ولے
 بھاویں شاہ تے بھاویں گدا ہے سی
 ایسا کرم کریم کمال کیتا
 ناصر صدیاں بعد وی انج لگدا
 رکھن کون غریباں دی لج آیا
 کاسہ لے کے بوہے تے بھج آیا
 گیا جو خالی رج رج آیا
 جیویں سوہنا زمانے تے آج آیا

آفتاب نال ذرے وی کیہہ نسبت
 ایہہ دلیل کمزوری ایمان دی اے
 ناصر لکھ لکھ بھاویں کوئی کرے کلیاں
 اہدا نام جے لیے بے ادبی اے
 سورج تائیں ملاویں جناب دے نال
 گل کیتی او کیہڑے حساب دے نال
 بڑے ادبوی عرق گلاب دے نال
 دھوکے جیہہ تسنیم دے آب دے نال

من رانی دے کردا پیا چرے
جہدے وچ کائنات دا ہے نقشہ
کدوں پھلاں چوں آونی مہک ہے سی
ناصر بنے گی اودوں ای کل میری

رب دا ہے آئینہ مدینے والا
رکھدا ہے اوہ سینہ مدینے والا
جے نہ وٹدا پسینہ مدینے والا
جے دکھاوے مدینہ مدینے والا

میری زاری مدینے وچ پہنچ دی اے
میںوں میرے کریم نے کج لینا
اپنے اتے اک سایہ محسوس کرنا،
ناصر کولوں ہنیریاں کیہ گینا

ٹھنڈے ساہواں دا پور ہے کول میرے
بھاویں جڈا قصور ہے کول میرے
لگدا سوہنا ضرور ہے کول میرے
نور والے دا نور ہے کول میرے

جیہڑا گزردا سوہنے دی یاد اندر -
میرے نبی کریم دا دیوانہ
ناتا ناں حضور دے توڑ دا جو
اوہو نور حضور دا دیکھ/دا اے

اک اک ساہ سمجھو سوا لکھ دا اے
خبر سارے جہان دی رکھ دا اے
بندہ رہندا نہ دوستو لکھ دا اے
جالا صاف ناصر جس دی اکھ دا اے

جیوں جیوں لکھنا نعت حضور دی میں
باد صبا مدینوں جدوں آوے
جیویں آہ غریب دی عرش ولے
دلوں جیہڑی وی ناصر آواز اٹھے

تیوں تیوں بن دی اے چنگی اخیر جاندی
میرا ٹھار دی سارا سریر جاندی
سینہ کل افلاک دا چیر جاندی
کول مصطفیٰ دے سدھی تیر جاندی

سدا جلوت خلوت دے اندر جہدی نال خدا ملاقات اے تیری ذات اے
 جہدے قدماں پٹھ ہے عرش علی جہدی اکھ دے وچ کائنات اے تیری ذات اے
 سب شاہ تے گدا پئے کاندے نیں جہدے کرم دی صرف زکوٰۃ اے تیری ذات اے
 جنہوں رب خود آکھے ناصر شاہ محبوب تیری کیا بات اے تیری بات اے

ساری جنت تیری نگری دا اک سوہنیا خاص محلّہ اللہ اللہ
 ترا نور محیط انج عالم تے جیویں چچی تے فٹ چھلہ اللہ اللہ
 دسے شان قرآن وی ناصر شاہ ترا اصل مقام من اللہ اللہ اللہ
 کدی طہ تے کدی او ادنیٰ کدی ثمّ دنی فتدلی اللہ اللہ

تیزی پاک چٹائی فقر دی نہیں ترا سوہنیا عرش مصلیٰ اللہ اللہ
 جیویں رب یکتا مخلوق دے وچ اونویں توں بنیاں وچ کلا اللہ اللہ
 شب قدر دی اکھ وچ لشکدا اے تیری زلف دا اک اک چھلہ اللہ اللہ
 کائنات اچ وکھرا اے ناصر شاہ سرکار دا ٹہور دھڑلا اللہ اللہ

میں کجھ نہیں کجھ نہیں کجھ ناں سہی بھاویں میری جو اوقات اے کرم دی بات اے
 اہدے ذکر اچ گزرے دن میرا اہدے فکر اچ لنگھدی رات اے کرم دی بات اے
 میرا انگ انگ آپ داناں جیدا میرے نال کریم دی ذات اے کرم دی بات اے
 میرا مال اولاد تے جند ناصر اہدی بخشی ہوئی خیرات اے کرم دی بات اے

میدان حشر وچ ہونا ایں اللہ پاک نے پاکاں ولے بلے بلے
 میں جہئے گنہ گار غریب گدا بنھ لے سرکار نے پلے بلے بلے
 ہر موڑ تے آپ کھلوون گے رہ جان غلام نہ ککے بلے بلے
 اوتھے بنیاں وی کہنیاں ایں ناصر شاہ اے کون بہشت نوں چلے بلے بلے

جہدا اسم گرامی سن دیاں ای ہر مشکل بن گئی دھونہہ ایں بالکل توں ایں
 کائنات اچ ہر اک منگتے دا جہدے پاک شہر ول مونہہ ایں بالکل توں ایں
 جہدا پیار ضمانت بخشش دی جہدے ذکر اچ چین سکون ایں بالکل توں ایں
 جہدے چرچے ہفت زمیناں تے جہدی کل افلاک تے سونہہ ایں بالکل توں ایں

اہدا شام سویرے کھلا اے ہر شاہ تے گدائی لنگر جگ دے اندر
 اہدے آئیاں مسجداں وچ ہوئے تبدیل کلیسے مندر جگ دے اندر
 اہدی چوکھٹ تے مدہوش پئے آکے سلطان سکندر جگ دے اندر
 اہدی نظر بنائے ناصر شاہ کئی غوث ابدال قلندر جگ دے اندر

جنہوں ویکھ کے موسیٰ غش کھا گئے گیا بن سرمہ کوہ طور اے تیرا نور اے
 سلمان بلال تے بو ذر دا جہدا صدقہ قلب حضور اے تیرا نور اے
 اللہ پاک نے جو کچھ خلقیا اے جیہڑا ہر شے وچ مستور اے تیرا نور اے
 اہدے وچ نہیں ماسہ شک ناصر بھاویں نیڑے تے بھاویں دور اے تیرا نور اے

تیرا صدقہ ودھ گیا شملے توں
تیری یاد اچ کھل گیا محبوبا
ساری رات مہک دا ناصر شاہ
میرے واسطے سند ہے بخشش دی
میرا سینہ درر رسیدہ نت رنجیدہ
ہر اک نکتہ پیچیدہ سی نادیدہ
مرے لب تے وردخی دا نام نبی دا
سرکار دا پاک قصیدہ عشق جریدہ

ساڈے مکھڑے چوں بدبو آوے اہدے مکھڑے وچ خوشبو اے کرم دی جوہ اے
اہدے فیض دے نیں پر تو سارے لبالب ہر خام سبوا اے کرم دی جوہ اے
اوہ حق اے حق اے حق سمجھیں اہدی اعلیٰ ہر اک خواہ کرم دی جوہ اے
اہدی نعت ای جا پے ناصر شاہ بھاویں کوئل دی کو کو اے کرم دی جوہ اے

چن عربی سر توں پیراں تک لاریب خدا دی شان ایں قسم قرآن ایں
اوہنوں ویکھ کے رب دی سونہرہ رب دی سانوں ہو گئی اے پہچان ایں رب دی شان ایں
اہدا جسم اطہر ناصر شاہ جویں کوئی خوشبو دی کان ایں اک برہان ایں
اوہنوں ویکھن والیا ویکھ تے سہی اہدی صورت تے قرآن ایں رب دی شان ایں

رہوے سامنے جس دے عرب دا چن
اہدی قدر فرشتے کر دے نیں
دکھو دکھ نیں پھل پر انج لگدا
اہدے نکتہ چین دا اے ناصر
اوہ کیوں کر رہوے اداس اے
جیہڑا آپ دا قدر شناس اے
ہر پھل وچ آپ دی باس اے
دو جگ وچ ستیا ناس اے

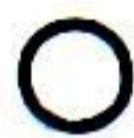
انا بشر کہہ کے خود ہو یا ساڈی نظراں توں مستور اے نور ای نور اے
محبوب نوں سمجھے جان اپنی ہر عاشق دا دستور اے نور ای نور اے
جسے دیکھیا مدنی کہہ اٹھیا بالاخر ہو مجبور اے نور ای نور اے
اہدا ساتھوں لکنا ناصر شاہ اہدے وچ کوئی راز ضرور اے نور ای نور اے

جس دم مہکیا لبیاں تے نام تیرا انج لگا سکون دا جام آیا
چھکے چھٹ گئے کل مایوسیاں دے دل نوں چین سکون آرام آیا
ایہہ وی خواجہ عالم دا معجزہ اے جیہو جیہا وی سخت مقام آیا
ناصر یاد حضور دے خادماں غوں یا درود آیا یا سلام آیا

اوہنوں فیر نہیں کتے پناہ ملدی جہدی عرضی او تھوں رجیکٹ ہووے
اوہنوں عیب حسیاں چوں اوں نظری جہدے وچ ایمان ڈیفیکٹ ہووے
اہدا رابطا عزشیاں نال رہندا جس دا رابطہ ادھر ڈائریکٹ ہووے
ناصر اوہنوں مدنیوں کون روکے کیتا جنہوں سرکار سلیکٹ ہووے

بڑا ناز سی چن نوں حسن اتے چہرہ بدر منیر دا دیکھ بیٹھا
ماہ کامل دی پاک تصویر اندر جلوہ رب قدیر دا دیکھ بیٹھا
کرناں دین والا فرش والیاں نوں جلوہ اہدے سریر دا دیکھ بیٹھا
ٹوٹے ہو کے ڈگ پیا زمیں اتے نور علی دے ویر دا دیکھ بیٹھا

منظر جدوں وی اوندا اے یاد اوہنوں
ناصر شاہ اوہ اجے زمین ولے
یاد کر کے دل مسرور کردا
تک کے روز حضور حضور کردا

○

ترے عشق دی بار سرکار وچوں
جو کجھ ملنا اے او تھوں ای ملنا ایں
ملیا دین ایمان قرآن مولا
ناصر پچھو شیطان لعین کولوں
اک اک درد قبیلے دا جی ملیا
جو کجھ ملیا اے او تھوں ای ملیا
مقصد زندگی موت داوی ملیا
تینوں نبی دے ویر چوں کی ملیا

○

ہجرت جدوں سی میرے حضور کیتی
تیرے شہر اچ اذن جے نہیں مینوں
اہدے وچ مشیت ہے کوئی تیری
جیہڑی بستی نال ہے پیار مینوں
رب عالم دا پاک ارشاد ہویا
جیہڑے شہر دے نال ہے پیار مینوں
عرض کیتی اے مالکا جگ اندر
کے پاک توں ودھ کے جس تھاویں
حکم ہویا کہ ہاں اک ہے بستی
فرش والیاں نوں اجے پتہ کوئی نہیں
ناصر ہے اس شہر نال پیار تاہیوں
تیرے بدن دے لئی اس شہر چوں
عرض کیتی اے میرے کریم مولا
کتھے جاواں پھر اے عظیم مولا
ترا نام مٹاؤنا چاہوندے نہیں
دشمن اہدے وچ روز ستاؤندے نہیں
سنی جا توں میری وی گل سوہنا
سدھا تیر اس شہر وچ چل سوہنا
ایسا کوئی انوکھرا شہر وی اے
تیرے کرم دی چلدی نہر وی اے
عاشق جنہوں خزینہ وی آکھدے نہیں
عرشی اوہنوں مدینہ وی آکھدے نہیں
بات پیار دی او تھے ای مکی ہے سی
مٹی آ کے فرشتیاں چکی ہے سی

جو وی لبھیا حسیناں دے تاجدارا
 آیا جدوں وی عشق دا درہمتھیں
 ترے پیار نوں جدوں تلاش کیتا
 ناصر شاہ ایمان تے اک پاسے
 تیرے ذکر دے حیلے دے نال لبھا
 اہل نظر قبیلے دے نال لبھا
 ترے عشق رنگیلے دے نال لبھا
 رب وی تیرے وسیلے دے نال لبھا

خدایا زمیں دا فرش توں وچھایا
 بنایا ای دن لئی ایہہ سورج نرالا
 زمیں تے درختاں دیاں ایہہ قطاراں
 زمیں دیاں فیر ہوز شاناں نیں ودھیاں
 عرش کرسی سدرہ تے لوح و قلم وی
 کتے بن کے جھکھڑ ہوا چلدی پئی اے
 کتنے باد رحمت لگاندی اے ٹھمکے
 کتے مولا مہکا توں گلزار چھڈے
 تیرے راز واہ واہ تے واہ تیریاں شاناں
 تے پھر سلسلہ انبیاء دا بنایا
 کسے اگ نوں گلزار دسیا بنا کے
 کسے نال مولا توں کیتا کلام اے
 کسے آرے تھلے تیرا ناں تہایا
 ساںباں فلک دا زمیں تے سجایا
 تے چن تاریاں کیتا راتیں اجالا
 گلستاناں اندر خزاں تے بہاراں
 چلائے ہزاراں سمندر تے ندیاں
 وجود و عدم نارو باغ ارم وی
 کتے ٹھنڈی صبا چلدی پئی اے
 کتے پائے شاخاں نے کناں چ جھمکے
 پہاڑاں دے دھرتی نوں کل مار چھڈے
 کہ بدلاں چوں بارش پہاڑوں چوں کاناں
 کسے نوں ملائک توں سجدہ کرایا
 چھری پٹھ گردن کسے دسی ڈاہ کے
 کسے کھل لہائی تے ہويا دوام اے
 کسے جادو آواز دا آ جگایا

کے نوں ہجر وچ روایا ای مولا
کے نوں توں کوئی ادا بخش چھڈی
کے نوں توں دارا سکندر بنایا
زمانے تے کنے جری پیدا کیتے
کتے باد صر صر کتے نے ہواواں
کائنات ساری ای بھاگاں بھری اے
مرے ذہن اندر بس اکو سوال اے
ایہہ سب کجھ بنا کے فخر توں نہیں کردا
خدا پاک ولوں ایہہ آئی صدا اے
میں ظاہر کسے تے وی نہیں راز کردا
ہے اک ہستی ناں جس دا شاہ حجازاں
میں پڑھ پڑھ درود اونہوں بس رکھدا یاد آں
ایسے چیز تے ناز کردا سدا ہاں

کے نوں حسن تھیں رجایا ای مولا
کے کوڑھیاں نوں شفا بخش چھڈی
کے نوں توں مولا قلندر بنایا
علی پیدا کیتا ولی پیدا کیتے
کتے نیل دجلہ کتے کربلاواں
ایہہ لاریب تیری ای کارگیری اے
تیری ذات دا ای ایہہ سارا کمال اے
ایہہ سب کجھ سجا کے فخر توں نہیں کردا
مرے حرف کن دا فقط ایہہ صلا اے
ایہہ سب کجھ بنا کے وی نہیں ناز کردا
فقط مینوں اہدے بناون تے ناز اے
بنا کے اونہوں خود نوں مڑ دیندا داد آں
میں ناصر تیرے مصطفیٰ دا خدا ہاں

پکے دوزخی لکھے گئے لوح اتے شان مصطفیٰ وچ جیہڑے شکی ہو گئے
ڈگے مندے بھارا وہ وچ دوزخ پسدے رہے تے پس کے پھکی ہو گئے
یاد مکے مدینے نوں کرن والے اک نہ اک دن مدنی مکی ہو گئے
پیار جہاں حضور ﷺ دے نال کیتا ناصر سارے زمانے توں لکی ہو گئے

تینوں سوہنیا دل وچ رکھیا اے
 توں مل گیا ایس تری ذات سوا
 تینوں سامنے بہہ کے نکدا رہواں
 تیرے ناصر شاہ دیدار سوا
 اساں پوجی مورت کوئی نہیں
 کوئی ہور ضرورت کوئی نہیں
 دوجی دل دی حسرت کوئی نہیں
 ہن بچن دی صورت کوئی نہیں

اساں مرنا ایس یار دے قدماں تے
 پانی لنگھدائے سر توں لنگھ جاوے
 جہدا پھل نفرت دی بو دیوے
 بھاویں لہندیوں چڑھ جائے دن ناصر
 جھگا وکھرا اڈنا کوئی نہیں
 دلوں عشق نوں کڈھنا کوئی نہیں
 اوہ بوٹا گڈنا کوئی نہیں
 در یار دا چھڈنا کوئی نہیں

سانوں ملیاے سنگ لچالاں دا
 اساں ہرگز دل دی مندری وچ
 اوہو پڑھنا نہیں عشق پڑھایا جو
 جیہڑے سڑ گئے عشق اچ ناصر شاہ
 ساڈے بیڑے اڑنا کوئی نہیں
 نگ غیر دا جڑنا کوئی نہیں
 دوجا لفظ وی پڑھنا کوئی نہیں
 اوناں دوزخ سڑنا کوئی نہیں

رون نال وپار ایناندا
 مدتاں ہوئیاں کیوں نہیں خبرے
 وچھڑن والیاں دید تیری لئی
 ناصر کیہ سمجھاوے میرے وس
 روندیاں پیناں اکھیاں
 ساراں لہیاں اکھیاں
 مر مک گھیاں اکھیاں
 نہ رہیاں اکھیاں

چم	چم	سو	اکیو	لے ہن شام سویرے جم جم
چین	نہ	کھسو	اکیو	آپ تے ہو بے چین ہن میرا
تھوڑا	ہسو		اکیو	نت سمجھاندا ساں میں تہانوں
ٹوٹہ	دسو		اکیو	ناصر نوں دیدار دا کوئی

دیدیاں	دیاں	نویدیاں	رب جانے ہن کس آون
نت	میں	درد خریدیاں	درداں دے بازار اچ جا کے
بنھاں	روز	امیدیاں	روز نویں سر رستے دیکھاں
کس	بھا	میریاں عیدیاں	ناصر شاہ دیدار دے باجھوں

کر	شکرانے	جرئے	جے آوے دکھ یار دی خاطر
لکھ	لکھ	واری ہرئے	جیکر ہاریاں مل جائے ماہی
پھر ناں	موت توں	ڈرئے	ناصر یار لئی جے آونے تے
یار	نووں	راضی کرئے	رس جائے بھاویں دنیا ساری

یار	بہتریاں	اکھیاں	اس دنیا تے انج تے ڈٹھیاں
قیدی	میریاں	اکھیاں	تیری اکھ دیاں ہو گئیاں نیں
لاون	پھیریاں	اکھیاں	میرے گھر توں ترے در تک
دل	نووں	تیریاں	ناصر خبرے کیہ کر چھڈیا

جد اوہ زلفاں چھنڈے
گھر گھر چانن ونڈے
اہدے ناں دے جھنڈے
کرے گا دوزخ ٹھنڈے

کستوری دے ہلے آون
ہلکا جیہا تبسم اہدا
عرش علی تے جھلڈے دیکھے
اک اتھرو محبوب دا ناصر

ایہ عید وی گزری رو کے
راہ ہنجواں دا ترو کے
تیرے رستیاں وچ کھلو کے
ہن کھوہ نیناں دے جو کے

عید آئی پر تو ناں آئیوں
گھرتے گھرسی سوہنیا جہاں
اسیں وانگ سوالیاں ول آئے
باقی عمر گزرنی ناصو

گل لوکاں سمجھی کائی نہیں
اس ہجر دی ہور دوائی نہیں
چنگی لگدی قطن خدائی نہیں
پر موت ہجر نوں آئی نہیں

دیوانہ پن کوئی مرض تے نہیں
در اصل جہن دی دید سوا
جدوں نظر نہ دل دا چین آوے
لکھ منگیاں دعاواں ناصر شاہ

میرے واسطے چھیتی اسار کعبہ
تیرے فن دا ہووے شہ کار کعبہ
کھڑا کر دے نال پیاز کعبہ
جیہڑے دن توں کیتا تیار کعبہ

آرڈر ہو یا خلیل نوں رب ولوں
ایس لگن تھیں کریں تعمیر اس دی
لے جا فوج اے نال فرشیاں دی
جو وی چاہویں گا دیاں گایار تینوں

عرض کیتی خلیل نے یا مولا
 توں تے رہناں نہیں کعبے دا کیہ طلب
 حکم ہو یا کہ عیسیٰ توں بعد اتھے
 ڈاکو چوراں اچکیاں بدواں نوں
 جدوں آیا تے پہلے حبیب میرے
 طعنہ دین گے جدوں بے دین اونہوں
 ایہو جہیا سوہنا میں اونہوں بنا بیٹھا
 ہر کوئی چاہندا اے یار گوانڈھ ہووے
 کاری گر خلیل نگران اللہ
 بڑے شوق دے نال تعمیر کیتا
 ہندی جاندی سی جیوں جیوں دیوار پر
 پتہ دیندا سی شوق خلیل والا
 جیہڑے ویلے سی کعبہ تیار ہو یا
 مری واری اے تیتھوں انعام منگاں
 کہیا رب نے منگ کیہ منگنا این
 تینوں پتہ اے ایذا قدر ہاں میں
 جے توں میری توحید بلند کیتی
 تیرے نال مقابلہ جو لاوے
 چکے ہتھ خلیل دعا منگی مولا
 جہدے واسطے پیدا جہان کیتائی
 توں تے لا مکان سداو نا این
 کاہدے لئی تعمیر کراونا این
 مرے خاص محبوب نے اونا این
 جسے فیر انسان بناؤنا این
 ایسے دھرتی نوں رنگ لاؤنا این
 اوہنے اہدے ول مکھ پرتاؤنا این
 اہدے باجھ نہیں لنگھ اک پل سکدا
 میں وی اہدا وچھوڑا نہیں جھل سکدا
 اسماعیل خود جہدا مزدور ہے سی
 باپ بیٹے دی طبع مسرور ہے سی
 ودھدا جاوندا انویں سرور ہے سی
 دل وچ کوئی مراد ضرور ہے سی
 عرض کیتی خلیل ستار مولا
 مینوں کعبے دے اتوں اتار مولا
 جووی منگیں اوہ تیرے توں واردیواں
 شعلے اگ دے کر گلزار دیواں
 میں وی کتے وی تینوں نہ ہار دیواں
 اونہوں ڈوب دیواں تینوں تار دیواں
 میریا کرم ضرور کر دے
 میری جد چوں اہدا ظہور کر دے

رب اکبر دی رحمت نوں ٹھاٹھ آ گئی
 جیہڑے سورج نبوت دے فلک اتے
 سنو لوکو حبیب خلیل ولے
 دتے جاندے نہیں بھادیں محبوب اپنے
 کہیا ابراہیم نوں رب ناصر
 تو کہہ لیا اے تینوں وی یاد رہیاں

تینوں خوباں دا خوب اج دے چھڈیا
 نہیں ہونا غروب اج دے چھڈیا
 کر کے میں منسوب اج دے چھڈیا
 جا تینوں محبوب اج دے چھڈیا
 نقطہ غیراں دے کولوں ایہہ کھلنا نہیں
 میں کہہ دتا اے مینوں وی بھلنا نہیں

جے کوئی چھے قرآن دا مغز کی اے اونہوں آکھ کردار حضور ﷺ دا اے
 جے کوئی چھے ایمان دی روح کی اے اونہوں کہہ دے پیار حضور ﷺ دا اے
 جے کوئی جنت دے بارے ثبوت منگے اونہوں دس گھر بار حضور ﷺ دا اے
 جے کوئی زمیں آسماں دا دل چھے ناصر آکھ دربار حضور ﷺ دا اے

خواہش آخری چھے جے کوئی میتھوں تے میں کہواں دیدار حضور ﷺ دا اے
 سورج رات نوں ویکھناں جے چاہویں جا ویکھ رخسار حضور ﷺ دا اے
 جے کوئی چھے کہ دوزخی کون ہندا اونہوں کہو غدار حضور ﷺ دا اے
 جے کوئی چھے کہ جنتی کون ناصر کہہ دے تابعدار حضور ﷺ دا اے

اوپدے نام دے دیندا اے جو ہو کے اوپدا غلط ٹرینڈ نہیں ہو سکدا
 کملی والے دا جیہڑا غلام ہے نہیں رب دا کدی فرینڈ نہیں ہو سکدا
 میرے نبی ﷺ دا عشق جد شروع ہووے اوپدا کتے وی اینڈ نہیں ہو سکدا
 کملی والے دی نوکری کرن والا ناصر کدی سپنڈ نہیں ہو سکدا

سب توں ذکر قدیم حضور ﷺ دا اے فن نعت دا کل یا اج دا نہیں
 جنی دیر تک نعت نہ پڑھی جاوے یارو کوئی پنڈال وی سجدا نہیں
 اج دے دور وچ سچ جے پچھ دے او نعت باہجھ کوئی مسئلہ حجدا نہیں
 ناصر شاہ ہے نعت غذا ایسی بندہ سنڈیاں سنڈیاں رجدا نہیں

سب کجھ واردے آقادرے نام اتوں تیراناں مٹ جاوے تے فیر آکھیں
 دکھاں سکھاں وچ سوہنے نوں سدیا کر نیڑے تیرے دکھ کوئی آوے تے فیر آکھیں
 نعرے مار کے لنگھ جائیں پل اتوں تینوں دوزخ ڈراوے تے فیر آکھیں
 کر کے چہرہ مدینے نوں ویکھ ناصر تیری کنڈ کوئی لاوے تے فیر آکھیں

عقل آکھدی پیسے دی کھیڈ ساری پیسے پیسے وچ رچناں چاہیدا اے
 پیسے نال زمانے تے رونقاں نہیں پیسے بندے نوں پچناں چاہیدا اے
 عشق آکھدا بلی دا دم رکھیے پیسے ویسے توں پچناں چاہیدا اے
 راضی یار نوں رکھ توں اے ناصر آکھے یار تے پچناں چاہیدا اے

جیہڑا جھک دا اے در حبیب اتے بڑی قیمت اس دے سردی اے
 ساڈے واسطے خاک شفا بن دی مٹی جو نعلین توں کر دی اے
 تخت و تاج دے وارثاں توں اچی شان آپ دے ہر شاعر دی اے
 ناصر شاہ ایہہ نعت دا معجزہ اے خلقت تلیاں تے چکی پھر دی اے

رحمت سوہنے دی جنہوں نواز دی اے اوس بندے دا مرتبہ ہائی لگدا
گھاٹ گھاٹ توں پیندا اے جو پانی ناصر پیاسا نہیں اوہ ہر جانی لگدا
مینوں جدوں وی مرض کوئی لگ جاوے کملی والے دا نام دوائی لگدا
میں وی نعت پڑھناں اوہ وی نعت پڑھدا جبرائیل مینوں پیر بھائی لگدا

منزل دوغلہ کدی نہیں پاسکدا نہ اوہ ان ہوندا نہ اوہ آوٹ ہندا
اوہدے دین دا بلب فیوز ہندا اوہدے دل دا لوز کٹاؤٹ ہندا
ناصر شاہ اوہ مار نہیں کھا سکدا، عربی ڈھول دا جیہڑا سکاؤٹ ہندا
دور میرے حضور ﷺ توں رہن والا خاص الخاص ابلیس دا ٹاؤٹ ہندا

جس دے دل بچ درد حضور ﷺ وانہیں اس دے دل دا لگناں ریٹ کوئی نہیں
جھنڈا جتھے حضور ﷺ دا جھلدا میں ایسا ملک یا ہور سٹیٹ کوئی نہیں
سچے رب توں بعد جہان اندر مصطفیٰ ﷺ توں ہور گریٹ کوئی نہیں
سوہنا سدے تے لگدا پل ناصر ہندی پل دی پل دی لیٹ کوئی نہیں

تار ذوق دی جڑے نال جدوں تیکر دیوا قلب دا کدی وی جگ دا نہیں
میرے نبی ﷺ دی مثل نہ بنیاں کرالٹا دریا کدی وی وگدا نہیں
شیر نال مقابلہ کرے ناصر ایڈا حوصلہ کسے وی سگ دا نہیں
اوہدی گل نہیں موڑ دا رب جھلیا تیرے آکھے تے کتا وی لگدا نہیں

میرے نبی ﷺ دی شان کی پچھنا ایس فلکوں چاہوے تے چن اتار سکدا
امت واسطے غار حرا اندر اتھرو کیر کے دوزخ نوں ٹھار سکدا
اوہدے خلق نے کیتا اے کم جیہڑا کدی ہونئیں نال تلوار سکدا
اوہدے خادماں نیں مارے شیر ناصر توں تے کملیا چوہا نہیں مار سکدا

سینہ خالی اے عشق توں جے تیرا تیرے دوستا مچاں دی لوڑ کوئی نہیں
کملی والے دے بوہے تے جائیں تے تیرے جھوٹھیاں پچاں دی لوڑ کوئی نہیں
رتی دردی ملے تے بڑی گل اے چوکھے عقل دے چھجاں دی لوڑ کوئی نہیں
ناصر جسے مدینے نوں جاوناں نہیں رب نوں اسدیاں جچاں دی لوڑ کوئی نہیں

اوہناں قبرچ کی رشنائی کرنی ہون دین دے باب فیوز جس دے
کدی پاس نہیں ہندا نالائق بچہ نمبر پیراں چوں ہون لوز جس دے
بولن لکیاں رب وی سونہہ رب دی پیارے لب کردا خود یوز جس دے
لبھے اس دی کون مثال ناصر چھیں عرش عظیم دی شوز جس دے

لالے ٹبیاں دوستار جرج کے ندی آقا دے کرم دی چڑھی ہوئی اے
اونہوں کون جھیاں بھلی پان والا انگلی جس دی عشق نے پھڑی ہوئی اے
ناصر شاہ اوہ دید نہیں کر سکدا غیراں نال جس دی اکھ لڑی ہوئی اے
اوہناں چھریاں تے نور اوناں کی جہاں دلاں دی دائرنگ سڑی ہوئی اے

فِي حَقِّ هَذَا الرَّجُلِ كَبْرُكَ قَبْرِهِ فَرِشْتَةُ بُولِ دَعَا نِي
 اِيہہ کون ایں اینوں پچھانتاں ایں سارا بھیت اوہ بندے تے کھولدے نیں
 اون والے نوں جیہڑے پچھان لیندے کسے گھائی دے اندر نہ ڈولدے نیں
 ناصر اوہناں ای او تھے پچھانتاں ایں جیہڑے نوکر عربی ڈھولدے نیں

لطف جنّاں حضور ﷺ دی نعت وچ اے کدوں و نچھلی بانسری بینڈ وچ اے
 جو بہار مدینے دیوچ ویکھی نہ اوہ روس وچہ اے نہ انگلینڈ وچ اے
 جیہڑا مزا درود و سلام وچ ہے نہ اوہ سٹ وچ اے نہ سٹینڈ وچ اے
 ایں اوس جہان دی ہر نعمت ناصر میرے حضور ﷺ دے ہینڈ وچ اے

بختاں دراں دی دوستی تار چھڈ دی بخت کو بھیاں توں رنگ چاہڑ دیندا
 حسن بندے نوں کر مغرور دیندا عقل والا دی جھگے اجاڑ دیندا
 منگو عشق سلامت جے منگدے او پیر عقل دے جیہڑا اکھاڑ دیندا
 ناصر شاہ جے آئی تے عشق آوے اگوں راہ توں ٹال پہاڑ دیندا

تیرے شہر دے ذرے دی شان اگے سب توں وڈا پہاڑ وی رانی لگدا
 تیرے جوڑیاں دی آقا دھوڑ اگے سارا طور وی صرف چوتھائی لگدا
 جس دے سینے وچ عشق رسول ﷺ دا اے بھانویں کوئی ہووے ساڈا بھائی لگدا
 کھا کے دیکھ مدینے دی خاک ناصر جس دا ذائقہ وانگ مٹھائی لگدا

بدل نور دے رم جھم لائی ہوئی میلی چادر زمین دی دھو رہیا اے
کرناں چن نے آپ وچھا دتیاں تارا تارا کھلار آج لو رہیا اے
چھیڑے ہوئے نیں مست ہوا نغمے چمن پھلاں دی ونڈ خوشبو رہیا اے
سب کجھ دیکھ کے لگدا اے انج ناصر استقبال حضور ﷺ دا ہو رہیا اے

جس نوں پتہ اے سوہنے نیں آوناں ایں دل دے وہڑے دی کیتی صفائی رکھدا
ہانواں ہوکیاں دے سائبان لا کے محفل ہنجواں نال سجائی رکھدا
ناصر شاہ جو بندہ حضور ﷺ دا اے دل وچ آس نیں کدی پرانی رکھدا
ہاڑے اوس دے اللہ ضرور سن دا جیہڑا ہاڑے حضور ﷺ دے ہائی رکھدا

کویں عرش توں اگے حضور آگے رولا رات معراج دی پئے گیا اے
سدرۃ المنتهی دی جوہ اندر جبرائیل سنیاں ایں قد میں ڈھیہہ گیا اے
آقا چلے تے رہ گیا اوہ وہندا ساتھی راہ دا راہ وچ رہ گیا اے
سدھی صاف جہی گل ایہہ اے ناصر اللہ خود محبوب نوں لے گیا اے

درد اپنا آپ دکھائی رکھدا درد دل وچ پیک نیں ہو سکدا
جس دا چہرہ مدینے نوں پھر جاوے توڑ جاندا اے بیک نیں ہو سکدا
ہووے عشق دے ہتھیں مہار جس دی عقل کولوں بلیک نیں ہو سکدا
ناصر فیر ابلیس جہے لعنتی دا اوہدے اتے اٹیک نیں ہو سکدا

کملی والا جے کرم دی جہات پاوے سماں اپے ای نور دا بن جاندا
 قدم رنجہ حضور ﷺ فرماؤن جس دم کم ہر مجبور دا بن جاندا
 یاداں جدے وچ رہن سرکار دیاں سینہ چشمہ سرور دا بن جاندا
 بندہ اوہو ای رب دا ہے ناصر جیہڑا بندہ حضور ﷺ دا بن جاندا

تیری یاد چ روندیاں رہن اکثر میری اکھیاں نوں دجلہ نیل کر دے
 موضوع عشق و محبت دا رہے چھڑیا جویں کیس چ بحث وکیل کر دے
 تیری آل اصحاب دا بنان نوکر ناصر شاہ دے نین اپیل کر دے
 توں تے تون این تیرے نواسیاں دا کملی والیا ادب جبرئیل کر دے

کھے ہتھ چ میرے اعمال تک کے روز حشر دا میرے لئی رات ہو گئی
 اینوں اج نہیں کوئی بچاؤن والا لوکاں وچ مشہور ایہہ بات ہو گئی
 آیا نعت دا جدوں سوال ناصر میری پیر تے روشن رات ہو گئی
 پڑھدا ساں میں نعتاں حضور ﷺ دیاں ایسے گل تے میری نجات ہو گئی

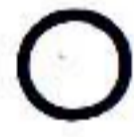
کملی والے دی پاک نعلین چم کے ذرے عرب دے بن کے طور چمکے
 نظر کرم حضور ﷺ دی جدوں اٹھی میرے دامن چ میرے قصور چمکے
 لے کے عرش توں فرش دی جوہ تیکر جدھر دیکھو حضور ﷺ دا نور چمکے
 کرم جتاں دے اتے حضور ﷺ کیجا ناصر شاہ اوہ بندے ضرور چمکے

اپنے پیار دے جام چوں گھٹ دے کے سینے غیر دا پیار نہ رہن دتا
 مینوں میرے کریم نے گل لا کے میرے سراتے بھار نہ رہن دتا
 اوہدا گاناں واں مرغ تے کھیر کھاناں قسمت وچ اچار نہ رہن دتا
 ناصر شاہ نوں نعت دا فن دے کے کملی والے بیکار نہ رہن دتا

سورج لکھ افلاک تے چمکدا رہے لگدا نہیں سرکار دی تلی ورگا
 میں تے ایس نتیجے تے پہنچیا ہاں عرش لگدا مدینے دی گلی ورگا
 جیہڑا پتھر مدینے دا نظر آیا نظر آیا اوہ ہیرے دی ڈلی ورگا
 ناصر شاہ کائنات اچ اونا ایس نہ کوئی نبی ورگا ناں کوئی علی ورگا

رڈے جس نوں عرب دا چن سوہنا اسیں اونہوں رجیکٹ ای پڑھنے آں
 ول جس دے کڈھ لچپال دیوے اسیں اونہوں کریکٹ ای پڑھنے آں
 کامل کاملاں نوں کہناں پئے جاندا کامل تائیں پرفیکٹ ای پڑھنے آں
 بندے ازل توں عشق دے ہاں ناصر اسیں ایہو سبجیکٹ ای پڑھنے آں

بڑا وڈا امیر ہاں میں یارو کاسہ خالی کوئی میری طلب دا نہیں
 میرا آقا ہر چیز عطا کردا بھاویں میرا سوال کوئی ڈھب دا نہیں
 ازلوں ایہو ای عشق دا فیصلہ اے جیہڑا نبی دا نہیں اوہ رب دا نہیں
 ناصر شاہ سرکار دا در چھڈ کے قسم رب دی رب وی لبھ دا نہیں

عشق وانگ خوشبو دے پھیل دا اے اہدی کدی وی پیکنگ نہیں ہو سگدی
جیہڑا سیٹ نہیں در رسول اتے اہدی کتے وی سیکنگ نہیں ہو سگدی
درد ملدا اے اللہ دے ولیاں نوں اہدی کتے بلیکنگ نہیں ہو سگدی
ناصر حشر اچ نبی دیاں خادماں دی کسے جگہ تے چیکنگ نہیں ہو سگدی

سدھا جوڑ کنکشن وچ طیبہ کھبے تار تے ڈی دی لوڑ کوئی نہیں
تالا کھولے گا جنت دا ناں اہدا ہور کسے وی کی دی لوڑ کوئی نہیں
چیف ہوؤنا حشر دا مصطفیٰ نہیں ہور وی آئی پی دی لوڑ کوئی نہیں
ناصر جتھے حضور نے بحث کرنی اوتھے ایل ایل بی دی لوڑ کوئی نہیں

ایہہ وی ٹھیک اے عرش ہلا دتا ہو کا جدوں وی لب تک پونچیا اے
لوکی کہندے نیں سائنس دا فیض دیکھو ایس جگہ وچ سب تک پہنچیا اے
ایہہ وی میناں عقل دے آسرے تے بندہ جین دے ڈھب تک پہنچیا اے
بازی لے گیا سب توں عشق ناصر لے کے بندے نوں رب تک پہنچیا اے

اوس پیسے دے بھاگ نیں برے جیہڑا صرف ذاتی مفاد تے خرچ ہندا
اکثر پیسہ گناہ ول ٹوردا اے جا کے برے سواد تے خرچ ہندا
پیسہ چنگا جو حج لئی خرچ ہووے یا فیر جیہڑا جہاد تے خرچ ہندا
ناصر اہدی تے شان ای دکھری اے جیہڑا پیسہ میلاد تے خرچ ہندا

انتظار رسول دے وچ جس دا اکثر دل دا جدا ساز ہونا
جو جو وچ اڈیکاں دے دن گزرے اونہوں اک اک پل تے ناز ہونا
میزبان رسول دا کہن جنوں جبرائیل دا کوئی ہمزاز ہونا
جہدے بنے مہمان حضور ناصر خبرے کبڈا مہمان نواز ہونا

بوہے بوہے توں سنگناں بری گل اے بری چیزئیں کوئی سوال ورگی
ہستی ویکھیئیں ہور کریم ایسی بی بی آمنہ پاک دے لعل ورگی
دھیاں پتراں والیو ایہہ دسو ہے کوئی آل حضور دی آل ورگی
ناصر شاہ کئی صدیاں بیتیاں نیں سنی نہیں اذان بلال ورگی

گر جے اندر ہزار اذان دیئے گرجا کدی مسیت نہیں ہو سکدا
یارو دین تے گیت اچ فرق سمجھو نوہ خوشی دا گیت نہیں ہو سکدا
ناصر شاہ تے حق دی گل کرنی تماں کھنڈ دا میت نہیں ہو سکدا
جہدی گود اچ اللہ دا یار کھیڈے اہدا شکم پلپت نہیں ہو سکدا

کناں سوہنا مدینہ ایں کیہ دساں روز وچ تصور دے آ رہیا اے
ایہہ تے شہر رسول دا معجزہ اے ذوق شوق بس ودھدا جا رہیا اے
مولا میریا ناصر نوں سوز دے دے ترے بندہ چھوکنے پا رہیا اے
عرشاں والے وی عرش کرن گلاں گیت کون حضور دے گا رہیا اے

منزل اتے وسیلے بغیر کوئی نہ ای خاص پہنچے نہ ای عام پہنچے
جا کے طور تے رابطہ پیا کرنا موسیٰ کرن لئی جدوں کلام پہنچے
نمبر کوڈ تے فون بغیر اتھے کسے جگہ نہ کوئی پیام پہنچے
ناصر فون بغیر جے پہنچ سکدائے یا درود پہنچے یا سلام پہنچے

رحمت مولا دی پچھو آواز دیوے جد کوئی شخص تصور تک پہنچدا اے
پکی گل اے عشق جے پھڑے واگاں پہنچن والا سرور تک پہنچدا اے
جس دم عرض حضور تک چلی جاوے فوراً کرم مجبور تک پہنچدا اے
ناصر شاہ اذہ رب تک پہنچ جاندا جیہڑا بندہ حضور تک پہنچدا اے

کدوں کیناواں مل جائے تخت مینوں کدوں کہیا خزینے تک لے چلو
مینوں شوق نہیں لعلاباں تے ہیریاں دی نہ میں کہناں دینے تک لے چلو
جس دی چمک تے ہیرے نثار ہندے صرف اوس نگینے تک لے چلو
ناصر شاہ تے کرو بس اک نیکی جیوندے جیوندے مدینے تک لے چلو

دور دور حضور توں رہن والا کسے رنگ وچ ٹاپ نہیں ہو سکدا
حشر اندر حضور دے نال اپدا کسے جگہ ملاپ نہیں ہو سکدا
منزل ہووے مدینہ جے اے ناصر رستے اتے سٹاپ نہیں ہو سکدا
دی جاوے حضور دی شان جتھے ایسا جلسہ فلاپ نہیں ہو سکدا

اللہ والیاں کول اوہناں بیٹھنا کیہ جیہڑے لوک شیطاناں نوں من دے نیں
 او تھے بھلا ایمان داکم کیہ اے جیہڑے دل بے ایماناں نوں من دے نیں
 آج دے بندیاں توں مولا پناہ دیوے جیاں ہوئیاں دوکاناں نوں من دے نیں
 ناصر شاہ اوہ کون نیں سوچ تے سہی جیہڑے لیڈی ڈیانانوں من دے نیں

ہووے جنی وی غماں دی رات کالی نال نور دے ریسے تے ٹل جاندی
 مشکل جیہڑی وی آوے پئی راہ اتے کملی والے نوں کہیے تے ٹل جاندی
 فوج بھکھاں تے دکھاں دی کرے حملہ بوہے آقا دے پیسے تے ٹل جاندی
 ناصر شاہ ہر گھڑی مصیبتاں دی نام سوہنے والیے تے ٹل جاندی

مشکل ویلے حضور نوں سد ماریں مشکل آقا دوبارا نہیں آون دیندے
 جس دم چہرہ دربار دے ول ہووے سرتے بھاراوہ بھارا نہیں اون دیندے
 مرے آقا کریم لچپال سرور گردش اندر ستارا نہیں اون دیندے
 ناصر شاہ میں آقا دے گیت گانا آقا مینوں خسارا نہیں اون دیندے

ٹھاٹھ باٹھ سہانے تے تخت سارے نبیاں ولیاں دے سرور توں وار چھڈاں
 صوفے گدے امیراں تے تاجراں دے اہدے کھتی دے بستر توں وار چھڈاں
 لے کے تاج سکندری جی کردا اپنے آقا دے نوکر توں وار چھڈاں
 ناصر عظمت زمانے دی پیبیاں دی زہرا پاک دی چادر توں وار چھڈاں

درداں نال جے بھی آواز ہووے اوہنوں جلد سرکار ایکسپٹ کردے
 جذبہ ہووے بلال دا وچ سینے نظر میرے حضور ڈائریکٹ کر دے
 او جڑ راہ ہون جنے منزلاں دے دور آپ سرکار ڈیفلیٹ کردے
 ایہہ تے نسبت حضور دی نعت دی اے ناصر شاہ دی لوک رسپیکٹ کردے

کلا بعد وچ فیصلہ کریں بہہ کے پہلے عقل تے عشق دی جنگ دیکھیں
 دید واسطے کیہ کیہ کرن عاشق سڑ دے شمع دے اتے پتنگ دیکھیں
 آوے شہر محبوب دا جدوں نیڑے چل دے اکھاں دے بھار ملنگ دیکھیں
 کملی والے توں خیر توں منگ ناصر تینوں مولا دے لگدے رنگ دیکھیں

پاک پتن فرید دے دم نال اے صدقہ داتا دا جیویں لاہور بنیاں
 جو دی نوح دے نال منسوب جویں موسیٰ نال سی طور دا طور بنیاں
 صدقہ جیویں فاروق دی منصفی دا بے مثال خلافت دا دور بنیاں
 ناصر جدوں حضور تشریف لے آئے میرے ورگے غریباں دا ٹھہور بنیاں

جے نہ سوہنا پسینے دا فیض ونڈدا زرگس چمبے تے کلیاں کون دیندا
 نمہ نمہ حضور جے ہسدے ناں کرناں لشکاں تجلیاں کون دیندا
 جے ناں آپ ہندے طیبہ شہر دیاں سانوں سیر لئی گلیاں کون دیندا
 ناصر شاہ جے گندیاں مندیاں نوں سینے لا کے تسلیاں کون دیندا

میںوں پتہ سی دیکھ کے حال میرا میرے کولوں تے بلی وی بھجنے نہیں
بدل اٹھن گے جدوں اداسیاں دے آ کے میرے ای سراتے گئے نہیں
کون دھو دے گا داغ بدکاریاں دے بخت کدوں غریب دے سجنے نہیں
ناصر شاہ نوں دسیا کلاماں نے تیرے عیب حضور نے کئے نہیں

پہلے رب دا نام چتار کے تے ہر اک کم دی میں تمہید کرنا
کملی والے حبیب دے آسے تے تیرے کرم دی ربا امید کرنا
گیت گانا واں غوث دے شہر دے میں غوث پاک دی نت پیا دید کرنا
اللہ من دا اے چھیتی گل ناصر ایسے لئی میں فرید فرید کرنا

گنگنا کے دیکھ تے سہی جھلیا کڈا نام سریلا حضور دا اے
سب توں اچی حضور دی ذات دسدی سب توں اچا قبیلہ حضور دا اے
کرناں چاہوے جے رب نوں کوئی راضی اکو حربہ تے حیلہ حضور ﷺ دا اے
ناصر اساں غریباں دے کول کی اے جیکر ہے تے وسیلہ حضور ﷺ دا اے

تینوں عشق دے بارے وچ کی دساں لہو پی جاندا تن کھا لیندا
انہوں لوڑ نہیں شابشاں تمغیاں دی ایہہ تے مٹی نوں سونا بنا لیندا
اسدی منڈی تے جیہڑا وکان آدے اپنی مرضی دے انہوں بھا لیندا
ناصر شاہ کوئی منے کہ ناں منے عشق خود توں خود منوا لیندا

جس دے وچ گستاخیاں ہون بھریاں مدح نعت قصیدہ نہیں ہو سکدا
 نظر کرم حضور دی رہوے جس تے ایسا بندہ رنجیدہ نہیں ہو سکدا
 مولا جنوں بصیرتاں دے چھڈے دیدہ ور بے دیدہ نہیں ہو سکدا
 ناصر شاہ جو چنگیاں کول پہندا اوہدا گندہ عقیدہ نہیں ہو سکدا

بوہے عقل دے دھون جھکاؤن والے حزل شمر لعین یزید ہندے
 عشق نال جو رابطہ کرن پیدا سارے پیر مرید شہید ہندے
 پیدانت نہیں پیراں دے پیر ہوندے نت نہیں چوراں دے بخت سعید ہندے
 ناصر شاہ توں گل کر صدیاں دی پیدا روز نہیں بابا فرید ہندے

دل دے محل اچ گونج درود دی اے ہوٹھاں اتے سلام حضور دے نہیں
 صبح و شام غلاماں دی عید ہندی صبح و شام انعام حضور دے نہیں
 غیراں کدوں پریم دے جام پیتے اپنیاں واسطے جام حضور دے نہیں
 ناصر اتھے کوئی غیر نہیں آسکدا ایہہ تے سارے غلام حضور دے نہیں

کاہنوں یار اروڑیاں پھولنا ایں ہیرا کوئی خزینے چوں لبھدا اے
 سدا لج لج پال ای پالدے نے پیار کدوں کینے چوں لبھدا اے
 آجا درد دی تینوں دوکان دساں درد عاشق دے سینے چوں لبھدا اے
 ناصر ایویں نہیں کملے ہوئے لوکی جووی لبھے مدینے چوں لبھدا اے

چارے یار حضور ﷺ دے وانگ پھلاں چارے رکھدے پھل خوشبو و کھری
تارے فلک تے جگمگ کرن بھاویں ایناں تاریاں دی دیکھی لو و کھری
شانناں والا اے کعبہ وی منیاں این رب دے گھر دی شان ہے گو و کھری
ناصر شاہ پر مینوں تے دسدی اے کملی والے دے روضے دی شو و کھری

چنگا اوہ اے جنہوں حضور ﷺ آکھن ہونئیں سکدا سوہنے توں وکھ چنگا
مریے عشق رسول دا دم بھر کے ذائقہ موت دا لویے چکھ چنگا
ہیرا جوہریاں واسطے قیمتی اے دولت والیاں نوں لگے لکھ چنگا
ناصر شاہ پر مینوں تے لگدا اے کملی والے دی گلی دا ککھ چنگا

کملی والے دے بوہے دے کھاٹکڑے بچیا رہویں گایاں توں فاقیاں توں
جھک دارہیوں جے اس دربار اندر جھک دارہویں گا جگ دے جھاکیاں توں
اوتھے صرف حضور ﷺ بچاونا اے تینوں قبر تے حشر دے ناکیاں توں
ناصر شاہ سرکار دے کرم باجھوں چھٹنی جان نہیں کدی دھاکیاں توں

مولا ایس دیوانے دی آرزو اے عمر نبی دی نعت اچ صرف ہو جائے
میرے بخت نال کرے جہان ریاں حاصل مینوں غلامی دا شرف ہو جائے
آکے دین مبارکاں عشق والے چہرہ میرا مدینے دی طرف ہو جائے
ناصر شاہ سرکار دے عاشقاں دی نکلے آہ تے دوزخ وی برف ہو جائے

بیٹھا رہواں میں شوق دی سیج اتے لوے عشق دبوچ تے جس آ جائے
 نکا اکھ دا گیزر کے دل والی لوواں پھٹی جے پوچ تے جس آ جائے
 ناصر شاہ جے وقت اخیر آوے کملی والے دی سوچ تے جس آ جائے
 کملی والے دے بوہے دے تک ہووے میری کدی اپروچ تے جس آ جائے

جیہڑا مہکیا کر بل دی ریت اتے اوس سوئے گلاب دی خیر ہووے
 تیرے عشق اچ دھڑکدار ہووے جیہڑا اوس دل بے تاب دی خیر ہووے
 صبح و شام غلام دعا کردے صبح و شام جناب دی خیر ہووے
 ناصر شاہ نوں روضہ دکھاء اپنا تیری آل اصحاب دی خیر ہووے

ہتھ دی جیویں ہتھیلی اے جگ اندر اکھاں نال حضور پئے ویکھ دے نیں
 ہراک ذہن نوں وانگ کتاب پڑھدے ہر خیال حضور پئے ویکھ دے نیں
 قدم رکھیں سنبھال کے فرش اتے تیری چال حضور ﷺ پئے ویکھ دے نیں
 ناصر شاہ ایہہ پتھرتے لیک سمجھیں تیرا حال حضور پئے ویکھ دے نیں

لحظہ لحظہ حضور نوں خبر ہوئی جو جو دل بے تاب تے بیتیاں نے
 نبی اللہ دا جان دا بھیت سارے جہاں تدے دیو ایناں سیتیاں نے
 نوری محفلاں پاک میلاد دیاں جہاں کیتیاں دور پلہیتیاں نے
 ناصر شاہ ایہہ کرم نوازیاں وی سوہنے عرب دے ڈھول نے کیتیاں نے

نور آیا تے روشنی پر کھولے صفاں آخر ہنیرے لپیٹیاں نیں
جاہل جہاں نوں زحمتاں جان دے سن لیا سکھ دا ساہ اوہناں بیٹیاں نیں
رہزن بن گئے رہبر رستیاں دے دتیاں چھوڑ ڈکیٹیاں ڈکیٹیاں نیں
من والیاں رحمتاں اے ناصر دوہاں ہمتھاں دے نال سمیٹیاں نیں

عبیاں نال جے ہووی سیاہ چہرہ دھو کے ہنجواں نال توں وائٹ کر لے
صرف عشق نے لاؤنی ایں پار بیڑی عشق نال توں دوستی ٹائٹ کر لے
عقل سدا خسارے ول ٹوروی اے عقل نال توں ڈٹ کے فائٹ کر لے
ناصر فیر توں مار نہیں کھا سکدا دل اچ عشق رسول دی لایٹ کر لے

آ جا کوئی حضور ﷺ دی گل کرے ایکشن نال ایکشن دی گل کرنا میں
ٹہور عشق دا کسے توں گھٹ تے میں کیہڑی ہور سٹریکشن دی گل کرنا میں
کملی والے نے امتی چن لیا اے ناصر کیہڑی سلیکشن دی گل کرنا میں
چہرہ سدا مدینے نوں پھیر اپنا جے کر دل دی کریکشن دی گل کرنا میں

ذکر میرے حضور دا کرن والے سینہ رات ہنیری دا مون کر دے
مولا تیرے دربار چوں منگنے آں ساڈا شہر رسول نوں زون کر دے
کملی والے دی مٹھی آواز کولوں عاشق کدی وی اچی نہیں ٹون کر دے
دل دا ڈائیل گھما کے اوہ ناصر کملی والے دے ولے میں فون کر دے

نور و نور ہو جائے گا جسم تیرا روشن نور دے نال توں چیسٹ کر لے
چنگیاں نال توں دوستی رکھ اپنی بخت سارے زمانے توں بیسٹ کر لے
نقشے قدم حضور ﷺ و نقش کر کے سارے پاس توں عشق دے ٹیسٹ کر لے
ناصر عشق رسول دے قافلے وچ پہلے دل نوں ذرا ایڈجیسٹ کر لے

کملی والے دی زلف دتا کولوں خوشبو منگ لئی پھلاں نظاریاں نہیں
کلی ابو ایوب دی ویکھ کے تے ادبوں سٹ لئی دھون چباریاں نہیں
سوہنا جدوں مدینے دے وچ آیا عید کیتی سی خادماں ساریاں نہیں
کملی والے دے جوڑے دی دھوڑ ناصر لائی منہ تے چن تے تاریاں نہیں

موسیٰ وانگ تقاضا جے کرے کوئی جلوے سوہنے دے ہو آشکار جاندے
ہووے عشق خلیلی تے سوہنہ رب دی شعلے اگ دے بن گلزار جاندے
ہووے قلب اویسی جے وچ سینے گھریں پٹھیاں ہو دیدار جاندے
ناصر اوتھے سیاہیاں داکم کی اے جیہڑے پاسیوں لنگھ سرکار جاندے

کملی والے دی شان کی پچھناں ایں جتھے گریا پسینہ گلاب بنیاں
ابوبکر "جے آیا صدیق" بنیا حبشی آگیا تے ماہتاب بنیاں
جے عثمان "آیا ذوالنورین بنیاں علی" آیا تے ابو تراب بنیاں
کملی والے دے جوڑیاں نال ناصر ذرہ جو لگا آفتاب بنیاں

عیب کسے دے ویکھناں بری گل اے مست رہو بس اپنے حال اندر
ہندے چھیک ہزاراں بے شک بھانویں مچھی پھس جاندی آکے جال اندر
میاں خامی تلاش جے کر سکنا میں نظر مار اپنے اعمال اندر
قیمت اپنی آپ ہے دس دیندا حکمت ہندی اے ناصر ایہ لال اندر

بعضے کہندے نیں دل بند آمنہ دا افضل ہندا تے فلک توں تہاں ہندا
آیا تاہیوں اوہ عرش توں فرش ولے بھارا پلہ ہمیشہ ای ٹھہاں ہندا
ایس نکلتے نوں سدا یاد رکھیں بشر ہندا تے سایہ وی تاں ہندا
ناصر کدی حلیمہ ول جاوندا ناں جے اوہ حامی غریباں دا ناں ہندا

دنیا اتے محبوب سی جدوں آیا صبح آ رہی سی رات جا رہی سی
بالکل کیتے خزاواں نے گول بستر ڈیرے آکے بہار جما رہی سی
جدے لئی تخلیق جہان کیتا قدرت اوہدا ظہور فرما رہی سی
ویلے صبح دے باغاں دے وچ ناصر شبنم پھلاں نوں وضو کروا رہی سی

نور پیر دے ویلے جہان اندر یارو دوہاں جہاناں دا پیر آیا
پہلے آدم توں جدی تخلیق ہوئی ونددا نور سراج منیر آیا
جس دے لئی دعاواں خلیل منگیاں بے مثال آیا بے نظیر آیا
ناصر شہنشاہ وی جدے ہن منگتے لے کے فقر دی نال جاگیر آیا

پیدا ہندیاں کیتیاں جن عربی ویکھو امت دے لئی سفارشاں نیں
کدی عرش تے کرن اپیل چلیا کدی غاراں دے اندر گزارشاں نیں
فضل کریں نہ عدل دے ول جائیں ایہو آرزو ایہو نگارشاں نیں
اودے حکم تھیں چلے ہوا ناصر جے اوہ آکھے تے ہندیاں بارشاں نیں

جیہڑی کشتی دا سوہنا ملاح ہووے اونہوں فیر طوفان میں گھیر سکدا
کلی والے دا ہووے غلام جیہڑا اونہوں دشمن کر نہیں زیر سکدا
جے اوہ چاہوے تے کلر زمین اندر چھٹے مار کے رحمتاں کیر سکدا
ہے ایہہ سوہنے دے موج دی گل ناصر جدھر چاہوے اوہ کعبے نوں پھیر سکدا

بڑا ناز ہے مینوں مقدر راں تے نعت خوان میں عرب دے ڈھول دا ہاں
لگے تخت سکندری پیچ مینوں چڑھ کے جدوں سٹیج تے بولدا ہاں
میرے چہرے ول دنیا تکدی اے نعت واسطے لب جد کھول دا ہاں
ناصر بڑا ای کرم لچپال دا اے سوہنا آ جاندا جدوں ڈول دا ہاں

زندگی نعمت اے اللہ دی شکر کریئے لکھ لکھ شکر بناوناں چاہیدا اے
کلی والے دے جوڑے نوں چم کے تے سردا تاج بناوناں چاہیدا اے
مکن ساہ جے طیبہ دے شہر اندر رنج کے جشن بناوناں چاہیدا اے
اون قبر اچ جے سرکار ناصر پھر تے موت نوں آوناں چاہیدا اے

شداں مداں جزماں زیر زبراں معنے سوچاں الفاظ خیال سارے
 حسن یوسف ستارے تے چن سورج حور و غلماں صاحب جمال سارے
 مایہ ناز مفکر ادیب عالم فقہا محدث کمال سارے
 آدم نوح خلیل کلیم عیسیٰ نبی ہین جتنے با کمال سارے
 ہیرے موتی مر جان یا قوت لؤلؤ مروارید زمرد تے لال سارے
 دشت و دمن پہاڑ دریا ندیاں جنت عرش تے فرش وی نال سارے
 لختے لمحے پل تے دن راتاں ہفتے عشرے مہینے تے سال سارے
 میکائیل جبریل انسان کچھو قطب غوث قلندر ابدال سارے
 کرسی قلم تے لوح محفوظ ناصر تاج و تخت تے جاہ و جلال سارے
 جو کجھ ہے کائنات دے وچ یارو جلوہ جو وی نور دا نظر آیا
 لے کے کنڈا ایمان دا تولیا اے بھارا پلہ حضور دا نظر آیا

حکم دتا حلیمہ نوں آمنہ نے میرے کولوں توں میری بہار لے جا
 پڑھ بسم اللہ تے جھولی وچ پاتے سہی عرش اعظم دا شاہسوار لے جا
 بختاں والے بخت جگا اپنے کائنات دا ہار سنگار لے جا
 پالیں اس نوں نازاں دے نال ناصر عرشاں فرشاں دا تاجدار لے جا
 عرض کیتی حلیمہ نے ایس مینوں جدوں حکم دتا تے میں چلنا ایس
 میں کیہ ایس محبوب نوں پالنا ایس انہیں پالنا ایس تے میں پلنا ایس

۱۴

اوس رات توں جان قربان کیتا جس دم یاراں ملاپ سبحان اللہ
چڑھیا برق براق تے سج دھج کے اوہ یتیمیاں دا باپ سبحان اللہ
لگی ہوئی اے عرش عظیم اتے اوہدے جوڑے دی چھاپ سبحان اللہ
کر کے گل معراج دی رب ناصر بول اٹھیا آپ سبحان اللہ

اک دن پچھیا نبوت توں میں یارو بابے آدم دے اتے ای رک جاندی
اوتھوں چلیوں تے نوح دے کول آئی یا تے پھر خلیل تے مک جاندی
ذبح کول وی ملیا نہ چین ہتینوں دامن وچ کلیم دے لک جاندی
یوسف کول وی لگا نہ دلی تیرا عیسیٰ پاک اگے آ کے جھک جاندی
کہن لگی کہ جدی تلاش بیسی اونہوں تھاں تھاں دے اتے ٹول دی رہی
جدوں آیا مقصود نہ ہتھ میرے چل دی آئی تے گھر گھر پھول دی رہی
سرتوں پیراں تک معجزہ جو ہووے میں نے اس شاہکارنوں لبھ دی ساں
لکھاں تاریاں چک وکھائی بھانویں میں تے ماہ انوارنوں لبھ دی ساں
آخر ملیا رسولاں دا شاہ مینوں ازلوں میں وی سرکارنوں لبھ دی ساں
پہلے ملیا نہ ایسا محبوب مینوں نا امید ہو کے ڈانواں ڈول آ گئی
ناصر لگا مدینے وچ دل میرا چل دی چل دی حضور دے کول آ گئی

کدی پھول کے ویکھ قرآن اندر کوئی یار نے یار دی گل کیتی
کتے آکھیا زلف دی سوئہہ مینوں کتے پاک رخسار دی گل کیتی

کتے کہیا ید اللہ نے ہتھ تیرے کتے اوہدی گفتاری دی گل کیتی
کتے اوہدی اسواری دی شان دی کتے خود اسوار دی گل کیتی
کتے امن دا شہر پکار کے تے اہدے پاک دربار دی گل کیتی
کدی اپنے کول بلا کے تے اللہ عرش توں پار دی گل کیتی
کتے اپنے کول بٹھا کے تے اللہ قابِ قوسین دی گل کیتی
کتھے سینے نوں کہیا الم نشرح کتے حسن حسین دی گل کیتی
کیتی جدوں محبوب دی گل کیتی بالکل میں طرفین دی گل کیتی
کتے کہیا سراج منیر اوہنوں کتے پاک نعلین دی گل کیتی
صدقے جاواں بے نیاز دے پیار اتوں تھاں تھاں دلدار دی گل کیتی
پے گئی جدوں دی گل دی لوڑ ناصر سوہنے نال پیار دی گل کیتی

دسومینوں ستاریوں گل کی اے کاہنوں زمین ول جھاتیاں مار دے او
لے کے شام توں صبح دے ہون تیکر دسو کہڑی وچار وچار دے او
دنیا ساری اے سکھاں دی نیند سوندی تسیں جاگونوں مول نہ ہار دے او
دسو کہڑی گواچی ہوئی چیز کچھے رات اکھاں دے وچوں گزار دے او
ڈنگیا تہانوں وی کسے دی یاد شاید موتی یا فیر کسے دی اکھ دے او
انج لگدا اے جویں رات ساری تاہنگ تسیں وی کسے دی رکھ دے او
یکدم سارے دے سارے پکار اٹھے قصہ گزریا یاد کرا چھڈیائی
پندراں صدیاں بعد اج فیر ساڈے نمک زخماں دے اتے لا چھڈیائی
ستے درد دے سازنوں چھیڑ کے تے سانوں فیر ازماںش وچ پا چھڈیائی

ایہو جہیا اج سخت سوال کیتائی دکھی دلاں نوں ہور دکھا چھڈیائی
 کہن لگے معراج دی رات بیسی اساں سنیاں حضور نے اوناں ایں
 جسدے نور تھیں ہوئے جہان پیدا اوس فیض گنجور نے اوناں ایں
 اوس ماہ انوار دے رستیاں وچ اوہدے استقبال لئی جاگدے رہے
 اللہ پاک وی جنہوں سلام بھیجے اوس ابر کمال لئی جاگدے رہے
 جدی کوئی مثال نہیں ہو سگدی اوس بے مثال لئی جاگدے رہے
 بھیک لینی سی سوہنے دی جلویاں توں بس ایس خیال لئی جاگدے رہے
 آخر ہوئی مقبول دعا ساڈی دھماں ستاں آسماناں تے دھم گئیاں
 کمل پوش محبوب سی جدوں لنگھیا جتیاں اساں وی اوہدیاں چم لیاں
 اوسے دن توں نیندراں اڈھ گئیاں لذتاں اوہ دیدار دیاں چکھیاں نہیں
 سوہنا فیر شاید کسے رات لنگھے اوسے رات توں تاہنگاں ایہہ رکھیاں نہیں
 حشر تیک نہ سون دی سوہنہ کھاہدی سینے وچ چنگاریاں بھکھیاں نہیں
 جیہڑے ستے اوہ یار گوا بیٹھے ایسے وجہ توں کھولیاں اکھیاں نہیں
 ڈنگے ہوئے جو یار دی زلف دے نے کدوں نیند انہاں تائیں آوندی اے
 تینوں پتہ نہیں سوہنے دی یاد اکثر ستیاں ہویاں نوں آن جگاوندی اے
 سینے جدوں فراق تھیں جل اٹھدے لوکی آکھدے چمک ستاریاں دی
 اٹھے پیر بدینے ول تکنے ہاں ایہو ہے گزران وچاریاں دی
 اوہدی دید دے باجھ دوا کوئی نہیں نیناں تیاں رو رو ہاریاں دی
 متاں کسے دن سنی دعا جاوے اساں سکدیاں درواں ماریاں دی
 اوندی جدوں وی رات ستائیسویں دی جاگ دلاں اندر ایہہ امنگ جاوے
 قسمت جاگ پئے ساڈی ضرور ناصر سوہنا فیر اک وار جے لنگھ جاوے

حضور ﷺ انصاری دے گھر

سجایا گیا انج مدینہ ہے سارا
 امیراں غریباں نے انجہ ذوق لیتا
 وچھائیاں نیں راہواں چ اکیاں غلاماں
 وچھائیاں انہاں پر تکلف نیں سجاں
 ادھر غم چ ڈیا سی غمگین دا گھر
 غریباں دا سی اوہ مدینے محلہ
 ی محروم چانن توں وی اس دی کلی
 محبت دے اتھرو لٹاوندی سی مڑ مڑ
 سی گو وقت دا ہور دیکھن چہ تیور
 تے آکھے مقدر بدل مولا میرا
 فر آپے ای سوچے کہ ہے کم نصیبی
 کتھوں ہون گے بخت میرے سولے
 اچانک پکار اٹھی سی خلق ساری
 صدا طیبہ وچ مرحبا گونج اٹھی
 کوئی جا کے کہندا کرم ہن کماؤ
 ایہہ سن کے گئے کھل سرکار دے لب
 اہدی ہووے گی سن لو مقبول عرضی
 ایہہ سن کے فضاواں رنگ آمیز ہویاں
 ہر اک دے دل وچ ایہو سن ارادے

کہ ہے آون والا نبی ﷺ انج پیارا
 کہ گلایاں چ عطراں دا چھڑکاؤ کیتا
 کہ آرہے نیں ہادی خراماں خراماں
 بنایاں اوہدے بیٹھنے لئی سٹیجاں
 سی نوحہ کناں اوس مسکین دا گھر
 سی بیٹھا غریب اک وچھا کے مصلی
 اہدے گھر سی بیٹھن دے لئی اک نہ جلی
 دعا دے لئی ہتھ اٹھاوندی سی مڑ مڑ
 اہدے کول پسی محبت دا زیور
 کہ پاوے چا سوہنا میرے گھروں پھیرا
 ہیں بے زر نکماتے ظالم غریبی
 اوہ تشریف لے آوے دکھیاں دے ولے
 کہ آگئی مدینے نبی ﷺ دی سواری
 سلاماں تھیں ساری فضا گونج اٹھی
 میری کلی نوں عرش اعلیٰ بناؤ
 دو عالم دے مختار غم خوار دے لب
 جتھے ہووے گی میری ڈاچی دی مرضی
 سبھے دھڑکناں دل دیاں تیز ہویاں
 الہی میرے بوہے ڈاچی بٹھا دے

اوہ چلی جدوں سبھے گلاں نوں چھڈ گئی
 غریبی زمانے چوں نمبر ہے لے گئی
 اچانک اوہدی بیوی اونہوں ہے کہندی
 حقیقت ہے یا کہ مقدر میں بھلے
 نہ جانے طبع کاہنوں مسرور ہو گئی
 توں وی اپنے ازمائے آج لیکھ جا کے
 اہدی گل سی سن کے تے ایوب دوڑھے
 اوہ نکلے جدوں بنھ کے چاہت واسہرا
 تے بیوی منوں کہندے سرور آگئے نی
 نبی ﷺ میرے ناصر حقیقت نوں پٹیاں
 بلند پر شکوہ سب محلاں نوں چھڈ گئی
 اوہ ایوب دے جا کے بوہے تے بہہ گئی
 ہے ساڈے بوہے شور یا بھل ہے پیندی
 عجب خوشبوواں دے پئے اوندے نیں ہلے
 ہے رنج جاپدا کلی پر نور ہو گئی
 ہے بوہے تے کی شور توں دیکھ جا کے
 سی دامن خیالاں تے فکر میں چھوڑے
 نظر آ گیا سی نبی ﷺ جی دا چہرہ
 ذرا دیکھ تے سہی حضور ﷺ آگئے نی
 بجائے محلاں دے کلی نوں چنیاں

عشق

اک دن پچھیا عشق توں دس عشقا تیرے عین میں مونہہ کیوں کھولیا اے
 اوہنے کہیا کہ اوہدے توں ڈر لگدا اے جیہڑا عین دے سر اُتے بولیا اے
 ایسے نکلتے دے سارے ہین رولے جنہیں عین نوں در در رولیا اے
 ایہو نکلتے عین توں عین کردا سدا عین ازمائش وچ ڈولیا اے
 دعا سر توں عین جے لاه دیوے سوہنہ رب دی فیر دعا بن دی
 لکھن وچ نیں عین تے عین اکو نکلتے پائیے تے ہور بلا بن دی
 مونہہ عین دا غیر نوں کھا جاندا ارشیں دے فیر صفائی کردے
 باقی جو کچھ بچدائے فیر اگے ارقاف دے دل سپلائی کر دے
 فرقاف دے پچ وی پچ کے تے پوری اپنی زور آزمائی کر دے

عین اڈے تے عین دی نگری وچ جلوے عین دے تدروشنائی کردے
 نکتے کولوں جے مجرم پنج نکلے جھنڈا محرم راز دا جھل جاندا
 پٹھوں جرم دے دیکھ مٹا نکتہ سدھا حرم لئی رستہ کھل جاندا
 ایہو غیر اے جد تک رہوے اندر آکھے عقل دے لگ کے بھل جاندا
 لکھن وچ نیں شیرتے شیرا کو ہووے سامنا عقدہ کھل جاندا
 کناں نکلتیاں پایا ہنیر ناصر غور کر توں لفظ شام اتے
 نکتے وچ جے ہندا کمال کوئی ہندا سوہنے محمد دے نام اتے

کاہنوں طور دی سیردا شوق تینوں تک لے نور تجلی قرآن وچ اے
 دس دس نیکیاں اک اک حرف بد لے کڈا سودا سولا قرآن وچ اے
 جتھے ابراہیم دا پیر لگا جے توں دیکھیں مصلیٰ قرآن وچ اے
 پچھنا چاہویں جے سوہنے دا پتہ ناصر لکھیا صاف من اللہ قرآن وچ اے
 اوہدے ہتھاں نوں اللہ دے ہتھ آکھو کیوں جے لکھیا ید اللہ قرآن وچ اے
 علم کلی دیا منکرا کھول اکھاں آدم واسطے کلا قرآن وچ اے

ربا تیرا تے کوئی مکان ہے نہیں فیر لا مکان دا راز کی اے
 عرش اعظم نوں خوب ہنگار کے تے سوہنے تائیں بلان داراز کی اے
 جبرائیل امین دے لب نوری تلیاں اتے ٹکان دا راز کی اے
 جنت وچوں براق تیار کر کے بوہے اتے لے جان دا راز کی اے
 میکائیل چہے اعلیٰ فرشتے توں ایہہ رکاب پکڑان دا راز کی اے

اپنے یار دلدار نوں سد کے تے اذن منی اعلان دا راز کی اے
 آئی ندا کہ عرش شدگار یا سی اوہنوں اوہدا ای وطن وکھاوے لئی
 بیسی کیتا سوار براق اتے نور بشر دا جھگڑا مٹاؤنے لئی
 جبرائیل نے جمیں سی پیرتاہیوں اوہدی امت نوں ادب سکھاوے لئی
 میکائیل نے تاہیوں رکاب تھامی عربی ڈھول دے ناز اٹھاوے لئی
 لن ترانی سی موسیٰ دے لئی ناصر اذن منی تے شان حضور ﷺ دا اے
 موسیٰ طور دی حد نہ لنگھ سکیا لا مکان مکان حضور ﷺ دا اے

اڈ کے زمیں توں چن تے جا اپڑی ہے انسان دی عقل سلیم دی حد
 ماری چھال تے چتا گلزار ہو گئی ڈٹھی پیار بیج ابراہیم دی حد
 رب ارنی موسیٰ پکار اٹھیا بیسی طور تے موسیٰ کلیم دی حد
 ادھر جبرائیل سمیت ناصر کوئی دے خاں دُر یتیم دی حد

عالم فاضل محقق زمانیاں دے سہرے آون تحقیق دے لا کے تے
 سخن ور اشعار دیاں ڈالیاں نوں پیش کر دے رہن سجا کے تے
 ساری زندگی رہن بیان کر دے واعظ اپنا رنگ جما کے تے
 قیامت تیک زمانے دے کل دانے ویکھ لین خاں زور ازما کے تے
 اک لکھ تے کئی ہزار مرسل تھک ہار گئے کوئی نہ بول سکیا
 پہلا گھنڈ محمد ﷺ دی میم والا ناصر اے تائیں کوئی نہیں کھول سکیا

برقعہ بشری اتار کے چن عربی سر عام جے لا دربار دیندا
ہندا فیر کلیم بے ہوش اتھے یوسف دیکھ کے سب کجھ وار دیندا
میکائیل دے دم نال بن جاندی جبرائیل دی سنٹ ہتھیار دیندا
ناصر دیکھیں حدیث تے ست پشتاں مڑھکا میرے حضور ﷺ دا تار دیندا

کالے منہ تے کالے اعمال نالے چھٹے رحمت دے پن تے دھل جاندے
یوسف دیکھ کے انگلیاں جان کٹیاں ایدھر سو دے نیں سراں دے تل جاندے
جے اوہ اپنی زلف بکھیر دیوے سورج چن تارے لشکان بھل جاندے
ناصر کی دے اوہدی شان جتھے دیوے عقلاں دے ہو گل جاندے

کملی والے محبوب دے پیار باہجوں ساڈے کم معقول نہیں ہو سکدے
نفل حج زکوٰۃ نماز روزے بے شک کدی مقبول نہیں ہو سکدے
اہدی پیروی باہجھ تے نفس اتے لاگوزریں اصول نہیں ہو سکدے
ناصر جدوں تائیں راضی نہ آپ ہوئے ساڈے عمل قبول نہیں ہو سکدے

نور آیا جہان ول رب ولوں جیہڑے ہین مغضوب نہیں دیکھ سکدے
انہاں انہیاں ڈٹھا کی جگ اندر جیہڑے خواہاں دا خوب نہیں دیکھ سکدے
اک وار لا لیندے نیں دل جتھے عاشق فیر عیوب نہیں دیکھ سکدے
درشن اپنیاں نوں سدا ہون ناصر ابو جہل محبوب نہیں دیکھ سکدے

صدقے جاواں میں در حبیب اتوں جتھوں کوئی وی نہیں محروم جاندا
چم کے خاک مدینے دے بٹیاں دی پاپی جگ دا بن مخدوم جاندا
بھانویں جتھے کوئی سوہنے نوں سد مارے اونہوں طیبہ وچ ہو معلوم جاندا
ہے ایہہ سنی دی خاص پہچان ناصر جد وی نعت سنائیے تے جھوم جاندا

کملی والے دا ذکر اذکار کرناں ایہہ وی وال اے چنگے نصیب اتے
عیباں والا حبیب نہیں ہو سکدا تاہیوں نکتہ نہیں لفظ حبیب اتے
جیہڑی کرے حضور ﷺ اتوں دوہ تینوں لعنت بھیج توں اس تہذیب اتے
کوک میری اوہ طیبہ وچ نہیں ناصر کیڈا کرم این اوہدا غریب اتے

اینویں کملیا فتوے لائی جانائی ہتھوں ساقی دے مئے توں پیتی ای نہیں
سولی اتے منصور نہیں کی ڈٹھا تیرے نال کہانی اوہ بتی ای نہیں
نیتی ہوئی نہیں فیر قضا ہوندی نیت نال توں ظالماں نیتی ای نہیں
تابع ہووے نہ ناصر حضور ﷺ دے جو پیدا رب نہیں چیز اوہ کیتی ای نہیں

کملی والا دو عالم دیو چ یارو مایہ ناز تخلیق ستار دی اے
پیدا کر کے ناز فرمان والی ذات سوہنے تے پروردگار دی اے
جے اوہ کرے اشارہ تے سوہنہ رب دی جرات کسے نوں کدوں انکار دی اے
سوہنا وحی دا نہیں محتاج ناصر بلکہ وحی محتاج سرکار دی اے

کیا رب مختار بے شک اوہنوں حاکم کل کائنات دامن دے آں
 من رآنی دے ول جد غور کرے مخزن کلی صفات دامن دے آں
 رب توں بعد عظیم ایں ساریاں توں سید کل سادات دامن دے آں
 ناصر کون حضور ﷺ نوں رب کہندا اسیں مظہر ذات دامن دے آں

چن دا چراغ

دن نوں تیراں تے رات سی چودھویں دی جو بن چن اتے پورے پور داسی
 تارا کوئی کوئی اکھیاں کھول داسی پہلا پہر تے وقت سرور داسی
 زیور زریں سجا کے رات چمکی سماں اتریا زمیں تے طور داسی
 پہلی رنگت دیوچ ملبوس ہو کے بیسی چن کہ مکھڑا حور داسی
 پورے غور دے نال جد ویکھیا میں میری سوچ نہیں جمع خیال کیا
 پچھاں فلسفہ چن توں داغ والا اپر تکیا تے نالے سوال کیا
 کھڑا ہو کے زمین تے کہن لگا نور و نور تے ابر بہار چناں
 تیرے حسن دی داد نہیں دے سکناں رنج کے سوہنیا عالی وقار چناں
 خورے آپ اوہ کیڈا حسین ہونا دتا تینوں اے جنہیں نکھار چناں
 کدی گھنڈا ایں کدی ودھنا ایں پورا ہونا میں ادھ وچکار چناں
 شرقوں چڑھ کے غرب ول دوڑ پینا میں نینداں راتاں دیاں پیا گالناں ایں
 ایس گل داتیتھوں جواب منگناں کہدا داغ لے کے کنوں بھالناں ایں
 کہن لگا معراج دی رات بیسی اس گل دا جاں مینوں سراغ لگا
 کملی والے حبیب نے گزرنا ایں اوہدی دید دامن وچ باغ لگا

کئی منزلاں اہجے میں دور پساں جدوں جان اوہ روشن چراغ لگا
 جدوں آیا محبوب نہ نظر آیا تن جل گیا من وچ داغ لگا
 کہیا تاریاں چناں نصیب تیرے ڈٹھا خالق دا لنگھدا یار اساں
 کملی اوڑھ کے آیا تے گیا واپس اصل نور دی ویکھی بہار اساں
 چن رو پیا داغ پچھان میرا میتھوں میرا ہن حال کی پچھنا این
 کملی والے حبیب دی دید باجھوں دکھی من دی چال کی پچھنا این
 سینہ جلد اے لوکی چن کہندے میتھوں میرا خیال کی پچھنا این
 اہدی شان میں کراں بیان کوں میری کی اے مجال کی پچھنا این
 ایہو آس لے کے ناصر چڑھنا واں کملی والے دا اج دیدار ہوسی
 شرقوں چڑھ کے غرب ول بجا ڈبنا سوہنا خورے غرب توں پار ہوسی

اودے کرم دا سارا کرشمہ اے ہووے قرن والا خلیب ہووے
 پہلا خاصہ نبوت دا ہے ایہو نبی ﷺ اللہ دا جان دا غیب ہووے
 اُدا بولنا رب دے بولنے دی پوری یار تفسیر لا ریب ہووے
 ناصر اوہ محبوب نہیں ہو سکدا جدے وچ کوئی کمی یا عیب ہووے

رحمت

رحمت ہون لئی شرط ایہہ لازمی این جے کوئی سدے تے چل کے آسکے
 کناں نال فریاد نوں سن کے تے اکھاں نال ملاحظہ فرما سکے
 ہووے خود مختار مصیبتاں چوں پھسیاں ہویاں نوں آ کے چھڑا سکے
 رحمت اوہنے کی کرنی این اے ناصر جیہڑا درد نہ آ کے وٹھا سکے

ثابت ہو یا حضور ﷺ نے عین رحمت مشکل ویلے اوہ سن دے پکار وی نہیں
دکھاں کولوں بچاؤنے لئی اکثر سن دے دیکھ دے نہیں خود مختار وی نہیں

معراج

سورج ڈب گیا سستی اے کل دنیا چن اوں گیا اے خورے اوں گیا اے
عرش اعظم سمیت زمین ولے منہ اہل افلاک دا بھوں گیا اے
سدا لے کے روح الامین آیا تے ابلیس دا محل دھرورا گیا اے
اگے جاگدا سی ساری رات سوہنا چادر تان کے اج اوہ سوں گیا اے
مولّا بے پرواہ سی ذات تیری اج بے پرواہ محبوب ستائے
ثابت ہندا اے پیار دیاں منزلاں نہیں طالب جاگدائے اوہدا مطلوب ستائے
میںوں آیا جواب توں جان دا نہیں جڈی شان ہووے اونا مان ہندا
میرا اوہ محبوب ہے پھر اٹھے جیہڑا روح الامین دربان ہوندا
جیہڑی جگہ تے ڈیرہ اوہ لا دیوے اوہ سے جگہ تے نازل قرآن ہندا
اوہنوں دیکھ دا جو میںوں دیکھ دا اے اوہدا بولنا میرا بیان ہندا
بھانویں روز راتیں میرے کول ہندا ناصر ویکھنے دی میںوں تس رہندی
بے پرواہ نہ ہووے محبوب جے تائیں کسے پیار دے اندر نہیں جس رہندی

جد وی نعت لئی قلم اٹھاوندا ہاں اوہدے ذکر اندر وال وال ہندا
میںوں اینویں نہیں اوہدا خیال اوندا بلکہ سوہنے نوں میرا خیال ہندا
میں نکما کجا بیکار پاپی لکھاں نعت میں پیدا سوال ہندا
ناصر میں کی میری اوقات کی اے اوہدا کرم میرے نال نال ہندا

لے کے اتھر وندامت دے پیش کرناں اوہدی جدوں دی یاد ہے آ جاندی
انج لگدا اے ٹھاٹھاں مار کے تے رحمت کرن آباد ہے آ جاندی
گنبد خضریٰ نال ٹکرا کے تے میری جدوں فریاد ہے آ جاندی
ناصر میرے خیال توں وی پہلے میرے لئی امداد ہے آ جاندی

میرے ورگاتے او گنہار کوئی نہیں جدوں ہتھ بن کے اعتراف کیا
اوسے ویلے سرکار نے کرم کر کے عیاں میریاں دا کھاتہ صاف کیا
بار بار کوچ کوچ کیتے، بار بار لچپال نے معاف کیا
کئی وار تصور دے وچ ناہر روضے پاک دا جا کے طواف کیا

اونہوں کسے خریدنا کی اتھے جیہڑی جنس بازار دے وچ کوئی نہیں
اوہدی سچ دھج کسے نہیں دیکھنی کیہ جیہڑا موتی وی ہار دے وچ کوئی نہیں
ایویں رشتے ملن نہ جگ اندر خوبی جے کردار دے وچ کوئی نہیں
جویں ناصر امام ہے وچ تسبیح پر کسے شمار دے وچ کوئی نہیں

جدوں یاد مدینے دی آ جاندی نہ ای بیٹھ ہندا نہ ای سون ہوندا
راہی کرن سرگوشیاں راہ جاندے بیٹھا کون کر کے نیویں دھون ہوندا
گھٹدا ودھدا رہندہ اے دل میرا کدی ہے دونا کدی پون ہوندا
تیرے کرم دا ناو پیا وجدا اے مینوں کون جانیں ناصر کون ہوندا

جیہڑا پھل وی پھل کے پھلدا اے اوہدا رابطہ شاخ تھیں کٹ جاندا
دمِ آخر بلبلے سبق دتا جیہڑا پھلے ہو چوڑ چپٹ جاندا
جویں چودھویں توں پچھے جن فلکی آپے گھٹ دا گھٹ دا گھٹ جاندا
ناصر شاہ بس ایہو ای سمجھ لے توں جدوں پھلے غبارہ تے پھٹ جاندا

جے کوئی آکھے حضور ﷺ نوں جن ورگا حق دا اس دے کول معیار وی نہیں
سچ پچھو تے سورج تے جن تارے اوہدے اک جلوے دی مار وی نہیں
خالق نہیں مخلوق ہے سونہہ رب دی ایس گل توں مینوں انکار وی نہیں
ایہو جہیا سوہنا پر ایس کائنات اندر ناصر خلقیا پروردگار وی نہیں

اپنے خاص محبوب نوں بھیج کے تے ساڈے اتے احسان خدا کیتے
لیکے فرش توں عرشیاں ساریاں نہیں سجدے پئے کے شکر ادا کیتے
توں تے گل انساناں دی کری جانا نہیں رب خود میلاد بپا کیتے
اوہدے آون دی خوشی دے وچ ناصر اللہ سبھ نوں پتر عطا کیتے

ڈٹھا شوق غریبی نوں ویکھیا نہیں سوہنے دائی حلیمہ دی لج رکھ لئی
لے کے لقب جہان دیاں رحمتاں دا بے کس عاصی ایشیاں دی لج رکھ لئی
کر دے گئے سن بنی رسول جیہڑے سوہنے انہاں سکیمیاں دی لج رکھ لئی
ہو کے در یتیم حضور ناصر قیامت تیک یتیمیاں دی لج رکھ لئی

اک لکھ تے کئی ہزار وچوں کملی والا اے ہمہ صفات لگدا
جے میں ویکھاں: حسیناں دے نگر اندر مینوں اوہ فخر کائنات لگدا
جے میں ویکھاں حضور ﷺ دارخ انور اوہدے سامنے دن وی رات لگدا
ناصر اس کائنات دا حسن سارا اوہدے حسن دی مینوں زکوٰۃ لگدا

میر نے عرب شریف دے چن ورگا کوئی صاحب جمال نہیں ہو سکدا
بلکہ سارے زمانے دے شاعراں دا ایڈا سوہنا خیال نہیں ہو سکدا
اوہدا ثانی تے ایس کائنات اندر کوئی مائی دا لال نہیں ہو سکدا
ناصر اوہدی مثال تے اک پاسے پیدا دوجا بلال نہیں ہو سکدا

دوہاں عالماں وچ اوہدی جگہ کوئی نہیں چنگا کھا کے جو بولدا مندا ہووے
اونہوں دین سلامیاں دونویں عالم جیہڑا اپنے یار دا بندہ ہووے
اوہدے نام تھیں ملے رہائی فوراً بھانویں گل وچ پھانسی دا پھندہ ہووے
ناصر سینے اوہ اونہوں وی لالیندا جیہڑا سارے جہان توں گندہ ہووے

جے توں یار پلے نوں جان دا نہیں اینویں روز بنانہ گھنے بلی
ورلے ورلے پیر شبیر ورگے مائیاں جگ اتے لال جنے بلی
اکثر بلی پلے نوں لیک لا کے بیڑی بوڑ دیندے بلی سنے بلی
ناصر مان کاہدا تینوں بلیاں دا تیرے جے سرکار نہ بنے بلی

ہین دونویں ہم نام پر سوچئے تے فرق دوہاں اندر آ شکار ہندا
اک امام ہندا وچ تسبیح دے جہدا نہ کوئی ورد شمار ہندا
اک امام ایں ہندا جماعت اگے پچھلے ساریاں دا اوہ سردار ہندا
ناصر ناں دے دونویں امام نیں پر اک بیکار ہندا اک سردار ہندا

دنیا ساری دے شاہی دربار آقا تیرے اک دربار دی شان دے نیں
رتے رب تینوں جیہڑے دے چھڈے قطعاً اوہ محتاج بیان دے نیں
کوہں جاوے کوئی عرش تے وانگ تیرے ایڈے حوصلے کسے انسان دے نیں
تیری شان دی حد کوئی کی دے ناصر اوہ تے فرشتے وی جان دے نیں

اوہدی شان نیں کسے توں ختم ہوئی کورے کاغذ تے ردیاں مک گمیاں
اوتھے انہاں دواتاں نوں کون پچھ دا جتھے چلدیاں ندیاں مک گمیاں
جدوں اوہدے دربار تے اپڑیا میں میرے جرم تے بدیاں مک گمیاں
دسدیاں دسدیاں سوہنے دی شان ناصر خورے کیناں صدیاں مک گمیاں

نور منیاں جسے حضور ﷺ تائیں اوہدے چہرے دے اتے وی نور آیا
اونیں نیکیاں دی بنھ پنڈ لئی اے لے کے جیہڑا وی اتھے قصور آیا
تینوں سنیاں لکھاں مبارکاں نیں تیرے حصے وچ رحمت دا پور آیا
ذره ذره پیا دیوے گواہی ناصر محفل وچ محبوب ضرور آیا

کوئی تے بولدا اے ایس تابوت اندر جدی وجہ توں جاگے نصیب میرے
سارا کرم اے اوس کریم دا اے بن گئے دوست امیر غریب میرے
زندہ ہون دا دتا ثبوت یارو اوکھے وقت وچ آ کے حبیب میرے
نیڑے اپنی تے جان وی نہیں ناصر کملی والا اے جناں قریب میرے

سماں بدلایا بلبلایا راگ چھیڑے دوزخ ٹھر گئی جنت سجائی گئی اے
ثابت ہندا اے آ گیا دنیا وچ جدے لئی کائنات بنائی گئی اے
بولن لگ پئے اج چو پائے سارے کعبے کولوں تعظیم کروائی گئی اے
نعت عظمیٰ اج دی رات ناصر بی بی آمنہ دی جھولی پائی گئی اے

عربی ماہی نہیں میرے چھپے عاصیاں نوں کملی پاک چ کج کے تاریا اے
جے کوئی ڈٹھا گمراہی دے ول جاندا اوہدی رحمت نہیں بھج کے تاریا اے
ہے ایہہ میوے کریم دی موج ناصر جدوں تاریا گج کے تاریا اے
صدقے جاواں لچپال دے تارنے توں جنہوں تاریا راج کے تاریا اے

جدے پاک پسینے دی مہک وچوں دوہاں عالماں دا گلستان بنیا
جدی پیروی باجھ جہان اندر کوئی بندہ نہ صاحب ایمان بنیا
حکم جے سرکار فرما دتا ہر اک پتھر وی صاحب زبان بنیا
جے اوہ بولیا رب دی سونہہ ناصر یا حدیث بن گئی یا قرآن بنیا

پہلے ب بسم اللہ قرآن اندر ختم جا کے سین تے نصن ہو گئی
عشق والیاں رمز پچھان لئی اے دو جے ٹولے توں گل بے وس ہو گئی
جدوں ب تے س دا جوڑ کینا دونی ذوق تے شوق دی جس ہو گئی
گویا رب نے کینا اعلان ناصر جا سوہنیا تیرے تے بس ہو گئی

من کے نبی ﷺ تے کڈا اے عیب جیہڑا ایہو جیسے غدار دی گل نہ کر
جے نہیں تینوں توفیق درود والی لے کے نام سرکار دی گل نہ کر
جے اوہ ملے خزانواں دے وچ مینوں میرے کول بہار دی گل نہ کر
وضو باہجہ زبان دے نال ناصر اوہدے پاک دربار دی گل نہ کر

من والیو نور حضور ﷺ تائیں آؤ فیر اج نور دی گل کرے
طور خود مشتاق حضور ﷺ دا اے کاہدے واسطے طور دی گل کرے
حوراں والا ای ساڈا جے بن جاوے سانوں لوڑ کی حور دی گل کرے
ناصر شاہ ہے جان عبادتاں دی آؤ سارے حضور ﷺ دی گل کرے

بلبل نوحہ کناں سی باغ اندر یکدم سوچ آئی گنگنا اٹھی
باد صبا مدنیوں جدوں اپڑی نس نس بوٹیاں دی جھمر پا اٹھی
غوطہ خوری تخیلاں آن کیتی میری سوچ دی سوچ وی گا اٹھی
کون آیا زمانے دے وچ ناصر ہستے پھل تے مہک فضا اٹھی

ایویں کرم نہیں ہو یا معلوم ہندا
میںوں میرے خیال نے کہیا چپ کر
حال حال دی ہن نہیں لوڑ کوئی
لبھدا پیائیں الفاظ توں اپنے ناصر

میرا حال اوہ کدوں داسنی بیٹھائے
ایہہ خیال اوہ کدوں داسنی بیٹھائے
تیری کال اوہ کدوں داسنی بیٹھائے
پر سوال اوہ کدوں داسنی بیٹھائے

جاہل جاہلاں دا ابو جہل شقی
آ کے میرے کریم دے بو ہے اتے
ترا رب نہیں آج تک نظر آیا
نظر اوندے نہیں میرے تے رب عمارے
میرے آقا نے منگی دعا مولا
میرے واسطے حکم ہے کیہ تیرا
حکم ہو یا کہ سوہنیا جدوں تینوں
عرض کیتی ہے بت کدہ یا مولا
ہو کے نبی تے بتاں دے ول جاواں
حکم ہو یا توں پیر تے پا اوتھے
دو جے دن بے ایمان نے پھر آ کے
تری شرط قبول ہے چل چلے
لگا کہن حضور نوں ٹھہر جاؤ
نبی انج بت خانے وچ آ رہیا اے

نت روز حضور کول آؤندا سی
بڑے مان تھیں رولا ایہہ پاؤندا سی
کم ظرف کمزوری جتاؤندا سی
مرے نال چل دیکھ اگساؤندا سی
کافر آ کے روز ستاؤندا اے
کم بخت ازماؤنا چاؤ ہندا اے
آکھے ہن تے جاویں ضرور اوتھے
بے شعوریاں دا ہے فتور اوتھے
کیویں ٹٹے گا اہدا غرور اوتھے
بت کردیاں گا چور چور اوتھے
چلن واسطے جدوں تکرار کیتی
آمین جس گھڑی سرکار کیتی
پہلے میں اعلان کراؤنا ایں
مکے والیاں تائیں سناؤنا ایں

ترے رب دی شان اج دیکھنی ایں
کھٹہ کر کے اہل قریش تائیں
مرے آقا نے منگی دعا مولا
حکم ہو یا کہ سوہنیا غم ناں کر
دنیا جان دی اے بت کدے اندر
لتر منہ تے پئے انج منکراں نوں
ابو جہل ہو یا داخل جس ویلے
رکھیا قدم حضور نے جدوں ناصر

کون آیا اے شجر انسان یارو
مرحبا جی آیاں نوں آکھنے لئی
سارے کیڑے کوڑے نے سجدیاں وچ
صورت سیرت نوں کھٹہ کر کے تے
پہلی نظر دے نال حبیب مرے
ناصر کیہ دسان لعل آمنہ دے

ترے ذکر اچ لنگھ جائے پل جیہڑا
ترے عشق اچ سوہنیا مٹ جانا
ذکر و فکر ہے ترا سکون میرا
تری پاک نعلین جے لبھ جاوے

کملی والیا-ایہو تے زندگی اے
ایہو فقر تے ایہو قلندری اے
مرے واسطے ایہو تو نگری اے
ناصر واسطے تاج سکندری اے

مولا میریا ارزو ہے میری
 ہووے رات اوہ آخری زندگی دی
 ادھر موت دا ملے پیام مینوں
 جنت ملے نہ ملے پرواہ کوئی نہیں
 بس اک رات مدینے بسر ہووے
 قدماں وچ سرکار دے سر ہووے
 ادھر سامنے آقا دا در ہووے
 ناصر میری مدینے قبر ہو جاوے

سوچنے آقا لچپال حضور سرور
 چھٹی بھیج کے بوہے تے آونے دی
 کاش مراں مدینے دی جوہ اندر
 ہے ایہہ ناصر دیوانے دی لاشی لوکو
 مرے اتے ایہہ کرم کما چھڈو
 آقا میری ایہہ تاہنگھ مکا چھڈو
 کاش حکم ایہہ تسی فرما چھڈو
 مرے دیس اچ اینوں دفنا چھڈو

اللہ پاک نے رُخ حبیب تائیں
 مہکاں پھلاں نوں دین لئی رب سچے
 صدقے جاواں کریم دے کرم اتوں
 پھیرا پایا حضور نے جدوں ناصر
 سچا صاف آئینہ بنا چھڈیا
 اہدا نوری پسینہ بنا چھڈیا
 ذرہ ذرہ گنینہ بنا چھڈیا
 سینے سینے ندینہ بنا چھڈیا

پارہ ویہی واں کلام مجید اندر
 جو کچھ ہے محبوب زمین اندر
 لے کے فاتحہ کولوں والناس تیکر
 دوہاں عالماں دا سارا غیب ناصر
 سورہ نمل وچ رب اعلان کیتا
 جو کچھ پیدا میں وچ اسمان کیتا
 تیرے لئی تخلیق سامان کیتا
 اہدے وچ ہے سارا بیان کیتا

پارہ پنجواں سورہ نساء اندر ذرا دیکھ ارشاد خدا کیتا
جو وی توں محبوب نہیں جان داسیں سارا علم اوہ تینوں عطا کیتا

ہادی آقا رحیم کریم آئے نور و نور اج وادیاں ہو گئیاں
کعبہ جھکیا جشن مناؤنے لئی بتاں دیاں بربادیاں ہو گئیاں
لکھ لکھ تینوں حلیمہ مبارکاں نیں تیرے گھر آبادیاں ہو گئیاں
سب توں اول سی آیا اخیر اتے گلی گلی منادیاں ہو گئیاں
سوہنا آیا تے آئی بہار پہلی یارو کیف دیاں چھلاں آ گئیاں
اہدے آون دیاں برکتاں دیکھ ناصر گواں پتھراں نوں گلاں آ گئیاں

سرمہ مازاغی دا اکھیاں وچ المزل سراج المنیر وی اے
داعی الی اللہ دی شان والا غیب دان حبیب قدیر وی اے
پچھنائیں اہدی مثال رسول جیہڑا بے مثال وی اے بے نظیر وی اے
عربی ہاشمی امی امام ناصر سب توں اول وی اے تے آخر وی اے

سوہنا آیا تے سعدیہ دائی دیاں حوراں بنا کے چیلیاں آ گئیاں
بی بی آمنہ نوں نوشیروان دیاں نظر محل حویلیاں آ گئیاں
خدمت واسطے مکے وچ آمنہ لئی سارہ جہیاں سہیلیاں آ گئیاں
جھرمت پایا اے رحمتاں انج ناصر دوزخ تائیں تریلیاں آ گئیاں

جدھر دیکھو ہے رم جھم رحمتاں دی
حوراں پریاں سوہنے دے حسن دیکھو
نور مصطفیٰ دیاں جولانیاں نے
ناصر دوزخ دا ڈر کیوں رکھناں ایں
رحمتاں سوہنے سولیاں کر چھڈیاں
مست کملیاں جھلیاں کر چھڈیاں
ارزاں عام تجلیاں کر چھڈیاں
رو رو سوہنے تسلیاں کر چھڈیاں

اوندے رہے زمانے وچ نبی پہلے
اقصی اندر مصلے تے نبی میرا
دورے واسطے اون وزیر پہلے
ناصر آئے غلام سجان دغیا
آئے ساریاں کولوں سرکار چھپے
اک لکھ تے کئی ہزار چھپے
اوندا ساریاں دا شہر یار چھپے
جدوں سچ گئی آیا سردار چھپے

اتھے اچے تے سچے نے رنگ سارے
ترا سوہنیا رنگاں چوں رنگ سوہنا
چھاپاں چھلیاں معدراں گہنیاں چوں
تیرے کرم دا ناصر نوں نہیں شکوہ
رنگ رنگ اندر تیرا رنگ جاپے
باقی رنگ رنگ وچ مینوں بھنگ جاپے
سوہنی عشق حبیب دی ونگ جاپے
دامن اپنا ای مینوں تنگ جاپے

سانوں دوہاں جہاناں وچ غم کاہدا
سانوں دیکھ کے مشکلاں کمبندیاں نیں
کامیابیاں چمدیاں پیر ساڈے
زندہ باد دا لا دیو سب نعرہ
جس دے امتی ہاں ساڈا نبی زندہ
ساڈا پیر سوہنا مولا علی زندہ
ناصر ہے ساڈا غوث جلی زندہ
ساڈا نبی زندہ ساڈے ولی زندہ

نہ سجود ہندا نہ رکوع ہندا
نہیں حق دے نال رجوع ہندا
نہ ای ختم ہندا ناں شروع ہندا
ناں غروب ہندا ناں طلوع ہندا

جس نماز اچ آوے نہ یاد تیری
تیرے سوہنے خیال دے باہجھ آقا
تیرے نام باہجھوں کوئی کم اتھے
ناصرنت سورج اہدے حکم باہجھوں

دیہاڑے کن دے آؤ اجلاس کریئے
کہیا رب نے بل اک پاس کریئے
ایناں سبھناں دا دور و سواس کریئے
پیدا دلاں دے اندر احساس کریئے
واحد ہون دا رب اظہار کیتا
توں ایں رب ساڈا ایہہ اقرار کیتا
میں جبریل اک محفل سجان لگاں
اج میں یار دی شان دکھان لگاں
عیسیٰ اتے داؤد بلان لگاں
اہا آج میلاد منان لگاں
کدی محفل تے کدی اجلاس کونائیں
کہیڑے دکھرے بل ہن پاس کرناں
گل عام دا جلسہ عام ہندائے
دکھرا پاکاں دے لئی انتظام ہندائے

رب عالم نے ہے سی اعلان کیتا
کٹھہ کر کے تے روحاں ساریاں نوں
واحد ہون دا اج اقرار لے کے
ہندو مسلم عیسائیاں یہودیاں دے
کٹھی ہو گئی جدوں مخلوق ساری
سجدے ہریز ہو کے اوٹھے ساریاں نے
دوجا حکم خدا نے فیر دتا
پہلے اپنا لیا اقرار ہے سی
آدم نوح خلیل کلیم یوسف
جیہدے لئی تخلیق جہان کیتا
عرض کیتی جبریل نے یا مولا
فرق محفل تے جلسے وچ کیہ اے
حکم ہو یا کہ سن جبریل میرے
محفل ہندی اے خاصاں دے بیٹھنے لئی

محفل خاص اچ او ناں نوں سدیدی والے
 عام عام ہوندے خاص خاص ہندے
 ناصر محفل رسالت مآب دی اے
 بات خاصاں دی عاموں نوں دسیئے ناں
 جہاں دلاں اندر احترام ہندائے
 خاص ہستیاں دا اک مقام ہندائے
 سچا نبی تے گل وی سچ دی اے
 گھیرکتیاں نوں کدوی چچدی اے

مرے نبی دا اچا مقام سب توں
 دم ٹٹ گئے سارے تھیلاں دے
 جے میں دیواں مثال تے ڈراوندائے
 اہدی عمر دا کرے حساب کھیڑا
 اس جمیل توں ہر اک جمال تھلے
 اہدے کولوں نیں سارے خیال تھلے
 کیوں جے اوہ اچا تے مثال تھلے
 اہدی عمر کولوں ماہ و سال تھلے
 پہلے کوئی موصوف اوصاف نہیں سی
 بنیاں کن داوی اے کاف نہیں سی
 ناصر سوہناتے اودوں وی نبی ہے سی

نبیہ حسن دا لڑکا حسن ملا
 ۲۳ صفحہ ایہہ ہب انسیم دا اے
 تاجر ہے سی اک بلخ دے شہر اندر
 جس دم پائی وفات اس شخص یارو
 سنے مال و متاع اہدے تر کے وچ
 چھپے باپ دے لڑکے دو اہدے
 سارا ترکہ جدوں تقسیم ہو یا
 اک اک وال سی دوہاں نے جدوں ونڈیا
 وڈا بھائی سی چھوٹے نوں کہن لگا
 اوس موئے مبارک نوں کر ٹکڑے
 چھوٹے بھائی نے دتا جواب اونہوں
 غیرت میرے ایمان نوں آوندی اے
 وڈے بھائی نے کہیا میں سمجھ گیاں
 اپنے حصے دا سارا ای مال دے دے
 تیجا وال تیرا سارا مال میرا
 پتہ لگ جائے دے کے مال آوے
 چھوٹا بھائی حضور دے وال نائیں
 جھوم جھوم کے پڑھے درود نالے
 تھوڑے دن گزرے اے جے سن یارو
 گھٹن لگ پیا مال منال اہدا
 فاضل دیوبند ایہہ تحریر لکھدا اے
 گل پتے دی اوہ بے پیر لکھدا اے
 ہے سی بڑا امیر کبیر لکھدا اے
 مکدی گل اوہ ایویں اخیر لکھدا اے
 تن نبی کریم دے وال ہے سن
 ونڈن لگ پئے جدوں اوہ مال ہے سن
 تن وال حضور دے رہ باقی
 اک وال دا رولا کیا پئے باقی
 جیہڑا وال شریف اک ہے باقی
 ادھو ودھ کر کے لیئے لے باقی
 بری گل اے ہو نہیں دو سکدا
 تیجا وال نہیں ٹکڑے ہو سکدا
 بڑا وال دے نال ہے پیار تینوں
 چنگی نہیں لگدی جے تکرار تینوں
 چنگا دساں میں یار و پار تینوں
 لے کے موئے مبارک قرار تینوں
 لے کے اکھاں دے اتے لگاؤندا اے
 وچ سینے دے ٹھنڈ پیا پاؤندا اے
 دولت ول ہے سی جیہڑے بھائی ڈٹھا
 بلخ وچ ایہہ منظر خدائی ڈٹھا

رنگ لگ گئے دوسرے بھائی تاہیں
 صدقہ وال دا چوگنا نفع ملیا
 سچا خادم حضور دا سی جیہڑا
 داعی اجل دا آ گیا سد اونہوں
 کامل ولی اک رہندا سی بلخ اندر
 حاجت ہووے کوئی جنہوں حضور بولے
 مشکل ہووے گی اوس دی حل فوراً
 اوندے رہوؤ فقیراں دے بوہے اتے
 راوی کہندا اے اوہدے مزار اتے
 وڈے وڈے امیر سواریاں توں

تینوں پتہ کیہ زلف دے پیچ دا توں
 تیرے ولے نہیں یا محبوب ڈٹھا
 ناصر اونہوں وصال دی قدر کیہ اے
 کیہو جہیا محبوب سوں رب نوں پچھ

آتینوں محبوب دی شان دساں
 یاری اچیاں دی اچا کر دیندی
 پلے پنھ سرکار دا پیار اتھے
 ناصر ایویں نہ عشق دا کریں دعویٰ

گل دوستا تھل یا کچھ دی نہیں
 چڑھدی توڑ یاری کسے پیچ دی نہیں
 چن ایہہ دنیا تیرے پیچ دی نہیں
 تینوں خبر اس عشق دے پیچ دی نہیں

جے اوہ چاہوے بھکاری ول آ جاوے
تک کے اوہدی بیماری ول آ جاوے
ناتوان اسواری ول آ جائے
کلی ویکھ انصاری ول آ جاوے

جے نہ آوے تے بادشاہ رہن سکہے
جے اوہ چاہوے بوسیری تے خوش ہوکے
ہے ایہہ سوہنے دی موج کہ سعدیہ دی
چھڈ کے محلاں نوں طیبہ دے وچ ناصر

غیراں واسطے اوہلا ایہہ میم دا اے
نسخہ عرب دے وڈے حکیم دا اے
اہدے کول اختیار تقسیم دا اے
ناصر حوصلہ در یتیم دا اے

اکھاں والیاں سوہنے چوں رب ڈٹھا
چادر نال بوسیری نوں صحت دیوے
بناں شک ہر چیز خدا دی اے
دیکھے رب نوں جھمکے رکھ نائیں

جسے رحمت دا چھٹہ اوہ ماریا اے
کائنات دا بخت سنواریا اے
پورا سال ترسھ گزاریا اے
اجڑ دائی حلیمہ دا چاریا اے

صدتے جاواں محبوب دی شان اتوں
دتیاں بخش جاگیراں سوالیاں نوں
دس سیرتے اک من جو کھا کے
ہو کے دوہاں جہاناں دا شاہ ناصر

طیبہ شہر چوں خاک منگائی جاوے
تاں جے قبر اچ ہو روشنائی جاوے
میرے گل وچ دوستو پائی جاوے
میت میری اجمیر دفنائی جاوے

کوچ کراں میں جدوں اس دنیا توں
کجلا سمجھ کے اکھاں وچ پا دیناں
تختی غوث جیلانی دے نام والی
ایہو ناصر دی آخری ہے خواہش

دیہاڑے حشر دے جنہوں کریم مرے
اہدا کے ضمانتی ہوؤنا نہیں
تالے لبان تے عمل کردار سب دا
ناصر اوہنوں ای جنت دانگٹ ملنا
اپنا کہنیاں ایں اہدی ای جھوٹ ہوسی
جس دے دل وچ ذراوی کھوٹ ہوسی
ہتھیں نامہ اعمال تے نوٹ ہوسی
جہدے ولے سرکار دا ووٹ ہوسی

اوس ویلے نوں کر لے یاد ترے
جے راہداری بغداد چوں ملی تینوں
ثابت رہیوں جے وقت آزمائش دے توں
ناصر جسے حضور نوں ویکھیا مے
جدوی موت آویٹھے وچ ڈھکناں ایں
تیرے اگے فرشتیاں جھکناں ایں
رولا فیر مسافرا نکناں ایں
اوپنے فیر شراب تے تھکناں ایں

سورج ویکھے لو لے جیکر نور اہدا
جتھے پھیرا رسولاں دے شاہ پایا
جے اوہ بولے تے بول کائنات اٹھے
ناصر سوہنا جے الٹ نقاب دیوے
نکلے کدی نہ انج روپوش ہو جائے
اوتھوں خزاں وی خانہ بدوش ہو جائے
اہدی چپ تھیں زمانہ خاموش ہو جائے
قیامت تیکر جبریل بے ہوش ہو جائے

ایدی انگلی مبارک دی شان ویکھو
امت اتے احسان حضور دا اے
ایہو اصل اصول اے عاشقی دا
ناصر جدھروی چہرہ اوہ پھیر دیوے
جدوں اٹھے چن فلک دا جہر جاندا
اٹھاندے نے جدوں کوئی گر جاندا
جدھر دل جاوے ادھر سز جاندا
ادھر کعبہ زمانے دا پھر جاندا

دلبر دے گیا درد دیدار والا
دم دم دیواں دلا سڑے دم تائیں
ممن دا من دے باہجھ نہیں من موہنا
ناصر من من ٹھارنوں پیش کر دے

درداں دردِ دوامی لئی داد ہو جا
دے دلدارنوں دم آزاد ہو جا
مناں من دی من برباد ہو جا
زندہ باد آباد تے شاد ہو جا

کامیابیاں دا کامرانیاں دا
جے اوہ آوے خزاں وی بہار جا پے
لوہ وی غلط کہندے جیہڑے آکھ دے نیں
ناصر دوہاں جہاناں دی کامیابی

راز جت وچ اے ناں ای ہار وچ اے
جے نہ آوے کیہ مزہ بہار وچ اے
کامیابی تے صرف کردار وچ اے
اصل وچ سرکار دے پیار دے وچ اے

اہدی یاد دے اندر جو گزریا نہیں
غیراں ولے ہے جیہڑا پرواز کردا
سوہنے باہجھ کمال کمال ہے نہیں
عربی ڈھول دے بوہے دے باہجھ ناصر

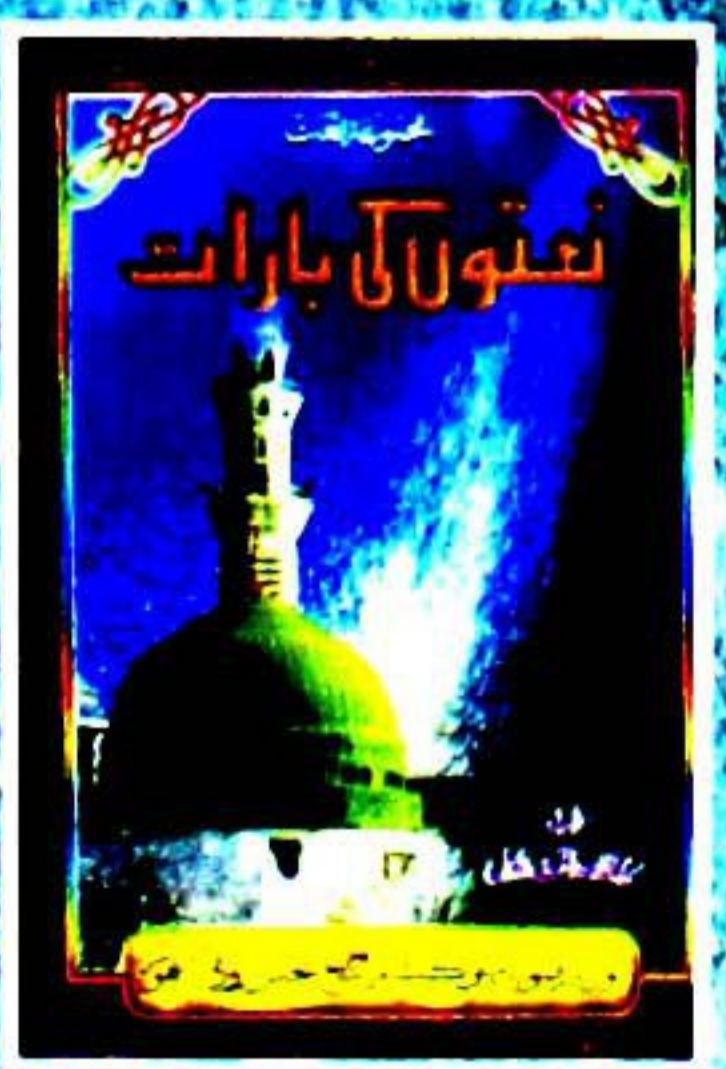
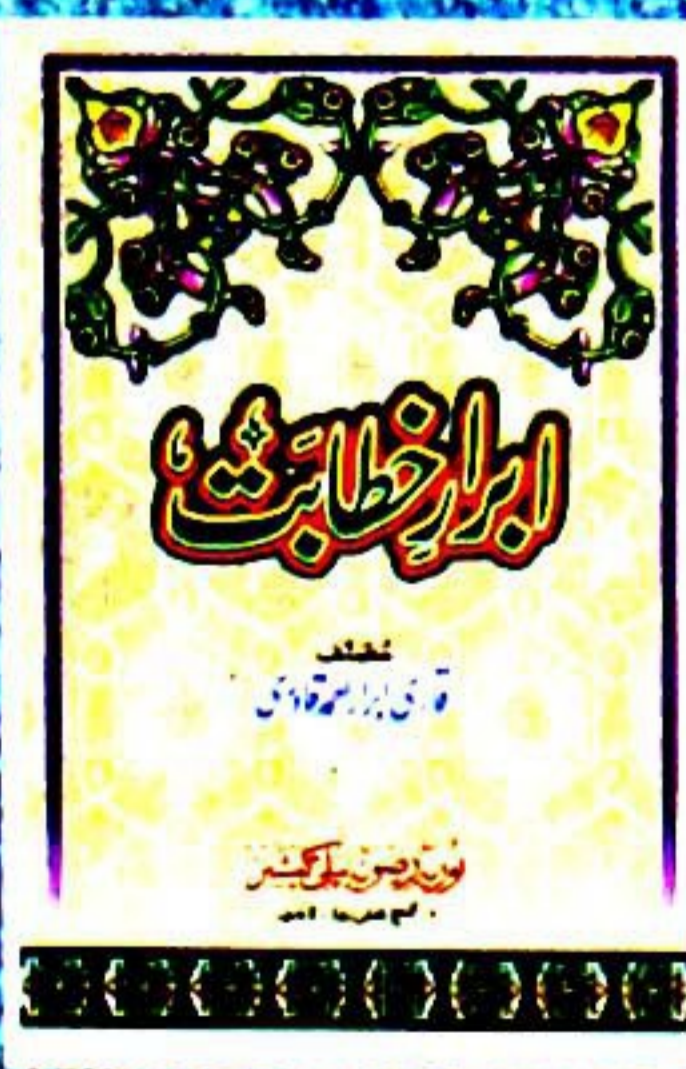
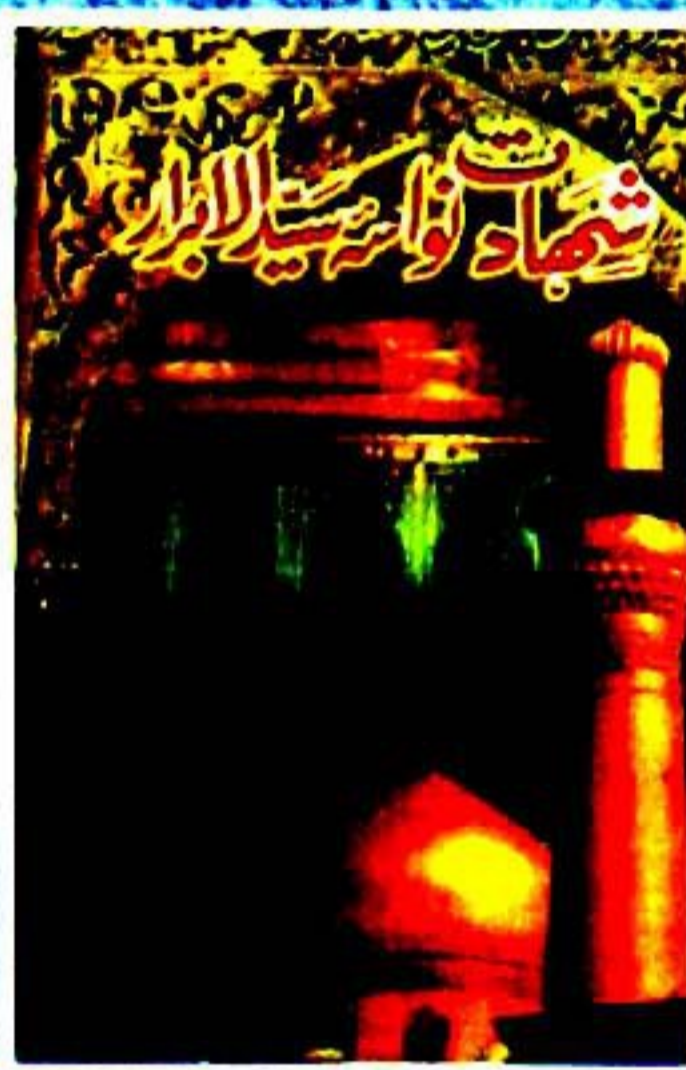
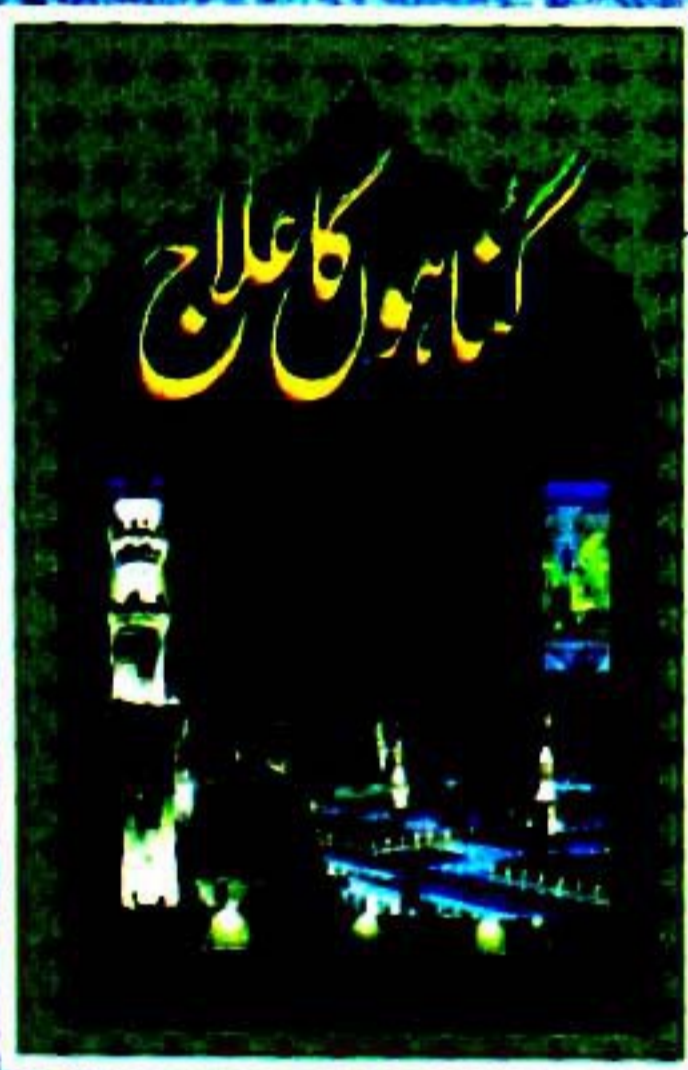
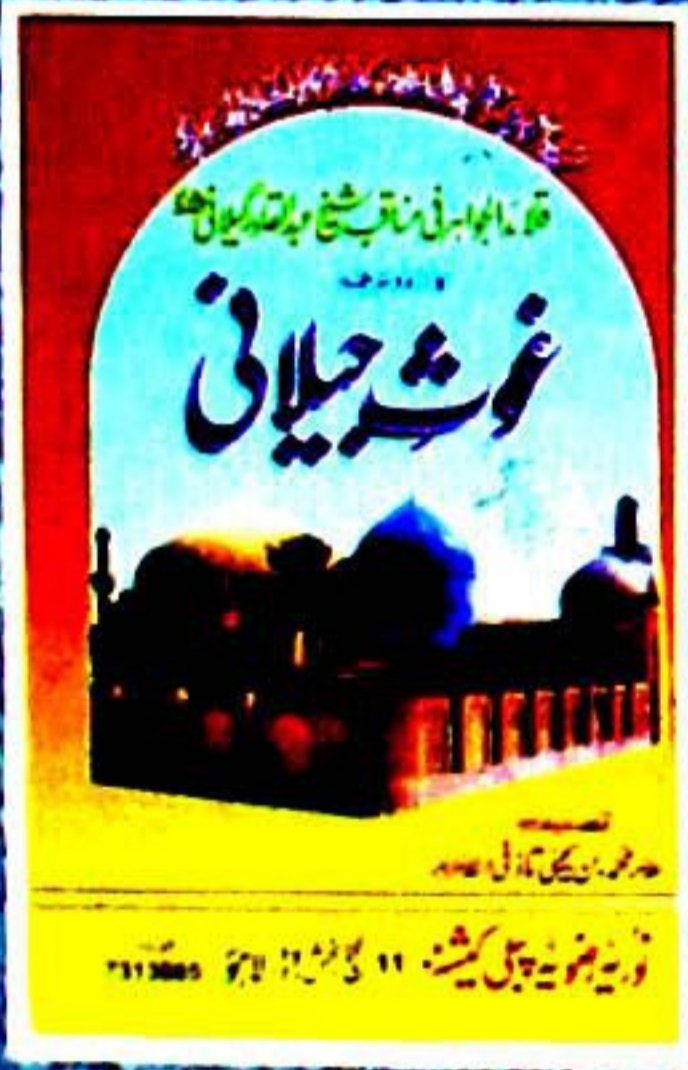
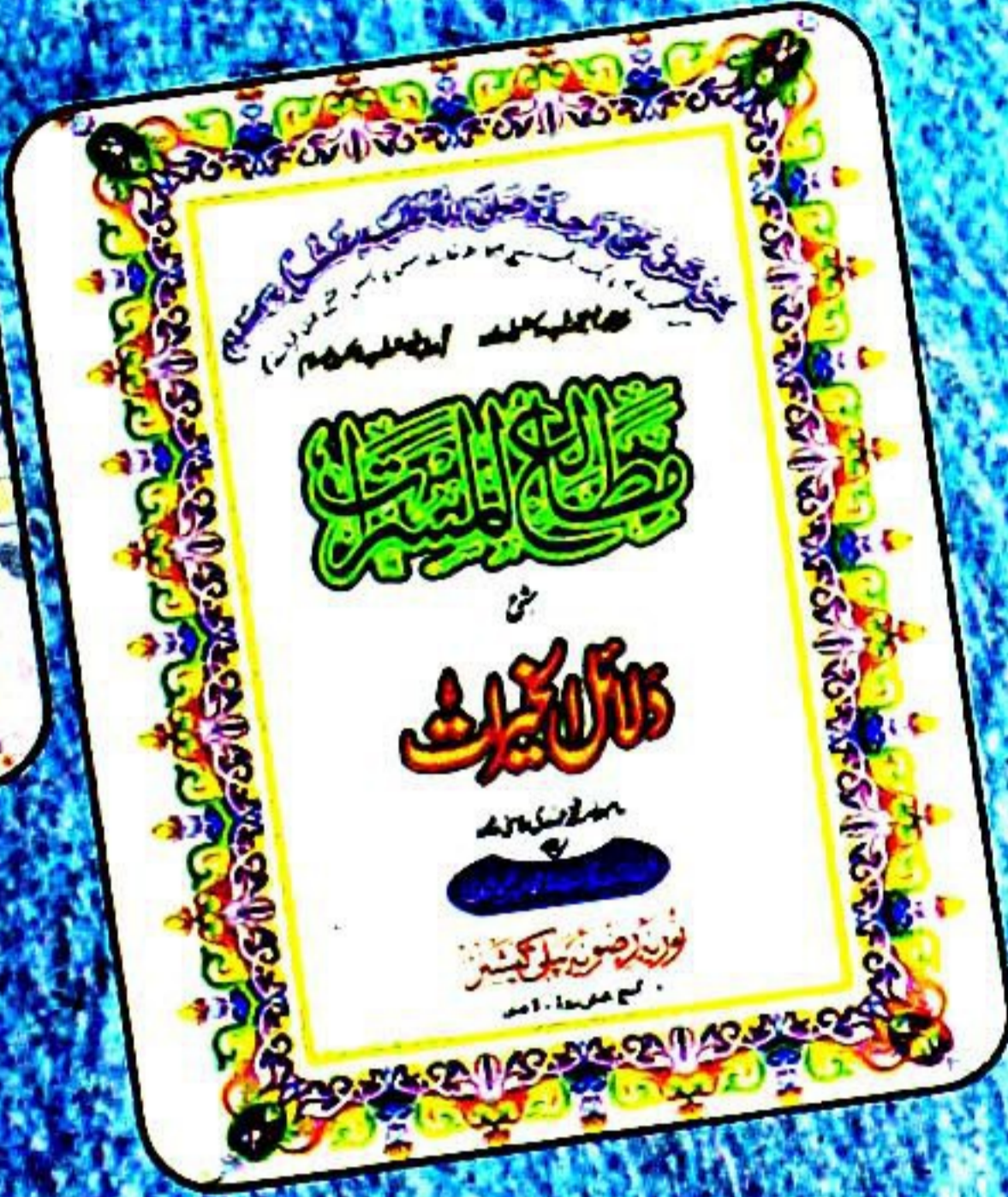
نہ چتار ماضی نہ ای حال چنگا
نہ قیاس چنگا نہ خیال چنگا
اس کمال دے نالوں زوال چنگا
نہ گدائی چنگی نہ سوال چنگا

جے توں کسے دا ہو یا نہیں اے تائیں
بے بندگی زندگی بھٹھ پاپے
سینے وچ جے ادب حضور دا نہیں
ناصر فوراً مدینہ میں کہہ دیناں

نہ ہے آدمیت نہ ایہہ زندگی اے
ایسی زندگی صرف شرمندگی اے
پھر انسانیت وی درندگی اے
جے کوئی کچھے کہ تینوں پسند کی اے

ہماری مطبوعات

نور رضوی پبلی کیشنز
انجمن تحفہ روڈ - لاہور